C/2024/7467

20.12.2024

KOMMISSIONENS MEDDELSE

Retningslinjer for brugen af forenklede omkostningsmuligheder inden for de fonde, der er omfattet af forordning (EU) 2021/1060 (forordningen om fælles bestemmelser)

(C/2024/7467)

ANSVARSFRASKRIVELSE:

»Dette er et arbejdsdokument udarbejdet af Kommissionens tjenestegrene. På grundlag af gældende EU-ret giver det teknisk vejledning til medarbejdere og myndigheder, der er involveret i overvågning, kontrol eller gennemførelse af fondene under forordningen om fælles bestemmelser. Denne vejledning berører ikke Domstolens og Rettens fortolkninger.«

Indholdsfortegnelse

Side

Forkortelser ... 3

Præambel ... 3

Kapitel 1: Introduktion til forenklede omkostningsmuligheder ... 4

1.1. Hvad er forenklede omkostningsmuligheder, og hvorfor bruge dem? ... 4

1.2. Hvor er det bedst at bruge forenklede omkostningsmuligheder? ... 4

1.3. Anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder på to refusionsniveauer ... 5

1.4. Valgfri og obligatorisk anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder ... 7

Kapitel 2: Typer af forenklede omkostningsmuligheder ... 8

2.1. Oversigt over de forskellige typer forenklede omkostningsmuligheder ... 8

2.2. Finansiering efter fast takst ... 9

2.2.1. Generelle principper ... 9

2.2.2. Faste takster til fastsættelse af indirekte omkostninger (artikel 54 i forordningen om fælles bestemmelser) ... 12

2.2.3. Fast takst til fastsættelse af direkte personaleomkostninger (artikel 55, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser) ... 13

2.2.4. Fast takst til fastsættelse af alle andre omkostninger ved operationen, bortset fra direkte personaleomkostninger (artikel 56 i forordningen om fælles bestemmelser) ... 13

2.2.5. Fast takst til fastsættelse af rejse- og opholdsomkostninger (artikel 41, stk. 5, i Interregforordningen) ... 15

2.2.6. Det særlige tilfælde med faste takster for teknisk bistand (artikel 36, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser) ... 15

2.2.7. Særlige forhold i forbindelse med støtte til lokaludvikling styret af lokalsamfundet ... 16

2.3. Enhedsomkostninger ... 16

2.3.1. Generelle principper ... 17

2.3.2. Personaleomkostninger beregnet efter en timesats (artikel 55, stk. 2 til 4, i forordningen om fælles bestemmelser) ... 19

2.4. Faste beløb ... 22

2.4.1. Generelle principper ... 22

2.5. Kombination af forenklede omkostningsmuligheder ... 24

Kapitel 3: Etablering af forenklede omkostningsmuligheder ... 26

3.1. Forenklede omkostningsmuligheder skal fastlægges på forhånd ... 26

3.2. Metoder 27
3.2.1. En rimelig, retfærdig og verificerbar beregningsmetode 27
3.2.2. Budgetforslag 30
3.2.3. Anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder fra EU-politikker 33
3.2.4. Anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder fra ordninger for tilskud, der finansieres fuldt ud af medlemsstaterne 33
3.2.5. Faste takster og særlige metoder, der er fastsat ved eller på grundlag af forordningen om fælles bestemmelser eller de fondsspecifikke forordninger 34
3.2.6. Anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder fra tidligere programmeringsperioder 34
3.2.7. Genbrug/genanvendelse af forenklede omkostningsmuligheder, der er fastsat inden for samme medlemsstat eller fra andre medlemsstater 35
3.3. Procedure for godkendelse af en forenklet omkostningsmulighed i programmet (øverste niveau) 35
3.4. Tidsmæssig tilpasning af forenklede omkostningsmuligheder (justeringsmetode) 36
Kapitel 4: Gennemførelse af forenklede omkostningsmuligheder 36
4.1. Valuta anvendt til forenklede omkostningsmuligheder fastsat på øverste niveau 36
4.2. Tidsmæssig anvendelse af de forenklede omkostningsmuligheder, der er vedtaget i programmet 37
4.3. Hvordan angives forenklede omkostningsmuligheder i betalingsanmodningerne? 37
4.4. Anvendelse af de forenklede omkostningsmuligheder, der er fastsat i Kommissionens delegerede retsakter 38
Kapitel 5: Horisontale principper 38
5.1. Offentlige indkøb og brug af forenklede omkostningsmuligheder 38
5.2. Forenelighed mellem forenklede omkostningsmuligheder og statsstøttereglerne 38
5.3. Specifikt for EFRU og ESF+: krydsfinansiering 41
5.4. Krav vedrørende indsamling, lagring og offentliggørelse af data 42
5.5. Forenklede omkostningsmuligheder og støtteberettigelsesperiode 43
Kapitel 6: Forvaltningsverificeringer og revision 43
6.1. Generel tilgang til forvaltningsverificeringer og revision 43
6.2. Verificering af den korrekte fastlæggelse af metoden for den forenklede omkostningsmulighed 44
6.3. Forvaltningsmyndighedens verificering og revision af den korrekte anvendelse af metoden under gennemførelsen 46
6.3.1. Verificering af, at de faste takster anvendes korrekt 46
6.3.2. Verificering af korrekt anvendelse af enhedsomkostninger 47
6.3.3. Verifikation af, at de faste beløb anvendes korrekt 48
6.4 Verificering af, at der ikke er tale om dobbeltfinansiering, når der anvendes forenklede omkostningsmuligheder 48
6.5. Verificering af overholdelsen af statsstøttereglerne ved anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder som refusionsform 50
6.6. Sager om svig og alvorlige mangler 51
6.7 Potentielle fejl eller uregelmæssigheder i forbindelse med anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder 51
Bilag 1: Eksempler på brug af forenklede omkostningsmuligheder 54
Bilag 2: Sådan udfyldes tillæg 1 til bilag V og VI til forordningen om fælles bestemmelser 58
Bilag 3: Eksempel på foreneligheden mellem forenklede omkostningsmuligheder og statsstøttereglerne 66

Forkortelser

AA	Revisionsmyndighed
AMIF	Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden
IGFV	Instrumentet for grænseforvaltning og visa
CLLD	Lokaludvikling styret af lokalsamfundet
CPR	Forordningen om fælles bestemmelser
Kommissionen	Europa-Kommissionen
Revisionsretten	Den Europæiske Revisionsret
EHFAF	Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond
EFRU	Den Europæiske Fond for Regionaludvikling
ESF+	Den Europæiske Socialfond Plus
FIS	Fonden for Intern Sikkerhed
FRO	Fonden for Retfærdig Omstilling
LAG	Lokal aktionsgruppe
MA	Forvaltningsmyndighed
MS	Medlemsstat
SCO	Forenklet omkostningsmulighed
SMV	Små og mellemstore virksomheder

Præambel

Dette dokument indeholder teknisk vejledning om omkostninger, der anmeldes på grundlag af enhedsomkostninger, faste beløb og finansiering efter fast takst, (»forenklede omkostningsmuligheder«) for de fonde, der er omfattet af forordning (EU) 2021/1060 ([1]) (forordningen om fælles bestemmelser), og har til formål at formidle god praksis med henblik på at tilskynde medlemsstaterne til at anvende dem. Den dækker de muligheder, som den retlige ramme for forordningen om fælles bestemmelser giver for programmeringsperioden 2021-2027, og tager hensyn til de lovgivningsmæssige ændringer, der blev indført ved forordning (EU) 2021/1060 i forhold til programmeringsperioden 2014-2020, navnlig muligheden for at refundere EU-bidraget til et program i form af forenklede omkostningsmuligheder.

Efter ikrafttrædelsen af forordning (EU) 2021/1060 beskriver vejledningen også refusion af tilskud ydet til støttemodtagere af medlemsstaterne i form af forenklede omkostningsmuligheder eller en kombination af forskellige refusionsmetoder i henhold til artikel 53, stk. 1, litra b), c), d) og e), i forordningen om fælles bestemmelser samt refusion af EU-bidraget til et program i form af forenklede omkostningsmuligheder eller en kombination af forskellige former i henhold til artikel 51, litra c), d), e) og f), i forordningen om fælles bestemmelser.

Vejledningen indeholder også yderligere præciseringer baseret på spørgsmål fra medlemsstater og interessenter, der vedrører eller er relevante for programmeringsperioden 2021-2027.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159).

KAPITEL 1: INTRODUKTION TIL FORENKLEDE OMKOSTNINGSMULIGHEDER

1.1. Hvad er forenklede omkostningsmuligheder, og hvorfor bruge dem?

Forenklede omkostningsmuligheder er beløb eller procentsatser, der er defineret på forhånd, og som repræsenterer den bedst mulige tilnærmelse til de faktiske (reelle) støtteberettigede omkostninger, der er afholdt i praksis i forbindelse med gennemførelsen af en operation. De er derfor en alternativ metode til refusion af de støtteberettigede omkostninger ved en operation i modsætning til den traditionelle metode, hvor omkostninger, der faktisk er afholdt af støttemodtageren og betalt, og som er dokumenteret ved fakturaer eller timesedler (artikel 53, stk. 1, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser) (»faktiske omkostninger«), refunderes.

I forbindelse med forenklede omkostningsmuligheder stilles der ikke længere krav om sporing af hver euro af samfinansierede udgifter til de enkelte støttedokumenter: Anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder letter i væsentlig grad de administrative omkostninger og byrder for forvaltningsmyndighederne og støttemodtagerne.

Brug af forenklede omkostningsmuligheder indebærer, at de menneskelige ressourcer og den administrative indsats, der er involveret i forvaltningen af fondene under forordningen om fælles bestemmelser, kan **rettes mod at nå de politiske mål**, da der kræves færre ressourcer til indsamling og kontrol af (finansielle) dokumenter.

Forenklede omkostningsmuligheder **letter adgangen til fondene**, også for **små støttemodtagere** takket være forenklingen af forvaltningsprocessen. Desuden anvender støttemodtagerne forenklede og mindre tidskrævende processer i løbet af deres projekters levetid, fra ansøgningen om finansiering til refusionen af deres udgifter (f.eks. mindre omkostninger og tid til at udarbejde ansøgningen om finansiering, mindre behov for dokumentation, lavere risiko for ukorrekt dokumentation eller manglende dokumentation, hurtigere refusion af udgifter).

Forenklede omkostningsmuligheder bidrager endelig til en mere effektiv og korrekt brug af fondene under forordningen om fælles bestemmelser (lavere fejlprocent). Revisionsretten har over en periode på mange år gentagne gange anbefalet Kommissionen at tilskynde til og udvide brugen af forenklede omkostningsmuligheder, navnlig fordi de er mindre udsatte for fejl ([2]). Den Europæiske Revisionsret gentog i sit briefingpapir om »Forenkling af gennemførelsen af samhørighedspolitikken efter 2020« disse synspunkter og anbefalede at øge muligheden for at anvende forenklede omkostningsmuligheder også for at reducere de administrative omkostninger og byrder ([3]).

1.2. Hvor er det bedst at bruge forenklede omkostningsmuligheder?

Ud over de tilfælde, hvor det er obligatorisk at anvende forenklede omkostningsmuligheder (se kapitel 1.4 nedenfor), anbefales det på det kraftigste at bruge dem specifikt til operationer, for hvilke et eller flere af følgende kriterier vedrørende gennemførlighed og relevans er opfyldt:

— Til operationer, hvor de faktiske omkostninger er vanskelige og/eller byrdefulde at kontrollere (mange bilag for små poster med begrænset eller uden særlig indvirkning på operationernes forventede output, komplekse fordelingsnøgler osv.).

— Hvor pålidelige historiske eller statistiske data om den finansielle og kvantitative gennemførelse af lignende operationer er let tilgængelige som grundlag for at opbygge forsvarlige beregningsmetoder.

— Til operationer, der indgår i en standardramme, f.eks. gentagne aktiviteter med stabile vilkår og standardgennemførelse.

— Hvis der allerede findes metoder med forenklede omkostningsmuligheder for lignende typer operationer under en nationalt finansieret ordning eller under EU-politikker.

([2]) Se f.eks. Den Europæiske Revisionsret – Forenkling af gennemførelsen af samhørighedspolitikken efter 2020, briefingpapir, maj 2018, Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2011, kapitel 6, punkt 30, Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2012, kapitel 6, punkt 42, Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2014, kapitel 6, punkt 79, Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2018, kapitel 6, punkt 24, Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2020, kapitel 5, punkt 23, Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2021, kapitel 5, punkt 23.

([3]) https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/BRP_Cohesion_simplification/Briefing_paper_Cohesion_simplification_DA.pdf.

Det kræver tid og ressourcer at etablere forenklede omkostningsmuligheder. Dette bør tages i betragtning ved udformningen af en ny metode. Hvis dette er i modstrid med målet om forenkling for de forenklede omkostningsmuligheder, kan alternative refusionsmetoder være mere hensigtsmæssige.

1.3. **Anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder på to refusionsniveauer**

I overensstemmelse med den retlige ramme for programmeringsperioden 2021-2027 kan forenklede omkostningsmuligheder anvendes på to refusionsniveauer:

— Kommissionens refusion af EU-bidraget til medlemsstaternes programmer (»øverste niveau«) og

— refusion af tilskud ydet af medlemsstaterne til støttemodtagere (»nederste niveau«).

Anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder på øverste niveau

EU-bidraget til et program kan refunderes i form af forenklede omkostningsmuligheder i overensstemmelse med artikel 51, litra c), d) og e), i forordningen om fælles bestemmelser.

De forenklede omkostningsmuligheder skal fastlægges ved:

1. Kommissionens afgørelse om godkendelse af programmet eller ændring heraf (artikel 94, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser) eller
2. en delegeret retsakt vedtaget af Kommissionen (artikel 94, stk. 4, i forordningen om fælles bestemmelser).

I det første tilfælde skal medlemsstaterne forelægge Kommissionen et forslag i overensstemmelse med tillæg 1 til bilag V og VI til forordningen om fælles bestemmelser som en del af indgivelsen af programmet eller en anmodning om ændring heraf. **Revisionsmyndigheden for det pågældende program skal på forhånd fremlægge en positiv vurdering** ([4]) om beregningsmetoden og beløbene og ordningerne til at sikre verificering, kvalitet, indsamling og lagring af data.

Anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder på øverste niveau er ikke automatisk knyttet til anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder på nederste niveau. Hvis refusionen af EU-bidraget er baseret på forenklede omkostningsmuligheder, der er godkendt i programmet eller i en delegeret retsakt, kan refusionen til støttemodtageren udgøres af en hvilket som helst form for støtte (artikel 94, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser).

For at opnå fuld forenkling anbefales det imidlertid, at de forenklede omkostningsmuligheder, der anvendes på øverste niveau, også anvendes på nederste niveau, dvs. ved refusion af tilskud til støttemodtagere.

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende forenklede omkostningsmuligheder på øverste niveau. EU-bidraget til programmet kan baseres på enhver form for refusion af støtte til støttemodtagere (artikel 51, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser).

Anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder på nederste niveau

Forenklede omkostningsmuligheder må kun anvendes i forbindelse med operationer, der finansieres gennem tilskud (artikel 53, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser). De forenklede omkostningsmuligheder kan ikke anvendes til finansielle instrumenter og præmier. Forenklede omkostningsmuligheder, der anvendes til refusion af tilskud ydet af medlemsstaterne til støttemodtagere, er ikke medtaget i programmet via tillæg 1 til bilag V og VI til forordningen om fælles bestemmelser og skal ikke godkendes af Kommissionen.

Revisionsmyndighedens forudgående vurdering er ikke påkrævet for forenklede omkostningsmuligheder, der anvendes på nederste niveau, men det **tilrådes kraftigt**.

Forenklede omkostningsmuligheder er tilskudsformer i henhold til artikel 53 i forordningen om fælles bestemmelser. Bestemmelserne om tilskud, herunder bestemmelserne om forenklede omkostningsmuligheder, **finder ikke anvendelse på støtte, der ydes i form af tilskud kombineret i en samlet operation med et finansielt instrument**, i henhold til artikel 58, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser. Den kombinerede støtte følger reglerne om finansielle instrumenter. Hvis et tilskud kombineres med et finansielt instrument **i to særskilte operationer**, kan forenklede omkostningsmuligheder anvendes for den del af støtten, der ydes i form af et tilskud. Forenklede omkostningsmuligheder kan ikke anvendes, hvis støtten til en operation ydes i form af en præmie.

([4]) I henhold til bilag V (eller VI), tillæg 1, afsnit C, punkt 5, i forordningen om fælles bestemmelser.

De største ligheder og forskelle mellem forenklede omkostningsmuligheder, der anvendes på »øvre« eller kun på »nedre« niveau

	Forenklede omkostningsmuligheder anvendt på øverste niveau	Forenklede omkostningsmuligheder anvendt på nederste niveau
Type af anvendte forenklede omkostningsmuligheder	Enhedsomkostninger, finansiering efter fast takst og faste beløb	
Kommissionens rolle i forbindelse med fastlæggelsen af forenklede omkostningsmuligheder	De forenklede omkostningsmuligheder vedtages af Kommissionen: 1) i afgørelsen om godkendelse af programmet eller ændringen heraf på grundlag af et forslag forelagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med modellen i tillæg 1 til bilag V og VI til forordningen om fælles bestemmelser (artikel 94, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser) eller 2) ved hjælp af en delegeret retsakt (artikel 94, stk. 4, i forordningen om fælles bestemmelser).	De forenklede omkostningsmuligheder og metoden fastlægges af medlemsstaterne uden obligatorisk inddragelse af Kommissionen.
Revisionsmyndighedens rolle i forbindelse med fastlæggelsen af forenklede omkostningsmuligheder	Revisionsmyndighedens forudgående vurdering af metoden er obligatorisk for de forenklede omkostningsmuligheder, der er fastsat ved Kommissionens afgørelse om godkendelse af programmet eller ændring heraf (artikel 94, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser og bilag V (eller bilag VI), tillæg 1, afsnit C, punkt 5, i forordningen om fælles bestemmelser).	Revisionsmyndighedens forudgående vurdering af metoden er ikke obligatorisk, men anbefales kraftigt.
Tilladt metode	Beregning baseret på en rimelig, retfærdig og verificerbar metode (f.eks. statistiske og historiske data). Budgetforslag. Anvendelse af eksisterende EU-ordninger eller nationale ordninger for lignende typer operationer.	Beregning baseret på en rimelig, retfærdig og verificerbar metode (f.eks. statistiske og historiske data). Budgetforslag (hvis de samlede udgifter til operationen ikke overstiger 200 000 EUR). Anvendelse af eksisterende EU-ordninger eller nationale ordninger for lignende typer operationer. Anvendelse af takster og metoder, der er fastsat ved eller på grundlag af forordningen om fælles bestemmelser eller de fondsspecifikke forordninger.
Refusionsniveau	Medlemsstaten refunderes af Kommissionen (øverste niveau) på grundlag af de forenklede omkostningsmuligheder, der er godkendt ved Kommissionens afgørelse om godkendelse af programmet eller ændring heraf eller fastsat i den delegerede retsakt.	Medlemsstaten refunderer støttemodtageren (nederste niveau) i form af en forenklet omkostningsmulighed, og de samme udgifter anmeldes til Kommissionen.
Omfanget af forvaltningsverificeringer og revision	Opfyldelse af betingelserne for refusion i tillæg 1 til bilag V og VI til forordningen om fælles bestemmelser.	Den metode, der er anvendt til at fastlægge de forenklede omkostningsmuligheder ([1]), og anvendelsen af metoden med forenklede omkostningsmuligheder.
Forvaltningsverificeringer og revision omfatter IKKE	Underliggende faktiske omkostninger (undtagen de faktiske omkostninger, der anvendes som grundlag for beregning af finansiering efter fast takst). Den metode, der er anvendt til at fastlægge de forenklede omkostningsmuligheder, som er vedtaget enten ved Kommissionens afgørelse om godkendelse af programmet eller ændring heraf eller ved en delegeret retsakt. Se også kapitel 6.	Underliggende faktiske omkostninger (undtagen de faktiske omkostninger, der anvendes som grundlag for beregning af finansiering efter fast takst). Den beregningsmetode, der anvendes til at fastsætte standardiserede faste takster (med undtagelse af artikel 54, første afsnit, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser). Se også kapitel 6.

([1]) Yderligere oplysninger findes i kapitel 6 i dette dokument om forvaltningsverificeringer og revision.

1.4. **Valgfri og obligatorisk anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder**

Princippet: frivillig anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder

Anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder er valgfri for medlemsstaterne på øverste niveau og nederste niveau med undtagelse af artikel 53, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser, der er beskrevet nedenfor i dette kapitel. På øverste niveau, når Kommissionen har vedtaget en afgørelse om godkendelse af forenklede omkostningsmuligheder i programmet, refunderes EU-bidraget til medlemsstaten i denne form og kan ikke anmeldes af medlemsstaten på grundlag af artikel 51, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser, dvs. på grundlag af den støtte, der er udbetalt til støttemodtageren. På nederste niveau træffer forvaltningsmyndigheden eller overvågningsudvalget, hvis der er tale om Interregprogrammer, afgørelse om, hvorvidt der skal anvendes forenklede omkostningsmuligheder i en indkaldelse af forslag, ved at definere de omkostningskategorier og/eller typer af operationer, som disse forenklede omkostningsmuligheder finder anvendelse på. For at sikre overholdelse af principperne om gennemsigtighed og ligebehandling af støttemodtagerne bør anvendelsesområdet for de forenklede omkostningsmuligheder, der skal anvendes, dvs. omkostningskategorier eller typer af operationer, som de vil være tilgængelige for, specificeres og offentliggøres (i indkaldelsen af forslag, programregler eller nationale regler).

Undtagelsen: tilfælde, hvor anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder er obligatorisk

I overensstemmelse med artikel 53, stk. 2, første afsnit, i forordningen om fælles bestemmelser, skal bidraget til støttemodtageren fra EFRU, ESF+, FRO, AMIF, FIS og IGFV, hvis de samlede omkostninger ved en operation **ikke overstiger 200 000 EUR**, være i form af enhedsomkostninger, faste beløb eller faste takster **med de undtagelser, der er nævnt nedenfor**. Formålet med denne bestemmelse er at begrænse kontrollen af de faktiske omkostninger, fordi en sådan kontrol ikke ville være omkostningseffektiv i betragtning af disse transaktioners lave værdi.

For **små projekter finansieret gennem fonde for mindre projekter inden for rammerne af et Interregprogram** (artikel 25, stk. 6, i Interregforordningen) ([5]) skal EFRU's bidrag tage form af forenklede omkostningsmuligheder, hvor **det offentlige bidrag til en slutmodtager, der gennemfører det lille projekt ikke overstiger 100 000 EUR**, undtagen for operationer, hvortil støtten udgør statsstøtte.

De omkostninger, der skal tages i betragtning ved anvendelsen af artikel 53, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser, er dem, der er planlagt ved undertegnelsen af det dokument, der fastlægger støttebetingelserne for operationen ([6]). De omkostninger, der faktisk er afholdt i forbindelse med gennemførelsen af operationen eller det lille projekt, er ikke relevante, da de ikke længere indgår i omkostningsberegnings- og refusionsmetoden for operationen eller det lille projekt.

Obligatorisk brug af forenklede omkostningsmuligheder finder anvendelse **på niveauet for den støtte, som medlemsstaterne yder til støttemodtagerne, dvs. på niveauet for den operation, der skal medfinansieres, og støttemodtageren, jf. artikel 2 i forordningen om fælles bestemmelser**. For fonde for mindre projekter i Interregprogrammer (se ovenfor) gælder den obligatoriske anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder **på niveauet for den støtte, som den støttemodtager, der forvalter fonden for mindre projekter, yder til slutmodtagerne**.

Den obligatoriske anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder gælder også i tilfælde af tilskud, som medlemsstaterne yder til støttemodtagere i forbindelse med tekniske bistandsoperationer, hvor de samlede omkostninger ved sådanne operationer ikke overstiger 200 000 EUR. Derfor er der **ingen undtagelse fra den obligatoriske anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder i forbindelse med tekniske bistandsoperationer** ([7]).

Kravet om obligatorisk anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder gælder ikke for ([8]):

— **Operationer, der modtager støtte, som udgør statsstøtte**. De minimis-støtte udgør ikke statsstøtte, og derfor er operationer, der kun modtager de minimis-støtte, omfattet af artikel 53, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser, dvs. obligatorisk anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder. I tilfælde af en kombination af statsstøtte og de minimis-støtte i samme operation finder den obligatoriske anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder imidlertid ikke anvendelse.

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1059 af 24. juni 2021 om særlige bestemmelser for målet om europæisk territorialt samarbejde (Interreg), der støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og de eksterne finansieringsinstrumenter (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 94).

([6]) For medlemsstater uden for euroområdet bør omregningen til EUR ske på grundlag af de beløb, der er fastsat i det dokument, hvori støttebetingelserne er fastsat, ved anvendelse af Kommissionens månedlige vekselkurs (InforEuro) for den måned, hvor dokumentet blev undertegnet.

([7]) Den obligatoriske anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder finder anvendelse, når EU-bidraget til teknisk bistand i en medlemsstat ydes i overensstemmelse med artikel 36, stk. 4, i forordningen om fælles bestemmelser.

([8]) Der kan dog anvendes forenklede omkostningsmuligheder i disse operationer, selv om det ikke er obligatorisk. For så vidt angår anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder i operationer, der modtager statsstøtte, som falder ind under anvendelsesområdet for den generelle gruppefritagelsesforordning, henvises også til kapitel 5.2.

— Forvaltningsmyndigheden kan aftale at fritage **visse operationer inden for forskning og innovation** fra forpligtelsen fastsat i artikel 53, stk. 2, første afsnit, i forordningen om fælles bestemmelser, forudsat at overvågningsudvalget på forhånd har godkendt en sådan fritagelse. Forordningen om fælles bestemmelser indeholder ikke kriterier for en sådan fritagelse. Det er derfor op til forvaltningsmyndigheden at foreslå en sådan fritagelse og sikre, at den godkendes af overvågningsudvalget.

Når forpligtelsen til at anvende forenklede omkostningsmuligheder finder anvendelse, vedrører den **alle kategorier af omkostninger ved en operation**, med to undtagelser på grundlag af artikel 53, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser:

1) De omkostningskategorier, for hvilke der anvendes en fast takst, kan beregnes på grundlag af de faktiske omkostninger. Hvis f.eks. den faste takst på op til 15 % for indirekte omkostninger, der er fastsat i artikel 54, første afsnit, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser, anvendes (med støtteberettigede direkte personaleomkostninger som grundlag for anvendelse af en fast takst), kan de støtteberettigede direkte personaleomkostninger anmeldes på grundlag af faktiske omkostninger (men andre direkte omkostninger end direkte personaleomkostninger skal dækkes af forenklede omkostningsmuligheder). Hvis den faste takst på op til 7 % for indirekte omkostninger, jf. artikel 54, første afsnit, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser, anvendes, kan de støtteberettigede direkte omkostninger anmeldes på grundlag af faktiske omkostninger.

2) Ydelser og lønninger, der er udbetalt til deltagere, kan refunderes på grundlag af de faktisk afholdte omkostninger.

Disse undtagelser er udtømmende.

Eksempler på, hvordan kravene om obligatorisk anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder overholdes ved anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder, der er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser

Anvendelse af artikel 54, første afsnit, litra a) eller c), i forordningen om fælles bestemmelser	Anvendelse af artikel 54, første afsnit, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser	Anvendelse af artikel 56, stk. 1 og 2, i forordningen om fælles bestemmelser
Indirekte omkostninger = op til 7 % af de støtteberettigede direkte omkostninger (der kræves ingen beregningsmetode) eller op til 25 % af de støtteberettigede direkte omkostninger (der kræves en rimelig, retfærdig og verificerbar beregningsmetode eller en fast takst fastsat i henhold til artikel 67, stk. 5, litra a), i forordning (EU) nr. 1303/2013 for en lignende operation) Direkte omkostninger = faktiske omkostninger ([1])	Indirekte omkostninger = op til 15 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger (der kræves ingen beregningsmetode) Direkte personaleomkostninger = faktiske omkostninger ([2]) Alle andre direkte omkostninger (hvis relevant) = forenklet omkostningsmulighed	Direkte personaleomkostninger = faktiske omkostninger ([3]) Resterende omkostninger (bortset fra lønninger og ydelser til deltagerne) = op til 40 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger (der kræves ingen beregningsmetode) Hvis det er relevant, kan lønninger og ydelser, der udbetales til deltagerne, udbetales på grundlag af faktiske omkostninger (= yderligere støtteberettigede omkostninger)

([1]) De direkte omkostninger kan også refunderes i form af andre forenklede omkostningsmuligheder, f.eks. en enhedsomkostning beregnet på grundlag af en metode fra artikel 53, stk. 3, litra a)-d), i forordningen om fælles bestemmelser. Med hensyn til kombinationer af forskellige forenklede omkostningsmuligheder henvises til kapitel 2.5.

([2]) Direkte personaleomkostninger kan også refunderes i form af en anden forenklet omkostningsmulighed.

([3]) Direkte personaleomkostninger kan også refunderes i form af enhedsomkostninger eller faste beløb (men ikke i form af en fast takst, se kapitel 2.5).

KAPITEL 2: TYPER AF FORENKLEDE OMKOSTNINGSMULIGHEDER

2.1. Oversigt over de forskellige typer forenklede omkostningsmuligheder

Artikel 51 og artikel 53, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser omfatter tre typer forenklede omkostningsmuligheder, der kan defineres som følger:

— **FINANSIERING EFTER FAST TAKST**: Specifikke kategorier af støtteberettigede omkostninger, som er klart identificeret på forhånd, beregnes ved anvendelse af en procentsats, der er fastsat på forhånd for en eller flere **andre** kategorier af støtteberettigede omkostninger.

— **ENHEDSOMKOSTNINGER**: Alle eller en del af de støtteberettigede omkostninger beregnes på grundlag af kvantificerede aktiviteter, input, output eller resultater ganget med på forhånd fastsatte enhedsomkostninger.

— **FASTE BELØB**: Alle støtteberettigede omkostninger eller en del af de støtteberettigede omkostninger beregnes på grundlag af beløb, der er fastsat på forhånd, og som udbetales, hvis foruddefinerede aktiviteter og/eller output er afsluttet.

Forvaltningsmyndigheden kan vælge at anvende én type forenklede omkostningsmuligheder eller kombinere forskellige typer inden for samme operation, forudsat at enhver mulig overlapning mellem omkostninger, der er omfattet af forskellige forenklede omkostningsmuligheder, er udelukket for at undgå dobbeltfinansiering (se også kapitel 2.5 om kombinationen af forenklede omkostningsmuligheder).

2.2. **Finansiering efter fast takst**

Faste takster kan anvendes på begge refusionsniveauer, dvs. på det øverste niveau for refusion af EU-bidraget (artikel 51, litra e), i forordningen om fælles bestemmelser) og på det nederste niveau for tilskud, som medlemsstaterne yder til støttemodtageren (artikel 53, stk. 1, litra d), i forordningen om fælles bestemmelser).

Der findes forskellige typer faste takster, navnlig:

— Standardtaksterne, dvs. dem, der er fastsat i forordningerne om fælles bestemmelser og de fondsspecifikke forordninger eller, alt efter omstændighederne, en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 94, stk. 4, i forordningen om fælles bestemmelser, og for hvilke forvaltningsmyndighederne ikke er forpligtet til at fastlægge en beregningsmetode til fastsættelse af den gældende takst

— Faste takster, for hvilke forvaltningsmyndighederne har udviklet en metode (herunder en beregningsmetode).

2.2.1. *Generelle principper*

Definition af omkostningskategorierne

Der er højst tre typer omkostningskategorier i et system med finansiering efter fast takst:

— TYPE 1: kategorier af støtteberettigede omkostninger, på grundlag af hvilke den faste takst skal anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb (»basisomkostninger«)

— TYPE 2: kategorier af støtteberettigede omkostninger, der vil blive dækket ved anvendelse af den faste takst

— TYPE 3: hvis det er relevant, andre kategorier af støtteberettigede omkostninger (taksten anvendes ikke på dem, og de er ikke omfattet af anvendelsen af den faste takst).

Når der anvendes et system med finansiering efter fast takst, skal forvaltningsmyndigheden (eller overvågningsudvalget for Interregprogrammer) definere de omkostningskategorier, der falder ind under hver type: Alle udgiftskategorier skal klart høre under én – og kun én – af de tre typer. I nogle tilfælde kan én type defineres i modsætning til en anden type eller de andre typer (i et system, hvor der kun er direkte (type 1) og indirekte omkostninger (type 2), kan indirekte omkostninger f.eks. defineres som alle de støtteberettigede omkostninger, der ikke er direkte omkostninger). Under udvælgelsen af operationer bør forvaltningsmyndigheden (eller overvågningsudvalget for Interregprogrammer) kontrollere, at de omkostningskategorier, der er omfattet af den faste takst, er nødvendige for den specifikke operation baseret på de aktiviteter, der er nødvendige for at gennemføre operationen, og som er specificeret i finansieringsansøgningen.

Forordningen om fælles bestemmelser fastsætter ikke nogen begrænsninger af, hvilke kategorier af støtteberettigede omkostninger der kan anvendes til finansiering efter fast takst. Men i betragtning af at hovedformålet med at anvende faste takster er forenkling, er faste takster bedst egnet til omkostninger, der er relativt lave, og for hvilke verificeringen er dyr (f.eks. fast takst til dækning af personaleomkostninger eller indirekte omkostninger).

Det er muligt at anvende forskellige faste takster for forskellige omkostningskategorier, der anvendes på samme grundlag ([9]). F.eks. kan en fast takst på 13 % af de direkte personaleomkostninger anvendes til at beregne de indirekte omkostninger. Det samme grundlag (dvs. direkte personaleomkostninger) kan også anvendes til at beregne rejse- og opholdsomkostningerne ved operationen med en fast takst på 15 %.

([9]) Det er dog ikke alle faste takster, der kan kombineres. Navnlig kan den faste takst i artikel 56, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser ikke kombineres med de faste takster i artikel 54 eller artikel 55, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser (se kapitel 2.2.4). Der findes yderligere oplysninger om kombinationen af forenklede omkostningsmuligheder i afsnit 2.5.

Det er muligt at beregne en fast takst på grundlag af faktiske omkostninger eller omkostninger, der refunderes ved hjælp af forenklede omkostningsmuligheder (jf. kapitel 2.5).
For at undgå dobbeltfinansiering bør der ved udformningen af metoden med forenklede omkostningsmuligheder lægges særlig vægt på at sikre, at omkostningskategorier, der vil blive dækket af den faste takst, ikke medtages i basisomkostningerne.

Specifikke faste takster til beregning af de omkostningskategorier, der er beskrevet i forordningen om fælles bestemmelser og forordningerne om de enkelte fonde

Visse specifikke faste takster er defineret i den retlige ramme. Disse faste takster kan anvendes til refusion af tilskud ydet af medlemsstaterne til støttemodtagere (artikel 53, stk. 3, litra e), i forordningen om fælles bestemmelser).

Kun når det udtrykkeligt fremgår af forordningen om fælles bestemmelser, kan faste takster anvendes uden at kræve, at forvaltningsmyndigheden fastlægger en beregningsmetode til fastsættelse af den gældende takst (standardiserede forenklede omkostningsmuligheder). Disse faste takster anvendes på en bestemt kategori af omkostninger (dvs. basisomkostningerne) til at beregne andre kategorier af omkostninger (omfattet af den faste takst). Forvaltningsmyndigheden kan anvende en hvilken som helst takst op til den takst, der er nævnt i den relevante artikel, og den skal ikke begrunde, hvorfor der blev valgt en takst, der ligger under den takst, der er fastsat i forordningen, så længe de omkostninger, der er omfattet af taksten, er relevante for den specifikke operation. Hvis der vælges en lavere takst, er der intet krav om at foretage nogen beregning.

Forvaltningsmyndigheden kan dog fastsætte en højere takst end de takster, der er fastsat i artikel 54-56 i forordningen om fælles bestemmelser (bortset fra artikel 54, første afsnit, litra c)), på grundlag af en af de metoder, der er fastsat i artikel 53, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser.

Når der træffes afgørelse om, hvilken fast takst der skal anvendes, skal princippet om ligebehandling af støttemodtagerne overholdes. Støttemodtagere, der modtager støtte fra en bestemt indkaldelse og befinder sig i en lignende situation, må således ikke behandles forskelligt, uden at der er en begrundelse herfor.

De standardiserede faste takster er:

Artikel	Standardiserede faste takster
Artikel 54, første afsnit, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser	Op til 7 % af de støtteberettigede direkte omkostninger til refusion af indirekte omkostninger
Artikel 54, første afsnit, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser	Op til 15 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger til refusion af indirekte omkostninger
Artikel 55, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser	Op til 20 % af de [støtteberettigede] direkte omkostninger ([1]) til refusion af direkte personaleomkostninger
Artikel 56, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser	Op til 40 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger til refusion af de resterende omkostninger ved en operation ([2])
Artikel 39, stk. 3, litra c), i Interregforordningen	Op til 20 % af de [støtteberettigede] direkte omkostninger til refusion af direkte personaleomkostninger
Artikel 41, stk. 5, i Interregforordningen	Op til 15 % af de [støtteberettigede] direkte personaleomkostninger til refusion af rejse- og opholdsudgifter
Artikel 22, stk. 1, litra b), i ESF +-forordningen	1 % af de i litra a) omhandlede omkostninger ([3]) til dækning af indkøbsorganets omkostninger i forbindelse med transport af fødevarer og/eller elementær materiel bistand til oplagringsdepoterne eller støttemodtagerne samt omkostninger til oplagring
Artikel 22, stk. 1, litra c), i ESF +-forordningen	7 % af de i litra a) omhandlede omkostninger eller 7 % af omkostningerne af værdien af de fødevarer, der er afsat i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1308/2013 til dækning af omkostningerne til administration, transport, oplagring og forberedelse, der afholdes af de støttemodtagere, der er involveret i uddelingen af fødevarerne og/eller den elementære materielle bistand til de socialt dårligst stillede personer

Artikel	Standardiserede faste takster
Artikel 22, stk. 1, litra e), i ESF +-forordningen	7 % af de i litra a) omhandlede omkostninger til dækning af omkostningerne til ledsageforanstaltninger, der foretages af eller på vegne af støttemodtagere og angives af de støttemodtagere, der leverer fødevarerne og/eller den elementære materielle bistand til de socialt dårligst stillede personer

([1]) Forudsat at de direkte omkostninger ved operationen ikke omfatter offentlige bygge- og anlægskontrakter eller vareindkøbs- eller tjenesteydelseskontrakter, som i værdi overstiger de tærskler, der er fastsat i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU eller i artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU. For AMIF, FIS og IGFV anvendes denne faste takst desuden kun på de direkte omkostninger ved operationen, der ikke er omfattet af offentlige udbud.

([2]) Lønninger og ydelser, der udbetales til deltagerne, betragtes som yderligere støtteberettigede omkostninger, der ikke er omfattet af den faste takst.

([3]) Artikel 22, stk. 1, litra a), i ESF+-forordningen: omkostningerne til indkøb af fødevarer og/eller elementær materiel bistand, herunder omkostninger i forbindelse med transport af fødevarer og/eller elementær materiel bistand til de støttemodtagere, der leverer fødevarerne og/eller den elementære materiel bistand til slutmodtagerne.

Derudover fastsættes i **artikel 54, første afsnit, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser** et loft for en fast takst for indirekte omkostninger på 25 % af de støtteberettigede direkte omkostninger, forudsat at der anvendes en rimelig, retfærdig og verificerbar beregningsmetode, som forvaltningsmyndigheden har defineret i henhold til artikel 53, stk. 3, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser.

Anvendelse af en af disse muligheder kræver, at forvaltningsmyndigheden (eller overvågningsudvalget for Interregprogrammet) **definerer de kategorier af omkostninger, der er omfattet af den faste takst, og dem, som den faste takst finder anvendelse på**, dvs. de direkte og indirekte omkostninger og de direkte personaleomkostninger. Det er medlemsstaternes ansvar at definere de forskellige omkostningskategorier på en konsekvent, utvetydig og ikkediskriminerende måde og sikre, at dobbeltfinansiering undgås.

Definitionen af omkostningskategorierne bør klart fremgå af programreglerne eller indkaldelserne af forslag.

Som generel vejledning kan omkostningskategorierne defineres som følger:

— Direkte omkostninger er de omkostninger, som er direkte forbundet med gennemførelsen af operationen eller projektet, hvor den direkte forbindelse til denne individuelle operation eller det individuelle projekt kan påvises.

— **Indirekte omkostninger er omkostninger, der er nødvendige for gennemførelsen af operationen, og** som **ikke er eller ikke kan være direkte forbundet med gennemførelsen af operationen**, eller som er knyttet til gennemførelsen af operationen, men som udgør ekstraudgifter, der ikke direkte bidrager til opfyldelsen af dens indikatorer/resultater/mål. Sådanne omkostninger kan f.eks. omfatte administrative udgifter/faste udgifter, hvor man har svært ved præcist at fastlægge det nøjagtige beløb for den enkelte operation eller det enkelte projekt (typisk udgifter til administration og personale, f.eks. til forvaltning, rekruttering, bogholderi eller rengøring osv. og til telefon, vand eller elektricitet osv.).

— Personaleomkostninger er fastsat i nationale regler og er almindeligvis omkostninger som følge af en aftale mellem en arbejdsgiver og en arbejdstager eller tjenesteydelseskontrakter for eksternt personale (forudsat at disse omkostninger kan identificeres klart). Personaleomkostninger omfatter normalt den samlede løn, herunder naturalydelser i overensstemmelse med kollektive overenskomster, udbetalt til personer til gengæld for arbejde i forbindelse med operationen. De omfatter også skatter og arbejdstagernes bidrag til sociale sikringsordninger (f.eks. i forbindelse med pensioner, første og anden søjle, og tredje søjle kun hvis det er fastsat i en kollektiv overenskomst eller i ansættelsesaftalen) og eventuelle støtteberettigede frivillige arbejdstagerbidrag samt arbejdsgiverens obligatoriske og frivillige bidrag til sociale ordninger. Personaleomkostninger kan være **direkte** eller **indirekte** omkostninger, hvilket vurderes fra sag til sag og afhænger af personalets rolle i operationen.

Særlige forhold ved definitionen af personaleomkostninger

Med henblik på anvendelsen af de faste takster i artikel 54, første afsnit, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser, i artikel 56, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser og artikel 41, stk. 5, i Interregforordningen (eller en anden fast takst fastsat af forvaltningsmyndigheden på grundlag af artikel 53, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser, som skal anvendes på direkte personaleomkostninger) kan den samlede værdi af vederlaget som defineret i de nationale regler derfor betragtes som personaleomkostninger, da de repræsenterer det faktiske vederlag for den pågældende persons arbejde i operationen og derfor bør tages i betragtning ved fastlæggelsen af andre typer omkostninger ved operationen (som beregnes ved anvendelse af en fast takst på direkte personaleomkostninger).

Dette gælder også i tilfælde, hvor lønnen (delvis) refunderes eller finansieres af tredjeparter (f.eks. direkte ansatte ansat med et ansættelsestilskud, eller hvor den faste takst anvendes på den samlede værdi af vederlaget, selv om en del heraf betales af tredjemand). Hvis personaleomkostningerne til eksternt personale stammer fra en tjenesteydelseskontrakt, skal personaleomkostningerne klart kunne identificeres. Hvis en støttemodtager f.eks. indgår kontrakt med en ekstern underviser med henblik på afholdelse af interne kurser, skal fakturaen indeholde oplysninger om de forskellige typer omkostninger. Underviserens løn betragtes som direkte omkostninger til eksternt personale. Hvis underviserens personaleomkostninger ikke kan identificeres som en særskilt kategori i forhold til andre omkostningskategorier, f.eks. undervisningsmateriale, kan de ikke anvendes som grundlag for faste takster, f.eks. den faste takst på 40 %, jf. artikel 56, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser.

Definitionen af direkte personaleomkostninger er ikke knyttet til, om personaleomkostningerne har form af **udgifter til bidrag i naturalydelser** eller ej. Værdien af frivilligt arbejde i form af bidrag i naturalydelser kan derfor medtages i grundbeløbet til beregning af faste takster, forudsat at artikel 67, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser overholdes.

Rejseudgifter betragtes ikke som personaleomkostninger, bortset fra udgifter til pendling til arbejdspladsen, hvis nationale regler fastslår, at de er en del af bruttoarbejdskraftomkostningerne.
Ydelser eller lønninger udbetalt til deltagere i operationer, der støttes af EFRU, ESF+, FRO, AMIF, FIS og IGFV, betragtes heller ikke som personaleomkostninger (jf. artikel 56, stk. 1 og 2, i forordningen om fælles bestemmelser). I en operation, der har til formål at rekruttere nye personer, betragtes lønninger til nyansatte f.eks. ikke som »personaleomkostninger« med henblik på artikel 56 i forordningen om fælles bestemmelser, da disse personer ikke udfører nogen opgave i forbindelse med gennemførelsen af operationen. De betragtes som lønninger, der udbetales til deltagerne. De kan derfor ikke beregnes på grundlag af den faste takst, der er defineret i artikel 56, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser.

I forbindelse med artikel 56 i forordningen om fælles bestemmelser forstås ved **ydelse** finansiel støtte til deltagerne til dækning af eventuelle udgifter i forbindelse med formålet med en given operation.
F.eks. henviser uddannelsesydelser inden for rammerne af Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) til finansiel støtte til enkeltpersoner, der deltager i uddannelsesprogrammer. Disse ydelser har til formål at dække forskellige omkostninger i forbindelse med uddannelse, f.eks. rejse- og opholdsudgifter. Målet er at gøre uddannelse mere tilgængelig.

2.2.2. *Faste takster til fastsættelse af indirekte omkostninger (artikel 54 i forordningen om fælles bestemmelser)*

I henhold til artikel 54 i forordningen om fælles bestemmelser kan de indirekte omkostninger, såfremt gennemførelsen af en operation medfører sådanne, beregnes på grundlag af en af de faste takster, der er fastsat i litra a) og b) i første afsnit. Ved artikel 54, første afsnit, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser indføres en fast takst på **op til 7 % af de støtteberettigede direkte omkostninger** til beregning af indirekte omkostninger. Artikel 54, første afsnit, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser indeholder en fast takst på **op til 15 % af de direkte personaleomkostninger** til beregning af de indirekte omkostninger. Begge faste takster kan anvendes umiddelbart af forvaltningsmyndigheden uden nogen begrundelse for beregningen af taksten, hvis den ligger inden for det loft, der er fastsat i forordningen.

Artikel 54 i forordningen om fælles bestemmelser indeholder ikke en udtømmende liste over metoder til fastsættelse af faste takster for indirekte omkostninger ved en operation og giver medlemsstaterne mulighed for at anvende en fast takst for indirekte omkostninger, der er fastsat på grundlag af andre metoder, dvs. dem, der er anført i artikel 53, stk. 3, litra b)-e), i forordningen om fælles bestemmelser.

En fast takst til dækning af indirekte omkostninger, der fastsættes på grundlag af en rimelig, retfærdig og verificerbar metode, jf. artikel 53, stk. 3, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser, **er underlagt et loft på 25 % af de støtteberettigede direkte omkostninger** fastsat i artikel 54, første afsnit, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser. Faste takster, der ikke er fastsat på dette grundlag, men snarere på grundlag af en anden metode blandt dem, der er omhandlet i artikel 53, stk. 3, litra b)-e), i forordningen om fælles bestemmelser, er ikke underlagt et loft.

2.2.3. *Fast takst til fastsættelse af direkte personaleomkostninger (artikel 55, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser)*

I henhold til artikel 55, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser kan de direkte personaleomkostninger ved en operation beregnes som en fast takst på **op til 20 % af de direkte omkostninger, der ikke er personaleomkostninger** ved denne operation, uden krav om, at medlemsstaten skal fastsætte den gældende takst på grundlag af en beregning.

Men hvis **de direkte omkostninger ved denne operation omfatter offentlige bygge- og anlægskontrakter eller vareindkøbs- eller tjenesteydelseskontrakter**, som i værdi overstiger den tærskel, der er fastsat i EU's direktiv om offentlige udbud, navnlig artikel 4 i direktiv 2014/24/EU ([10]) og artikel 15 i direktiv 2014/25/EU ([11]), kan den standardiserede faste takst i artikel 55, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser ikke anvendes, og den faste takst for direkte personaleomkostninger skal fastsættes på grundlag af en metode, der er omhandlet i artikel 53, stk. 3, litra a)-e), i forordningen om fælles bestemmelser. I denne situation kan den faste takst på op til 20 % uden at foretage en beregning ikke anvendes på den pågældende operation. Dette gælder for alle bygge- og anlægskontrakter, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter over de tærskelværdier, der er omfattet af disse direktivers anvendelsesområde, herunder kontrakter, der tildeles af andre ordregivende enheder end ordregivende myndigheder, for så vidt angår direktiv 2014/25/EU. Det er hele værdien af offentlige udbud, der vil blive taget i betragtning ved afgørelsen af, om tærsklerne i direktiverne er overskredet, uanset hvilke delkontrakter et udbud kan opdeles i ([12]).

For så vidt angår **AMIF, IGFV og FIS** specifikt skal alle omkostninger, der er omfattet af offentlige udbud (dvs. omkostninger til underleverandører/eksternaliserede omkostninger), udelukkes fra grundlaget for beregningen af den faste takst, jf. artikel 55, stk. 1, andet afsnit, i forordningen om fælles bestemmelser.

For Interregprogrammer kan personaleomkostninger refunderes på grundlag af en fast takst på op til 20 % af de støtteberettigede direkte omkostninger uden nogen begrænsning på, **om de direkte omkostninger omfatter offentlige indkøb eller ej**, jf. artikel 39, stk. 3, litra c), i Interregforordningen.

Direkte personaleomkostninger fastlagt på grundlag af en fast takst kan danne grundlag for anvendelsen af en fast takst, jf. artikel 54, første afsnit, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser (en fast takst på op til 15 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger til beregning af indirekte omkostninger). Direkte personaleomkostninger beregnet på grundlag af en fast takst kan imidlertid ikke danne grundlag for den faste takst i henhold til artikel 56, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser (en fast takst på op til 40 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger til beregning af de resterende støtteberettigede omkostninger ved operationen), jf. artikel 56, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser.

2.2.4. *Fast takst til fastsættelse af alle andre omkostninger ved operationen, bortset fra direkte personaleomkostninger (artikel 56 i forordningen om fælles bestemmelser)*

Direkte personaleomkostninger kan i henhold til artikel 56, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser bruges til at beregne alle de andre støtteberettigede omkostninger ved operationen på grundlag af en fast takst på op til 40 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger. Operationer, der anvender denne faste takst, kan kun medtage følgende:

— Direkte personaleomkostninger – basisomkostninger for den faste takst,

— og en fast takst på op til 40 % til dækning af de resterende omkostninger ved operationen

— samt lønninger og ydelser til deltagerne.

For så vidt angår EFRU, ESF+, FRO, AMIF, FIS og IGFV, udelukkes lønninger og ydelser udbetalt til deltagere fra de omkostninger, der indgår i den faste takst. [De kan derfor refunderes ved hjælp af en anden form, jf. artikel 53, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser] Med hensyn til definitionen af ydelser og lønninger henvises til kapitel 2.2.1.

Det er hensigtsmæssigt at anvende denne faste takst i operationer, hvor de direkte personaleomkostninger udgør en betydelig del af budgettet. Arbejdskraftintensive FoU-projekter, små projekter med mange små omkostninger, der ikke er personaleomkostninger, små innovationsprojekter, uddannelses- og erhvervsuddannelsesprojekter og projekter vedrørende bløde aktiviteter er derfor bedst egnede til at anvende den faste takst, der er fastsat i artikel 56, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser.

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

([12]) I artikel 4 i direktiv 2014/24/EU henvises der til »udbud, hvis anslåede værdi eksklusive moms svarer til eller overstiger« de tærskler, der er angivet deri. Samme bestemmelse findes i artikel 15 i direktiv 2014/25/EU.

Forvaltningsmyndigheden kan anvende denne faste takst på typer af operationer, der klart skelner mellem følgende kategorier af omkostninger: direkte personaleomkostninger, andre direkte omkostninger og indirekte omkostninger. Den faste takst, der er defineret i artikel 56, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser, bør dække både andre direkte og indirekte omkostninger og ikke kun indirekte omkostninger.

Hvis operationen kun omfatter indirekte omkostninger og direkte personaleomkostninger, bør forvaltningsmyndigheden ikke anvende den faste takst i artikel 56, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser, men kan anvende den faste takst, der er defineret i artikel 54, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser.

Den faste takst i artikel 56, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser kan ikke kombineres med en fast takst for indirekte omkostninger (f.eks. valgmulighederne i artikel 54 i forordningen om fælles bestemmelser), da den samme omkostningskategori (dvs. de indirekte omkostninger) ville blive dækket to gange.

Denne faste takst på op til 40 % kan ikke anvendes i en operation, hvor de samlede direkte personaleomkostninger ved den pågældende operation beregnes på grundlag af en fast takst (f.eks. den faste takst i henhold til artikel 55, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser i overensstemmelse med artikel 56, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser). Denne faste takst kan dog anvendes på direkte personaleomkostninger, der selv er udformet som forenklede omkostningsmuligheder, så længe denne forenklede omkostningsmulighed ikke er en fast takst (se kapitel 2.5)).

Eksempel 1

En forvaltningsmyndighed ønsker at beregne alle de andre støtteberettigede omkostninger ved en operation ved at anvende en fast takst på de støtteberettigede direkte personaleomkostninger ved operationen på 150 000 EUR. I overensstemmelse med artikel 56, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser beslutter forvaltningsmyndigheden at anvende en takst på 35 %. Det betyder, at de samlede støtteberettigede omkostninger ved operationen er 150 000 EUR + (150 000 EUR x 0,35) = 202 500 EUR.

Eksempel 2

De anslåede omkostninger til et kursus er følgende:

Direkte omkostninger i alt	**52 000 EUR**
Direkte personaleomkostninger	30 000 EUR
Omkostninger til lokaler	3 000 EUR
Rejseomkostninger	4 000 EUR
Måltider	1 000 EUR
Information/PR	4 000 EUR
Ydelser udbetalt af den offentlige arbejdsformidling til deltagerne	10 000 EUR

Samlede indirekte omkostninger	**5 000 EUR**
Indirekte personaleomkostninger	4 000 EUR
Elektricitet, telefon	1 000 EUR

Samlede støtteberettigede omkostninger	**57 000 EUR**

Forvaltningsmyndigheden kan beslutte at anvende artikel 56, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser på dette projekt og fastsætte den faste sats for refusion af de resterende omkostninger ved operationen til 40 %. I så fald vil det dokument, der fastsætter betingelserne for støtte til operationen, højst have følgende tildeling:

Direkte personaleomkostninger: 30 000 EUR

Andre udgifter: 30 000 x 40 % = 12 000 EUR

Da de ydelser, som de offentlige arbejdsformidlinger udbetaler til deltagerne, kan anmeldes ud over de direkte personaleomkostninger og den faste takst, bliver de samlede støtteberettigede omkostninger:

Samlede støtteberettigede omkostninger:
30 000 (direkte personaleomkostninger) + 12 000 (andre omkostninger) + 10 000 (ydelser udbetalt til praktikanter af de offentlige arbejdsformidlinger) = 52 000 EUR

Under gennemførelsen af operationer, der anvender den faste takst fra artikel 56, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser, er det vigtigt at planlægge de direkte personaleomkostninger omhyggeligt fra starten og nøje og løbende overvåge udgifterne i denne omkostningskategori. På grund af karakteren af den faste takst på 40 % vil eventuelt færre direkte personaleomkostninger automatisk betyde færre penge, der refunderes for andre omkostninger.

Eksempel

I det oprindelige budget for operationen blev der afsat 350 000 EUR til kategorien direkte personaleomkostninger og 140 000 EUR (40 % x 350 000 EUR) til kategorien resterende omkostninger. Under programgennemførelsen blev der kun indberettet direkte personaleomkostninger på 230 000 EUR. Det betyder, at kun 92 000 EUR (40 % x 230 000 EUR) for de øvrige resterende omkostninger refunderes.

2.2.5. *Fast takst til fastsættelse af rejse- og opholdsomkostninger (artikel 41, stk. 5, i Interregforordningen)*

I Interregforordningens artikel 41, stk. 5, fastsættes en fast takst for rejse- og opholdsudgifter til en operation på **op til 15 % af de direkte personaleomkostninger** uden krav om, at medlemsstaten skal fastsætte den gældende takst på baggrund af en beregning. Denne faste takst skal anvendes direkte i Interregoperationer.

2.2.6. *Det særlige tilfælde med faste takster for teknisk bistand (artikel 36, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser)*

I henhold til artikel 36, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser skal EU-bidraget til teknisk bistand enten ydes som refusion af støtte ydet til støttemodtagere i overensstemmelse med de gældende regler i forordningen om fælles bestemmelser (artikel 51, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser) eller som en fast takst (artikel 51, litra e), i forordningen om fælles bestemmelser) (anvendelsen af den faste takst er obligatorisk i visse situationer – se nedenfor i dette kapitel).

Anvendelsesområde

Det er op til medlemsstaten at vælge, om den vil anvende finansieringen efter fast takst. I overensstemmelse med artikel 36, stk. 3, andet afsnit, i forordningen om fælles bestemmelser gælder valget for alle programmer i den pågældende medlemsstat i hele programmeringsperioden og kan ikke ændres efterfølgende. Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om deres valg af form for EU-bidrag til teknisk bistand i partnerskabsaftalen i overensstemmelse med bilag II til forordningen om fælles bestemmelser.

I overensstemmelse med artikel 36, stk. 3, tredje afsnit, i forordningen om fælles bestemmelser ydes EU-bidraget til teknisk bistand for programmer, der modtager støtte fra AMIF, FIS og IGFV, og for Interregprogrammer kun i form af en fast takst.

De faste takster for EU-bidraget til teknisk bistand er fastsat i artikel 36, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser for hver fond og i artikel 27 i Interregforordningen for Interregprogrammer.

Det er op til medlemsstaten, hvordan den anvender de faste beløb til teknisk bistand. Der vil ikke blive foretaget kontrol af de underliggende omkostninger ved de beløb, der refunderes på grundlag af den faste takst på EU-plan.

Betalingsanmodninger

Hvis en medlemsstat eller et Interregprogram anvender finansiering efter fast takst til teknisk bistand, anvendes den relevante faste takst for den pågældende fond, jf. artikel 36, stk. 5, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser og artikel 27, stk. 3, i Interregforordningen, automatisk på de samlede støtteberettigede udgifter eller de samlede offentlige udgifter, alt efter hvad der er relevant, i hver betalingsanmodning, der indgives til Kommissionen. Størrelsen af den faste tekniske bistand i kolonne D (kolonne C for AMIF, IGFV og FIS) i tabellen »Udgifter opdelt efter prioritet« i bilag XXIII til forordningen om fælles bestemmelser beregnes automatisk i SFC2021 på grundlag af dataene i betalingsanmodningen.

Størrelsen af den tekniske bistand efter fast takst skal ikke indberettes i tillæg 2 til bilag XXIII til forordningen om fælles bestemmelser og, for AMIF-, IGFV- og FIS-programmer, i tillæg 3 til bilag XXIII til forordningen om fælles bestemmelser, dvs. for specifikke målsætninger, for hvilke grundforudsætningerne ikke er opfyldt.

2.2.7. *Særlige forhold i forbindelse med støtte til lokaludvikling styret af lokalsamfundet*

I henhold til artikel 34, stk. 1, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser dækker støtte fra fondene til lokaludvikling styret af lokalsamfundet omkostningerne til forvaltning, overvågning og evaluering af strategien og dens aktiviteter, herunder facilitering af udvekslinger mellem interessenter. I henhold til artikel 34, stk. 2, andet afsnit, i forordningen om fælles bestemmelser er disse omkostninger underlagt et loft på 25 % af det samlede offentlige bidrag til strategien.

Følgende eksempel illustrerer, hvordan det er muligt at refundere disse omkostninger på grundlag af en fast takst, der anvendes på andre gennemførelsesomkostninger:

Eksempel

Forvaltningsmyndigheden har – på grundlag af tidligere erfaringer – vurderet den typiske andel af drifts- og aktivitetsomkostninger for den lokale aktionsgruppe sammenlignet med de udgifter, der er afholdt i forbindelse med gennemførelsen af lokale operationer i henhold til strategien for lokaludvikling styret af lokalsamfundet og forberedelsen og gennemførelsen af den lokale aktionsgruppes samarbejdsaktiviteter. Selv om støtte fra fondene under forordningen om fælles bestemmelser til drifts- og aktivitetsomkostninger ikke må overstige tærsklen på 25 % af de samlede offentlige udgifter, der er afholdt i henhold til strategien for lokaludvikling styret af lokalsamfundet i henhold til artikel 34, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser, viser erfaringerne, at denne procentsats i de fleste tilfælde faktisk er lavere.

Forvaltningsmyndigheden fastsætter en fast takst på 17 % af gennemførelsesomkostningerne (baseret på en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar metode i overensstemmelse med artikel 53, stk. 1, litra d), og artikel 53, stk. 3, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser for udgifter, der er afholdt i forbindelse med gennemførelsen af operationer i henhold til strategien for lokaludvikling styret af lokalsamfundet og forberedelsen og gennemførelsen af den lokale aktionsgruppes samarbejdsaktiviteter, således at følgende omkostninger er omfattet:

— driftsomkostninger (omkostninger i forbindelse med forvaltning, overvågning og evaluering af strategien, jf. artikel 34, stk. 1, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser)

— omkostninger i forbindelse med aktiviteter under strategien for lokaludvikling styret af lokalsamfundet med henblik på at lette udveksling mellem interessenterne for at skaffe oplysninger og fremme strategien samt bistå potentielle støttemodtagere med henblik på udvikling af aktioner og forberedelse af ansøgninger, jf. artikel 34, stk. 1, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser).

Hvis det budget, der er afsat til den lokale aktionsgruppe til gennemførelse af operationerne i henhold til strategien for lokaludvikling styret af lokalsamfundet og forberedelse og gennemførelse af den lokale aktionsgruppes samarbejdsaktiviteter, er på 1,5 mio. EUR (type 1), vil det maksimale budget, som svarer til drifts- og aktivitetsomkostningerne, være på 1,5 mio. EUR x 17 % = 255 000 EUR (type 2). Den samlede budgetbevilling til den lokale aktionsgruppe beløber sig således til 1,755 mio. EUR.

I gennemførelsesfasen betyder det, at når en støttemodtager anmoder om refusion af udgifter afholdt i forbindelse med et projekt, vil den lokale aktionsgruppe også kunne anmode om 17 % af denne sum til drifts- og aktivitetsomkostninger.

Hvis de afholdte udgifter i forbindelse med et projekt f.eks. beløber sig til 1 000 EUR (type 1), kan den lokale aktionsgruppe også anmelde 1 000 EUR x 17 % = 170 EUR (type 2) til forvaltningsmyndigheden for sine drifts- og aktivitetsomkostninger.

Den lokale aktionsgruppe vil ikke skulle indgive dokumentation for sine drifts- og aktivitetsomkostninger, som er indberettet på grundlag af den faste takst, men metoden til beregning af de 17 % skal kunne kontrolleres

Bemærk: Metoden til fastsættelse af den faste takst behøver ikke nødvendigvis at føre til anvendelse af en sats på 25 %. Uanset hvilken metode der bruges til at fastsætte den faste takst, skal bestemmelserne om loftet over drifts- og aktivitetsomkostninger i henhold til artikel 34, stk. 2, andet afsnit, i forordningen om fælles bestemmelser dog overholdes.

2.3. **Enhedsomkostninger**

Enhedsomkostninger kan anvendes på begge refusionsniveauer, dvs. på det øverste niveau for refusion af EU-bidraget (artikel 51, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser) og på det nederste niveau for tilskud, som medlemsstaterne yder til støttemodtageren (artikel 53, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser).

2.3.1. *Generelle principper*

Hvis der er tale om enhedsomkostninger, vil alle eller en del af de støtteberettigede omkostninger ved en operation blive beregnet på grundlag af kvantificerede aktiviteter, input, output eller resultater ganget med på forhånd fastsatte enhedsomkostninger. Denne mulighed kan bruges til alle former for operationer, projekter eller en del af et projekt, når det er muligt at definere mængder i forbindelse med en aktivitet og relaterede enhedsomkostninger. **Enhedsomkostningerne anvendes typisk til let identificerbare mængder.**

Enhedsomkostningerne kan være:

— procesbaserede, dvs. knyttet til input (f.eks. enhedsomkostning pr. time for en underviser) eller output (f.eks. enhedsomkostning pr. time pr. deltager)

— resultatbaserede (f.eks. enhedsomkostning pr. person, der opnår et uddannelsesbevis).

Formålet med at anvende forenklede omkostningsmuligheder i en operation er at forenkle processerne for alle involverede interessenter. Forvaltningsmyndighederne bør derfor fastsætte input, output, resultater eller udfald, der medfører forenkling og er lette at registrere, spore osv. Forvaltningsmyndighederne bør også være særligt opmærksomme på revisionssporet, når de vælger mellem proces- og resultatbaserede enhedsomkostninger.

Eksempel 1 (ESF+)

a) Procesbaseret: For avanceret IT-uddannelse på 1 000 timer til 20 deltagere kan de støtteberettigede omkostninger beregnes på grundlag af prisen pr. undervisningstime x antal deltagere. Omkostningerne pr. time er blevet fastlagt på forhånd af forvaltningsmyndigheden ved hjælp af en rimelig, retfærdig og verificerbar metode og fremgår af det dokument, der fastlægger betingelserne for støtte til operationen.

Hvis man f.eks. antager, at forvaltningsmyndigheden fastsætter uddannelsesomkostninger til 7 EUR pr. undervisningstime pr. deltager, ville det maksimale tilskud til projektet være 1 000 timer x 20 deltagere x 7 EUR/time/deltager = 140 000 EUR.

Ved afslutningen af operationen vil de endelige støtteberettigede omkostninger blive fastsat på grundlag af det faktiske antal timer for hver deltager (herunder eventuelt begrundet fravær) i henhold til de uddannelsessøgendes reelle deltagelse og afholdte kurser. Der vil stadig være brug for nøjagtige fremmødelister for deltagere. Hvis der i alt kun deltog 18 deltagere i uddannelsen, seks af dem i 900 timer, fem af dem i 950 timer, fem af dem i 980 timer og de resterende to deltagere i 1 000 timer, ville det samlede antal timer x deltagere være lig med:

900x6 + 950x5 + 980x5 + 1 000x2 = 17 050 uddannelsestimer i alt.

De støtteberettigede udgifter vil være: 17 050 uddannelsestimer x 7 EUR = 119 350 EUR.

b) Resultatbaseret: Den avancerede IT-uddannelse på
1 000 timer består af fem moduler à hver 200 timer. Der blev anvendt en rimelig, retfærdig og verificerbar metode i henhold til artikel 53, stk. 3, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser til at fastsætte de samlede omkostninger ved at gennemføre denne IT-uddannelse for 25 deltagere. De samlede omkostninger, 140 000 EUR, tilskrives derefter de udvalgte deltagere. Hvis der tages højde for en historisk fejlrate på 20 % (dvs. fem deltagere), vil enhedsomkostningerne pr. deltager og gennemført modul være 140 000 EUR/20 deltagere/5 moduler = 1 400 EUR (enhedsomkostning pr. deltager pr. gennemført modul).

Revisionssporet skal omfatte et dokument, der beviser, at deltageren er støtteberettiget, og for hver støtteberettiget deltager et certifikat for et afsluttet modul eller et afsluttet kursus. Der kræves ingen timesedler.

Eksempel 2 (EFRU, outputbaseret)

Støttemodtageren, et regionalt handelskammer, arrangerer en rådgivningstjeneste for små og mellemstore virksomheder i regionen. Denne tjeneste leveres af det regionale handelskammers rådgivere. Baseret på tidligere regnskaber for den »rådgivende« afdeling anslås en dags rådgivning til 350 EUR pr. dag. Bistanden vil blive beregnet på grundlag af følgende formel: antal dage x 350 EUR. Der vil stadig være brug for nøjagtige timesedler med angivelse af rådgivningsaktiviteterne og rådgivernes tilstedeværelse.

Eksempel 3 (ESF+, resultatbaseret)

Et jobsøgningshjælpeprogram, der varer seks måneder (»operationen«) kan finansieres på grundlag af enhedsomkostninger (f.eks. 2 000 EUR pr. person) for hver af de 20 deltagere i operationen, som får et job og beholder det i en på forhånd fastlagt periode, f.eks. seks måneder. Enhedsomkostningen på 2 000 EUR pr. udvalgt deltager blev fastsat under hensyntagen til omkostningerne for alle deltagere. Beløbet dækker derfor også udgifter til deltagere, der ikke gennemfører forløbet.

Beregning af den maksimale støtte, der er afsat til operationen: 20 personer x 2 000 EUR/formidlet job = 40 000 EUR.

De endelige støtteberettigede omkostninger beregnes på grundlag af operationens faktiske output: Hvis kun 17 personer blev bragt tilbage på arbejdsmarkedet og beholdt deres job i den ønskede periode, ville de endelige støtteberettigede omkostninger, på grundlag af hvilke tilskuddet vil blive udbetalt til støttemodtageren, være 17 x 2 000 EUR = 34 000 EUR.

Revisionssporet skal omfatte dokumenter, der beviser, at deltageren kom på arbejdsmarkedet og beholdt sit job i den ønskede periode.

Eksempel 4 (EHFAF, procesbaseret)

Dagsatserne for anvendelse af køretøjer beregnes på grundlag af historiske data (gennemsnit fra tidligere år). Antallet af dage, der er afsat til projektet, fremgår derefter af logbøger.

Eksempel 5 (AMIF): Finansiering af forskellige projekter, der indgår i samme operation – anvendelse af to forskellige enhedsomkostninger

Forvaltningsmyndigheden yder et tilskud på 1 600 000 EUR til et offentligt agentur, der beskæftiger sig med asylansøgere, til en operation, der omfatter to typer aktiviteter: 1) støtte til den første modtagelse af tredjelandsstatsborgere efter deres ankomst til en medlemsstat (højst 1 000 000 EUR), 2) sprogundervisning for asylansøgere (højst 600 000 EUR).

I forbindelse med støtten til den første modtagelse fastsatte forvaltningsmyndigheden (på grundlag af historiske data) en enhedsomkostning på 50 EUR pr. dag og pr. person til dækning af udgifterne til en dags bistand til en tredjelandsstatsborger i modtagelsesperioden i værtslandet. De omkostningskategorier, der er medtaget i enhedsomkostningsbeløbet, dækker alle aspekter af modtagelsen (f.eks. indkvartering, levering af fødevarer og nonfoodprodukter, lægeundersøgelse, tolkning, værgemål for uledsagede mindreårige, information og rådgivning). Den maksimale tildeling af tilskud er begrænset til 1 dag x 50 EUR x 20 000 tredjelandsstatsborgere = 1 000 000 EUR.

De obligatoriske elementer i revisionssporet for denne enhedsomkostning består af en underskrevet og dateret liste over de tredjelandsstatsborgere, der har modtaget støtte, og varigheden af deres ophold (i dage) sammen med deres officielle (hvis en sådan findes) og/eller unikke identifikation (ethvert dokument, der bekræfter personens identitet) og et bevis for den ydede støtte (f.eks. en underskrevet og dateret liste over leverede fødevarer og nonfoodprodukter, en underskrevet og dateret fremmødeliste for rådgivning, et underskrevet og dateret dokument udstedt af en autoriseret sundhedsperson).

De støtteberettigede udgifter beregnes på grundlag af de faktiske dage med støtte til den første modtagelse og antallet af støttede tredjelandsstatsborgere. Det betyder, at hvis der f.eks. blev ydet støtte til 1 000 tredjelandsstatsborgere, heraf 500 i 20 dage og 500 i 10 dage, vil det samlede antal dage/personer være lig med: 500 x 20 + 500 x 10 = 15 000 dage/person. De støtteberettigede udgifter vil være = 15 000 x 50 EUR = 750 000 EUR.

I forbindelse med sprogundervisningen fastsatte forvaltningsmyndigheden (baseret på historiske data) en enhedsomkostning på 10 EUR pr. time og pr. person til dækning af omkostningerne ved en lektion (længden af en lektion er 60 minutter) for, at en deltager/asylansøger kan deltage i et sprogkursus på op til 60 timer i grupper af passende størrelse (op til 15 deltagere pr. gruppe). De omkostningskategorier, der er medtaget i enhedsomkostningsbeløbet, dækker alle omkostninger til sprogundervisning (f.eks. personaleomkostninger, lokaleomkostninger, uddannelsesmateriale). Den maksimale tilskudstildeling til projektet er begrænset til 60 timer x 1 000 deltagere x 10 EUR pr. time/deltager = 600 000 EUR.

Revisionssporet til støtte for udgifterne skal omfatte et bevis/dokumenter, der følger praktikanternes faktiske deltagelse (antal timer) og kursets varighed, dokumenter, der bekræfter praktikanternes/asylansøgernes identitet, og dokumenter, der regulerer tidsplanen for og indholdet af sprogkurset, gruppens størrelse (højst 15) og standardlængden af en lektion (60 minutter).

De støtteberettigede udgifter beregnes på grundlag af det faktiske antal undervisningstimer, der er leveret til hver asylansøger/deltager. Det betyder, at hvis f.eks. kun 900 asylansøgere/deltagere deltog i undervisningen, heraf 750 i 60 timer, 50 i 55 timer, 100 i 50 timer, vil det samlede antal timer x deltagere være lig med: 750x60 + 50x5 + 100x5 + 50x52 = 750 undervisningstimer i alt x deltagere. De støtteberettigede udgifter vil være = 52 750 x 10 EUR = 527 500 EUR.

Da der er to forskellige projekter/aktiviteter, der udgør en særskilt del af den samme operation og dækker forskellige omkostninger ved operationen, er der ingen risiko for dobbeltfinansiering, da de enkelte projekt-/aktivitetsomkostninger er klart adskilt.

2.3.2. *Personaleomkostninger beregnet efter en timesats (artikel 55, stk. 2 til 4, i forordningen om fælles bestemmelser)*

Artikel 55, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser indeholder to specifikke metoder til beregning af direkte personaleomkostninger ([13]). Begge muligheder kan bruges til at beregne en timesats for at bestemme direkte personaleomkostninger.

De to metoder er følgende:

— beregning af timesatsen ved at dividere de årlige bruttoarbejdskraftomkostninger med 1 720, artikel 55, stk. 2, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser

— beregning af timesatsen ved at dividere de månedlige bruttoarbejdskraftomkostninger med den gennemsnitlige månedlige arbejdstid, artikel 55, stk. 2, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser.

Det er op til forvaltningsmyndigheden at beslutte, hvilken metode der skal anvendes. Muligheden i artikel 55, stk. 2, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser kan også anvendes, hvis der foreligger data om de årlige bruttoarbejdskraftomkostninger. De beregnede direkte personaleomkostninger vedrører gennemførelsen af en operation. »Gennemførelse af en operation« skal forstås som gennemførelse af alle trin i operationen.

Eksempel

Visse typer af projekter rettet mod små og mellemstore virksomheder inden for FoU og innovation indebærer ofte personaleomkostninger som et centralt element. Anvendelse af enhedsomkostninger som en mulighed er en velkommen forenkling for disse små og mellemstore virksomheder. Enhedsomkostningerne for aktiviteter er i dette tilfælde udtrykt som en timesats for timer, som personalet rent faktisk har arbejdet. Det er defineret på forhånd i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne for operationen, og som fastsætter det maksimale tilskud til de maksimalt tilladte arbejdstimer ganget med enhedsprisen (de beregnede udgifter for de involverede medarbejdere).

Med henblik på en bedste tilnærmelse af de faktiske omkostninger og for at tage hensyn til forskelle mellem regioner og brancher defineres prisen for en standardenhed som personaleomkostninger pr. time efter følgende formel (baseret på artikel 55, stk. 2, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser):

Personaleomkostninger pr. time = seneste dokumenterede årlige bruttoomkostninger (se kapitel 2.2.1 for nærmere oplysninger om, hvilke omkostninger der kan medtages) divideret med 1 720 timer.

Eksempel: Timesats = 60 000 EUR/1 720 timer = 34,88 EUR pr. time.

Den finansielle støtte til operationen er beregnet som timeløn ganget med det reelle og verificerede antal af arbejdstimer. Dette kræver, at SMV'er opbevarer al dokumentation for de timer, personalet har arbejdet (f.eks. timesedler fra et IT-system) på projektet, og at forvaltningsmyndigheden opbevarer alle dokumenter, der begrunder personaleomkostningerne pr. time. Principielt vil en reduktion i de verificerede timer giver en reduktion i det endelige beløb, der skal betales.

([13]) Direkte personaleomkostninger kan også fastsættes ved en anden metode, der er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser, f.eks. kan enhedsomkostninger med en anden nævner end
1 720 timer fastsættes på grundlag af artikel 53, stk. 1, litra b), og en af metoderne i artikel 53, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser.

Alternativt eksempel: *Samme som ovenfor, men personaleomkostningerne pr. time beregnes som følger.*

Personaleomkostninger pr. time = seneste dokumenterede årlige bruttoomkostninger (se kapitel 2.2.1 for nærmere oplysninger om, hvilke omkostninger der kan medtages) divideret med den gennemsnitlige arbejdstid ifølge reglerne (idet der tages højde for årlig ferie).

Eksempel: Timesats = 60 000 EUR / (1 980 timer – 190 timers årlig ferie) = 60 000/1 790 = 33,52 EUR pr. time.

Beregning af timesatsen ved at dividere de seneste dokumenterede årlige bruttoarbejdskraftomkostninger med 1 720 timer, artikel 55, stk. 2, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser

Den første mulighed i artikel 55, stk. 2, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser er at fastsætte direkte personaleomkostninger ved at beregne en timesats som følger:

$$\text{Personaleomkostninger pr. time} = \frac{\text{seneste dokumenterede årlige bruttoarbejdskraftomkostninger}}{1\,720}$$

Nævneren, dvs. **de 1 720 timer, er en almindelig årlig »arbejdstid«, der kan bruges direkte, uden krav om, at medlemsstaten foretager nogen beregninger.** Dette tal er baseret på medlemsstaternes gennemsnitlige ugentlige arbejdstid ganget med 52 uger, hvorfra den årlige betalte ferie og de gennemsnitlige årlige helligdage er fratrukket. Det repræsenterer en fuldtidsækvivalent (FTE) og kan anvendes i alle situationer, hvor medarbejderen arbejder på fuld tid. Dette gælder også, hvis fuldtidsækvivalenten i henhold til national lovgivning eller gældende kollektiv overenskomst svarer til mindre end 40 timer om ugen.

For personer, der arbejder på deltid, anvendes en dertil svarende procentsats af 1 720 timer. Ved beregning af timesatsen for en person, der kun arbejder 50 % (dvs. 0,5 fuldtidsækvivalent for støttemodtageren), ville nævneren f.eks. være 860 timer (1 720 x (50/100) = 860). Referencen bør være den arbejdstid, der er fastsat i ansættelseskontrakten eller udnævnelsesafgørelsen.

Nævneren vil dog skulle begrundes. I forordningen om fælles bestemmelser henvises der til »de seneste dokumenterede årlige bruttoarbejdskraftomkostninger«. Forordningen om fælles bestemmelser indeholder dog ikke en definition af bruttoarbejdskraftomkostninger. I henhold til artikel 63, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser skal reglerne for støtteberettigelse definere, hvad de årlige bruttoarbejdskraftomkostninger dækker over, under hensyntagen til den sædvanlige regnskabspraksis (se kapitel 3.2.1). F.eks. kan det i de gældende regler være fastsat, at udgifter til pendling til arbejdspladsen indgår i bruttoarbejdskraftomkostningerne.

I forordningen henvises til beregningen af timesatsen ved hjælp af de »seneste« dokumenterede årlige bruttoarbejdskraftomkostninger. Det betyder, at de anvendte data skal være de senest tilgængelige. En beregningsmetode baseret på støttemodtagerens historiske data er derfor normalt ikke relevant. I overensstemmelse med udtrykket »seneste« i artikel 55, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser bør medlemsstaterne sikre, at de anvendte data er tilstrækkeligt nye og dermed viser de faktiske direkte personaleomkostninger.

Årlige bruttoarbejdskraftomkostninger behøver ikke at vedrøre et kalenderår eller regnskabsår (f.eks. kan det være data vedrørende perioden oktober 2022 til september 2023). Det afgørende er, at bruttoarbejdskraftomkostningerne dækker en hel periode på 12 måneder. Der kan være tale om perioden på 12 måneder forud for afslutningen af en rapporteringsperiode (for operationen eller programmet), 12 måneder før det dokument, der fastlægger alle støttebetingelserne for operationen, eller 12 måneder i det foregående kalenderår. I overensstemmelse med artikel 55, stk. 4, i forordningen om fælles bestemmelser kan disse – hvis der ikke findes data for en hel periode på 12 måneder –

— udledes af de tilgængelige dokumenterede bruttoarbejdskraftomkostninger (f.eks. kan en forvaltningsmyndighed tage data om en medarbejder, for hvem der foreligger fire måneders data, og ekstrapolere disse til en årlig bruttoarbejdskraftomkostning, hvor det er relevant under hensyntagen til f.eks. lovbestemte feriepenge eller såkaldte 13. månedsbetalinger)

— udledes af ansættelsesdokumentet (dvs. ansættelses- eller arbejdskontrakt eller en afgørelse om udnævnelse).

De årlige bruttoarbejdskraftomkostninger kan baseres på denne persons faktiske arbejdskraftomkostninger. Hvis personen ikke har arbejdet hele måneden (f.eks. hvis kontrakten ikke løber fra begyndelsen af måneden, og de tilgængelige data derfor ikke dækker hele måneden), kan der anvendes ekstrapolerede værdier til at nå frem til en god indikator for de faktiske omkostninger for en periode på 12 måneder.

De årlige bruttoarbejdskraftomkostninger kan endvidere være baseret på gennemsnittet af arbejdskraftomkostningerne til en større gruppe arbejdstagere, f.eks. på samme løntrin eller en tilsvarende foranstaltning, der nogenlunde svarer til arbejdskraftomkostningsniveauet.

De seneste årlige bruttoarbejdskraftomkostninger skal dokumenteres: Dette kan ske ved hjælp af regnskaber, lønrapporter, henvisning til offentligt tilgængelige aftaler eller dokumenter osv. Dokumentationen skal kunne revideres.

I særlige situationer kan timesatsen også fastsættes efter projektets start. Det kan f.eks. fastslås, hvornår en ansat deltager i projektet (underskrivelse af ansættelseskontrakten eller ændring af arbejdsopgaver for en ansat), eller når støttemodtageren indberetter sine omkostninger til forvaltningsmyndigheden. I sidstnævnte tilfælde skal det dokument, der fastsætter betingelserne for støtte til operationen, imidlertid også præcisere anvendelsen af denne metode.

Beregning af timesatsen ved at dividere de månedlige bruttoarbejdskraftomkostninger med den gennemsnitlige månedlige arbejdstid, artikel 55, stk. 2, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser

Ved beregning af en timesats med henblik på at fastsætte direkte personaleomkostninger på grundlag af artikel 55, stk. 2, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser er det op til medlemsstaten/medlemsstaterne at fastsætte den gennemsnitlige månedlige arbejdstid i overensstemmelse med de gældende nationale regler, der henvises til i ansættelsesdokumentet.

Fastsættelse af støtteberettigede personaleomkostninger ved hjælp af den beregnede timesats

Antallet af arbejdstimer skal fastsættes i overensstemmelse med reglerne for støtteberettigelse i det pågældende program. I overensstemmelse med artikel 55, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser må det samlede timeantal, der angives pr. person for et givent år eller en given måned, ikke overstige det timeantal, hvorpå beregningen af den pågældende timesats var baseret.

Dette betyder, at når 1 720 er blevet anvendt som nævner, må de angivne timer ikke overstige 1 720. Sidstnævnte udgør et maksimum af timer, der kan angives for arbejde i en operation i en periode på 12 måneder. Hvis der er anvendt en tilsvarende procentdel af
1 720 som nævner, gælder det samme princip (f.eks. ville nævneren for ansatte med en deltidskontrakt på 50 % være 860 timer, og 860 er dermed det maksimale antal timer, der kan anmeldes for de berørte medarbejdere pr. år). For personale involveret i flere operationer gælder loftet pro rata for hver operation, og det må ikke overstige det maksimale antal timer, der kan anmeldes for det pågældende personale i en periode på 12 måneder.

For så vidt angår artikel 55, stk. 2, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser, behøver de timer, der angives som den pågældende persons gennemsnitlige månedlige arbejdstid, ikke nødvendigvis at være det antal timer, der faktisk er arbejdet. Den gennemsnitlige månedlige arbejdstid som fastsat i ansættelsesdokumentet i overensstemmelse med gældende nationale regler skal tages i betragtning. De timer, der anmeldes til beregning af de støtteberettigede personaleomkostninger, kan dog ikke overstige det antal timer pr. måned, der anvendes til beregning af denne timesats, jf. artikel 55, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser.

Hvis timesatsen beregnes på grundlag af artikel 55, stk. 2, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser, bør kun de faktisk udførte arbejdstimer anvendes til beregning og anmeldelse af de støtteberettigede personaleomkostninger, fordi standardnævneren 1 720 allerede er uden årlig ferie og helligdage. Sygeorlov kan anmeldes som personaleomkostninger, hvis de dermed forbundne omkostninger betales af støttemodtageren (dvs. de afholdes af modtageren). Hvis udgifterne dækkes af en tredjepart (f.eks. langvarig sygeorlov, for hvilken udgifterne dækkes af den sociale sikringsordning) eller i tilfælde af ulønnet ferie eller fravær (f.eks. ubegrundet fravær), hvor modtageren ikke har afholdt nogen udgifter, **må de tilsvarende timer/dage, der ikke er udført, ikke medregnes ved fastsættelsen af de støtteberettigede personaleomkostninger, der kan anmeldes**. Dette skyldes, at støttemodtageren i disse tilfælde ikke har afholdt nogen omkostninger. Hvis der imidlertid forekommer personaleomkostninger til ekstra personale, der erstatter den person, der er på sygeorlov (eller anden form for orlov), er disse personaleomkostninger støtteberettigede (dvs. det tilsvarende antal arbejdstimer medregnes ved beregningen af de støtteberettigede personaleomkostninger).

Når artikel 55, stk. 2, litra a) eller b), i forordningen om fælles bestemmelser anvendes, skal det deraf følgende beløb for timesatsen betragtes som en enhedsomkostning. Denne enhedsomkostning kan anvendes til refusion af udgifter til personaleomkostninger, og den kan også anvendes til at beregne de direkte personaleomkostninger som basisomkostninger ved anvendelse af faste takster (f.eks. ved at anvende den faste takst på 15 % i overensstemmelse med artikel 54, første afsnit, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser eller til at beregne alle de øvrige resterende støtteberettigede omkostninger ved at anvende den faste takst på 40 % i overensstemmelse med artikel 56, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser). Hvis der er tale om et projekt, der gennemføres over en årrække, kan forvaltningsmyndigheden vælge at **opdatere de direkte personaleomkostninger pr. time**, når nye data foreligger, eller bruge de samme i hele gennemførelsesperioden. Hvis gennemførelsesperioden er særlig lang, vil det være god praksis i metoden at fastsætte mellemliggende trin, hvor og hvordan personaleomkostningerne pr. time kan revideres (tilpasningsmetode).

Deltidsbeskæftigede i operationen med fast tid pr. måned, artikel 55, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser

Når arbejdstagere arbejder på deltidsbasis på en opgave, men med en fast procentdel af tiden pr. måned, fastsættes det i artikel 55, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser, at der ikke er nogen forpligtelse til at indføre et særskilt arbejdstidsregistreringssystem. Arbejdsgiveren skal imidlertid udstede et dokument, der angiver den **faste procentdel** af arbejdstiden på operationen pr. måned, og denne procentdel kan anvendes til at beregne de støtteberettigede direkte personaleomkostninger. Denne procentdel kan også fastsættes i ansættelseskontrakten. Hvis en person f.eks. arbejder 60 % af sin tid på et projekt, kan de støtteberettigede direkte personaleomkostninger for den pågældende person beregnes ved at gange bruttoarbejdskraftomkostningerne (baseret enten på faktiske omkostninger eller en beregnet enhedsomkostning) med 60 %.

Eksempel

Der kan fastsættes forskellige enhedsomkostninger for forskellige medarbejdergrupper i projekterne, f.eks. enhedsomkostninger for projektlederen, for medarbejdere med nøglefunktioner og for administrativt personale. Forskellene bør være knyttet til objektive overvejelser for at sikre, at enhedsomkostningerne udgør en pålidelig indikator for de faktiske omkostninger.

Forhold vedrørende uddannelsesniveau eller erhvervserfaring kan defineres for hver medarbejdergruppe. Eksempelvis en kandidatgrad for én gruppe (gruppe 1), en bachelorgrad for en anden gruppe (gruppe 2) og en relevant uddannelseskvalifikation for en tredje gruppe (gruppe 3). I dette tilfælde vil refusionen af en enhedsomkostning for en bestemt gruppe være afhængig af opfyldelsen af den betingelse, der er knyttet til den pågældende gruppe (f.eks. skal revisionssporet omfatte kandidatgraden for at refundere enhedsomkostningen for gruppe 1).

2.4. **Faste beløb**

Faste beløb kan anvendes på begge refusionsniveauer, dvs. på det øverste niveau for refusion af EU-bidraget (artikel 51, litra d), i forordningen om fælles bestemmelser) og på det nederste niveau for tilskud, som medlemsstaterne yder til støttemodtageren (artikel 53, stk. 1, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser).

2.4.1. *Generelle principper*

I tilfælde af faste beløb beregnes alle støtteberettigede udgifter eller en del af de støtteberettigede udgifter til en operation eller et projekt på grundlag af et på forhånd fastlagt og behørigt begrundet beløb og refunderes, hvis de på forhånd fastsatte aktiviteter og/eller output er afsluttet.

Det er hensigtsmæssigt med faste beløb, hvor enhedsomkostninger ikke er en egnet løsning, fordi der mangler let identificerbare mængder, f.eks. produktion af en »værktøjskasse«, tilrettelæggelse af et åbent lokalt arrangement, et seminar osv.

I nogle tilfælde kan forvaltningsmyndighederne blive afskrækket fra at anvende faste beløb, fordi resultatet normalt anses for at være opnået eller ikke opnået, hvilket fører til en binær betalingssituation eller ingen betaling afhængigt af fuld opnåelse. **Dette kan afbødes ved at medtage trinvise betalinger i forbindelse med opnåelsen af visse på forhånd fastsatte mellemliggende milepæle.**

Eksempel 1: EFRU

For at promovere lokale produkter ønsker en gruppe af små virksomheder i fællesskab at deltage i en handelsmesse.

Forvaltningsmyndigheden beslutter at anvende et fast beløb til beregning af den offentlige støtte. Til dette formål opfordres gruppen af virksomheder til at foreslå et budgetforslag for udgifter til leje, indretning og drift af standen. På grundlag af dette budgetforslag fastsættes et fast beløb på 20 000 EUR. Udbetalingen til støttemodtageren vil blive foretaget på grundlag af et bevis for deltagelse på messen. Vurderingen af budgetforslaget og de tilhørende bilag til beregning af eller begrundelse for omkostningerne for alle kategorier i budgetforslaget bør opbevares med henblik på revision.

Eksempel 2: ESF+

En NGO, der forvalter en børnepasningsordning, anmoder om støtte til at lancere en ny aktivitet. Forslaget omfatter et fast beløb, idet der indsendes et detaljeret budget til at starte aktiviteten og køre den over en periode på et år. Aktiviteten vil blive opretholdt uafhængigt af støtten efter det første år. Eksempelvis vil det faste beløb dække udgifterne i forbindelse med lønnen til en person, der har ansvaret for at passe børnene i løbet af et år, afskrivning af nyt udstyr, PR-udgifter forbundet med denne nye aktivitet og indirekte omkostninger i forbindelse med forvaltnings- og bogføringsomkostninger, vand, elektricitet, opvarmning, leje mv.).

På grundlag af et detaljeret budget yder forvaltningsmyndigheden et fast beløb på 47 500 EUR, der dækker alle disse omkostninger. Ved afslutningen af operationen vil dette beløb blive udbetalt til NGO'en på grundlag af output, hvis et aftalt antal yderligere børn (ti) blev passet. Det ville derfor ikke være nødvendigt at begrunde de faktiske omkostninger i forbindelse med denne aktivitet.

Det betyder dog, at hvis kun ni børn blev passet, ville de støtteberettigede omkostninger beløbe sig til nul, og det faste beløb ville ikke blive udbetalt. For at afbøde dette kan der anføres et delmål i det dokument, der fastsætter betingelserne for støtte for operationen, om, at halvdelen af det samlede beløb (23 750 EUR) vil blive udbetalt, hvis der bliver passet fem børn.

Eksempel 3: ESF+

En NGO ønsker at arrangere et lokalt seminar og udarbejde en »værktøjskasse« om de socioøkonomiske betingelser for romabefolkningen i en region i en medlemsstat. Det dokument, der fastlægger støttebetingelserne for operationen, vil indeholde et detaljeret budget og mål for tilskuddet, 1) tilrettelæggelsen af seminaret og 2) fremstilling af en »værktøjskasse« med henblik på at gøre arbejdsgiverne i regionen opmærksomme på de særlige problemer for romaer.

På grund af operationens art (operation med omkostninger, der ikke let kan kvantificeres via enhedsomkostninger) beslutter forvaltningsmyndigheden at anvende ordningen med faste beløb.

For at beregne størrelsen af det faste beløb vil forvaltningsmyndigheden kræve et detaljeret budget for hver af de påtænkte operationer: Efter forhandling om det detaljerede budgetforslag fastlægges det faste beløb: 45 000 EUR, delt op på to projekter, hvor der er brug for 25 000 EUR til seminaret og 20 000 EUR til »værktøjskassen«.

Hvis betingelserne i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne for operationen, er opfyldt (tilrettelæggelse af seminaret, udvikling af »værktøjskassen«), betragtes 45 000 EUR som støtteberettigede omkostninger. Der vil blive krævet dokumentation som bevis for, at seminaret er blevet afholdt, og at den endelige komplette »værktøjskasse« er udarbejdet.

Hvis kun ét af disse projekter (f.eks. seminaret) er realiseret, vil tilskuddet blive reduceret til denne del (25 000 EUR), afhængigt af hvad der blev aftalt i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne for operationen.

Eksempel 4: EHFAF

Støtte til udarbejdelse og gennemførelse af produktions- og afsætningsplaner for producentorganisationer.

Det faste beløb (der skal betales, når årsrapporten om gennemførelsen af planen godkendes) er baseret på historiske data (producentorganisationernes tidligere indberetning af timer og andre omkostninger). Forberedelsen af produktions- og afsætningsplanerne kan opdeles i forskellige aktiviteter for at opnå en gennemsnitlig omkostning, som derefter ganges med den gældende støtteintensitet.

2.5. **Kombination af forenklede omkostningsmuligheder**

Artikel 53, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser giver forvaltningsmyndighederne mulighed for at vælge mellem fem metoder til forvaltning af tilskud i henhold til forordningen om fælles bestemmelser. I overensstemmelse med artikel 53, stk. 1, litra e), i forordningen om fælles bestemmelser kan de første fire metoder (undtagen finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger) kombineres i samme operation. Denne mulighed er dog underlagt følgende betingelser for at **undgå dobbeltfinansiering af samme omkostningskategori**:

1) De skal hver især dække forskellige kategorier af støtteberettigede omkostninger, eller

2) de skal bruges til forskellige projekter i samme operation, eller

3) de skal bruges til på hinanden følgende faser af en operation.

Forenklede omkostningsmuligheder kan anvendes i samme operation sammen med omkostninger, der anmeldes som faktiske omkostninger, eller omkostninger, der refunderes på grundlag af en anden forenklet omkostningsmulighed.

Desuden kan et beløb, der beregnes som en fast takst, anvendes som grundlag for en anden fast takst: En fast takst på op til 15 % til refusion af indirekte omkostninger kan anvendes på direkte personaleomkostninger beregnet som en fast takst på op til 20 % af de direkte omkostninger (bortset fra direkte personaleomkostninger).

Eksempel 1: Finansiering af forskellige projekter, som er en del af samme operation (ESF+)

Eksempel på en operation, der omfatter et uddannelsesprojekt for unge arbejdsløse, efterfulgt af et seminar for potentielle arbejdsgivere i regionen:

Omkostningerne i forbindelse med kurset kan udbetales på grundlag af enhedsomkostninger (f.eks. 1 000 EUR pr. uddannelsesdag). Seminaret vil blive dækket på grundlag af faste beløb.

I betragtning af at der er tale om to forskellige projekter, som er en del af samme operation, er der ingen risiko for dobbeltfinansiering, eftersom udgifterne til de enkelte projekter er klart adskilt.

Eksempel 2: På hinanden følgende faser af en operation (ESF+)

Eksempel på en allerede indledt operation, der forvaltes på grundlag af faktiske omkostninger, og som forvaltningsmyndigheden ønsker fortsat at forvalte på grundlag af forenklede omkostningsmuligheder. To faser af operationen vil skulle defineres klart. Den første fase kan beregnes på grundlag af de faktiske omkostninger frem til en bestemt dato. Den anden fase, for fremtidige udgifter, kan beregnes på grundlag af enhedsomkostninger, hvis enhedsomkostningen ikke omfatter nogen af de tidligere udgifter, til hvilke der er ydet støtte.

Hvis denne mulighed anvendes, skal den gælde for alle støttemodtagere i samme situation (gennemsigtighed og ligebehandling). Det kan give anledning til en vis administrativ byrde, fordi det vil være nødvendigt at ændre det dokument, der fastlægger støttebetingelserne for operationen, hvis dette ikke var forventet. Medlemsstatens myndigheder skal udarbejde en klar og detaljeret beskrivelse af operationen for de enkelte faser. Operationen bør opdeles i mindst to særskilte, identificerbare finansielle og helst fysiske eller udviklingsmæssige perioder svarende til de pågældende faser. Formålet hermed skal være at sikre en gennemsigtig implementering og overvågning og at lette kontrollen.

Eksempel 3: Forskellige kategorier af støtteberettigede omkostninger (ESF+)

Eksempel på et uddannelsesforløb, der kombinerer:

— en enhedsomkostning for undervisernes løn, f.eks. 450 EUR pr. dag

— faktiske omkostninger: lokaleleje = 800 EUR pr. måned i henhold til lejeaftalen i 12 måneder

— en fast takst for indirekte omkostninger, f.eks. 10 % af de direkte omkostninger.

Ved afslutningen af uddannelsen, hvis 200 underviserdage dokumenteres, vil ydelsen blive udbetalt på følgende grundlag:

Direkte omkostninger (type 1 ([14])*):*

løn til undervisere 200 dage x 450 EUR = 90 000 EUR

kursuslokale: 12 måneder x 800 EUR = 9 600 EUR

direkte omkostninger i alt: 99 600 EUR

Indirekte omkostninger (type 2): 10 % af de direkte omkostninger = 10 % x 99 600 EUR = 9 960 EUR

Støtteberettigede udgifter: (90 000 EUR + 9 600 EUR) + 9 960 EUR = 109 560 EUR

I dette tilfælde er forskellige kategorier af omkostninger involveret: løn til undervisere, lejeudgifter til lokale, indirekte omkostninger. Men for at kontrollere, at der ikke er dobbeltfinansiering, skal myndighederne sikre, at enhedsomkostningerne ikke vedrører eventuelle udgifter til leje af lokalet eller de indirekte omkostninger (f.eks. løn til administrativt personale eller til revisor). Omvendt gælder det samme for fastlæggelsen af indirekte omkostninger, der ikke vedrører udgifter omfattet af enhedsomkostninger eller faktiske omkostninger til leje af lokalet.

Hvis der er en risiko for overlapning, eller det er umuligt at dokumentere, at der ikke er nogen overlapninger, vil forvaltningsmyndigheden skulle vælge den mest hensigtsmæssige metode for at undgå (risiko for) dobbeltfinansiering.

Eksempler på kombinationer af forenklede omkostningsmuligheder, som ikke er tilladt i forordningen om fælles bestemmelser

Artikel 56 og artikel 55, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser	Artikel 54 i forordningen om fælles bestemmelser og artikel 56 i forordningen om fælles bestemmelser
En fast takst på op til 40 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger, der anvendes til at dække de resterende omkostninger ved en operation (artikel 56 i forordningen om fælles bestemmelser), kan ikke anvendes på personaleomkostninger beregnet på grundlag af en fast takst på op til 20 % af andre direkte omkostninger end direkte personaleomkostninger (artikel 55, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser) Begrundelse: Ikke muligt på grund af artikel 56, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser, fordi den samme kategori af omkostninger (dvs. personaleomkostninger) ikke kan danne grundlag for beregningen af en fast takst for alle resterende omkostninger ved en operation og samtidig beregnes som en fast takst på grundlag af en del af de omkostninger, der indgår i de resterende omkostninger ved en operation (dvs. direkte omkostninger).	En fast takst på op til 7 % af de støtteberettigede direkte omkostninger/op til 15 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger/op til 25 % af de støtteberettigede direkte omkostninger (artikel 54 i forordningen om fælles bestemmelser) til beregning af indirekte omkostninger (artikel 54 i forordningen om fælles bestemmelser) kan ikke kombineres med en fast takst på op til 40 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger, der anvendes til at dække de resterende omkostninger ved en operation (artikel 56 i forordningen om fælles bestemmelser) Begrundelse: Den samme kategori af omkostninger (dvs. de indirekte omkostninger) vil blive dækket to gange.

Eksempler på kombinationer af forenklede omkostningsmuligheder

Nedenstående tabel giver en oversigt over kombinationer af forenklede omkostningsmuligheder, der som hovedregel er mulige/umulige. Hver enkelt situation skal imidlertid analyseres fra sag til sag.

Forvaltningsmyndighederne skal klart definere de relevante omkostningskategorier (direkte/indirekte) og sikre, at der ikke sker dobbeltfinansiering af de dækkede omkostninger.

(J – ja, muligt, N – nej, ikke muligt)

Kombinationer	Op til 20 % personaleomkostninger	Op til 7 % indirekte omkostninger	Op til 15 % indirekte omkostninger	Op til 15 % rejseomkostninger	Personaleomkostninger pr. time (*)	Op til 40 % af alle andre omkostninger
Op til 20 % personaleomkostninger		J	J	J	N	N

([14]) For en forklaring af de forskellige typer omkostninger henvises til kapitel 2.2.1.

Kombinationer	Op til 20 % personaleomkostninger	Op til 7 % indirekte omkostninger	Op til 15 % indirekte omkostninger	Op til 15 % rejseomkostninger	Personaleomkostninger pr. time (*)	Op til 40 % af alle andre omkostninger
Op til 7 % indirekte omkostninger	J		N	J	J	N
Op til 15 % indirekte omkostninger	J	N		J	J	N
Op til 15 % rejseomkostninger	J	J	J		J	N
Personaleomkostninger pr. time (*)	N	J	J	J		J
Op til 40 % af alle andre omkostninger	N	N	N	N	J	

(*) Artikel 55, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser, dvs. metoden med 1 720 metoden eller timesats opnået ved at dividere de seneste dokumenterede månedlige bruttoarbejdskraftomkostninger med den gennemsnitlige månedlige arbejdstid for operationen

KAPITEL 3: ETABLERING AF FORENKLEDE OMKOSTNINGSMULIGHEDER

3.1. Forenklede omkostningsmuligheder skal fastlægges på forhånd

Til refusion af EU-bidraget kan forenklede omkostningsmuligheder kun anvendes efter godkendelse ved Kommissionens afgørelse om godkendelse af programmet eller ændring heraf eller efter vedtagelse i en delegeret retsakt fra Kommissionen i overensstemmelse med artikel 94, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser.

De forenklede omkostningsmuligheder, der anvendes til refusion af tilskud fra medlemsstaterne til støttemodtageren, skal også defineres på forhånd. I overensstemmelse med artikel 73, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser og artikel 22, stk. 6, i Interregforordningen for Interregprogrammerne skal forvaltningsmyndigheden sikre, at støttemodtageren eller den ledende partner i en Interregoperation modtager et dokument, der fastsætter støttebetingelserne for hver operation. Det er vigtigt i dette dokument at meddele støttemodtagerne de præcise krav til dokumentation for anmeldte udgifter og de specifikke output eller resultater, der skal nås.

I overensstemmelse med artikel 73, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser og artikel 22, stk. 6, i Interregforordningen for Interregprogrammerne skal den metode, der skal anvendes til at fastsætte operationens omkostninger og betalingsbetingelserne, **senest medtages i det dokument, der fastsætter støttebetingelserne for operationen**. De relevante fremgangsmåder og betingelser kan indarbejdes i programreglerne eller indkaldelserne af forslag.

For at sikre overholdelse af princippet om gennemsigtighed og ligebehandling **bør anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder til refusion af omkostninger nævnes i de indkaldelser af forslag, der er rettet til de potentielle støttemodtagere. I tilfælde, hvor der ikke iværksættes nogen indkaldelse af forslag, bør anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder nævnes i programreglerne eller de nationale regler for de pågældende operationer.**

Desuden bør anvendelse med tilbagevirkende kraft for operationer, der allerede er udvalgt og gennemføres på grundlag af faktiske omkostninger, undgås, da der ikke kan sikres ligebehandling af støttemodtagerne. Forenklede omkostningsmuligheder kan anvendes for operationer, der udvælges efter påbegyndelsen af deres gennemførelse. Støtten bør dog være i overensstemmelse med artikel 63, stk. 6, i forordningen om fælles bestemmelser, hvori det fastsættes, at operationer ikke bør udvælges til støtte fra fondene, hvis de fysisk er afsluttet eller fuldt ud gennemført, før ansøgningen om finansiering under programmet er indgivet. Forenklede omkostningsmuligheder, der også omfatter støtteberettigede udgifter, som støttemodtagerne har afholdt, før operationerne blev udvalgt, kan anvendes i sådanne operationer, og i nogle tilfælde er det obligatorisk at anvende dem (jf. kapitel 1.4). Hvorvidt støttemodtagerne allerede havde afholdt udgifter, før indkaldelsen blev iværksat, er irrelevant for anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder, så længe de foranstaltninger, der udgør grundlaget for refusionen, skal gennemføres inden for støtteberettigelsesperioden (artikel 63, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser), og disse udgifter ikke var en del af de udgifter, der tidligere blev anmeldt til Kommissionen.

Når enhedsomkostningerne, den faste takst eller beløbet (i tilfælde af faste beløb) er fastlagt, bør de ikke ændres under eller efter gennemførelsen af en operation for at kompensere for en stigning i omkostningerne eller underforbrug af det disponible budget. Hvis gennemførelsesperioden er særlig lang, vil det være god praksis på forhånd at fastlægge en justeringsmetode med angivelse af, hvornår og hvordan enhedsomkostningerne, den faste takst eller beløbet kan revideres (justeringsmetoder er beskrevet nærmere i kapitel 3.4 i denne vejledning) ([15]). Enhver ændring af enhedsomkostningen, den faste takst eller beløbet i mangel af en justeringsmetode betragtes som en ny metode med forenklede omkostninger.. I forbindelse med flerårige operationer er det i sjældne tilfælde muligt at afvikle regnskabet og foretage betalinger på grundlag af de faktiske omkostninger ved de tilsvarende aktiviteter i operationen, efter at en første del af operationen er gennemført, og derefter indføre en mulighed for finansiering efter fast takst, enhedsomkostninger eller faste beløb for den resterende del/periode af operationen. I sådanne tilfælde bør perioden, som de anmeldte faktiske omkostninger vedrører, være klart adskilt fra den periode, for hvilken omkostningerne er anmeldt på grundlag af forenklede omkostningsmuligheder, for at undgå, at projektomkostninger bliver anmeldt to gange.

3.2. **Metoder**

Metoderne til etablering af forenklede omkostningsmuligheder er fastsat i artikel 53, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser og artikel 94, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser. Generelt er disse metoder de samme for etablering af forenklede omkostningsmuligheder på nedre og øverste niveau (med nogle undtagelser, der specifikt er angivet i dette kapitel).

3.2.1. *En rimelig, retfærdig og verificerbar beregningsmetode*

Beløbene, taksterne og enhedsomkostningerne kan fastsættes på grundlag af en rimelig, retfærdig og verificerbar beregningsmetode, jf. artikel 53, stk. 3, litra a), og artikel 94, stk. 2, andet afsnit, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser.

Generelle principper

Beregningsmetoden skal være rimelig

Beregningen skal være rimelig, dvs. baseret på virkeligheden, ikke overdreven eller ekstrem. Hvis en given enhedsomkostning f.eks. tidligere har været mellem 1 EUR og 2 EUR, ville Kommissionen ikke forvente at se en sats på 7 EUR. Ud fra dette synspunkt vil den metode, der anvendes til at identificere enhedsomkostningen eller den faste takst eller det faste beløb være af allerstørste betydning. Forvaltningsmyndigheden (eller overvågningsudvalget for Interregprogrammer) skal kunne forklare og begrunde sine valg. En rimelig beregningsmetode kan begrunde forskelle i satser/beløb under hensyntagen til særlige forhold eller behov. Gennemførelsen af et projekt kan f.eks. koste mere i et afsidesliggende område end i et centralt område på grund af højere transportomkostninger;

Beregningsmetoden skal være afbalanceret

Den vigtigste tankegang bag begrebet »afbalanceret« er, at det ikke favoriserer nogle støttemodtagere og operationer frem for andre. Beregningen af enhedsomkostningerne, det faste beløb eller den faste takst skal sikre ligebehandling af lignende støttemodtagere og/eller lignende operationer. Eventuelle forskelle i beløb eller takster bør baseres på objektive begrundelser, dvs. støttemodtagernes eller operationernes objektive karakteristika.

Beregningsmetoden skal være kontrollerbar

Fastlæggelsen af faste takster, enhedsomkostninger eller faste beløb bør være baseret på dokumentation, som kan kontrolleres ([16]). Forvaltningsmyndigheden skal være i stand til at påvise, på hvilket grundlag den forenklede omkostningsmulighed er blevet fastsat. Det er et centralt spørgsmål for at sikre overholdelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Den myndighed, der fastsætter metoden med forenklede omkostningsmuligheder, bør som minimum dokumentere:

— beskrivelsen af beregningsmetoden, herunder de vigtigste trin i beregningen

([15]) For støtte, der ikke tildeles via en indkaldelse af forslag, bør dette anføres i det generelle dokument, der specificerer støttemetoden.

([16]) Uanset hvornår metoden blev fastsat i henhold til artikel 53, stk. 3, litra a), eller artikel 94, stk. 2, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser, skal den – så længe den anvendes – kunne revideres.

— kilderne til de data, der anvendes til analysen og beregningerne, herunder en vurdering af dataenes relevans for de pågældende operationer og en vurdering af datakvaliteten

— selve beregningen med henblik på at fastslå værdien af den forenklede omkostningsmulighed.

Datakilder

Når der etableres forenklede omkostningsmuligheder, skal de anvendte data være relevante for de forenklede omkostningsmuligheder, der tages i betragtning. Kilderne til de data, der anvendes til beregningen, herunder en vurdering af dataenes relevans for de pågældende operationer og en vurdering af datakvaliteten, bør angives og dokumenteres.

Der er ikke noget foruddefineret minimumssæt af data, der kræves for at beregne forenklede omkostningsmuligheder. Det afhænger af populationens karakteristika. Hvis dataene er meget spredte, skal antallet af data være højt. Hvis dataene derimod er homogene og repræsentative for populationen, kan datasættet være mindre.

Data kan hentes fra forskellige kilder. Pålideligheden af de anvendte data afhænger af den anvendte datakilde. Data fra nationale statistiske kontorer eller Eurostat betragtes f.eks. som pålidelige. For nogle datakilder kan der være behov for mere detaljerede kontroller for at bekræfte dataenes pålidelighed. I nogle tilfælde kan revisionsmyndighedens faglige vurdering anvendes til at afgøre, om der skal foretages yderligere stikprøvekontrol (under hensyntagen til eventuelle oplysninger, som revisionsmyndigheden har til rådighed om typen af data, måden, hvorpå dataene indsamles, organernes interne procedurer for godkendelse af de fremlagte oplysninger osv.). Revisionsmyndighedens forudgående vurdering af metoden er imidlertid ikke obligatorisk (men anbefales) for etableringen af forenklede omkostningsmuligheder på det nederste niveau.

Når data fra pålidelige kilder (f.eks. offentliggjorte rapporter og officielle internetdatabaser) ikke anvendes umiddelbart (dvs. genereres automatisk fra kildens database), men indsamles i en ensartet form, er det god praksis (på stikprøvebasis) at sammenligne, om de indsamlede tal er i overensstemmelse med officielle rapporter. Da dette imidlertid ikke altid vil være let at gøre i praksis, kan revisionsmyndigheden, hvis den vurderer metoden på forhånd, anvende sit faglige skøn til at beslutte, om der skal foretages yderligere kontrol på stikprøvebasis eller ej, under hensyntagen til eventuelle oplysninger, som revisionsmyndigheden har til rådighed om typen af data, måden, hvorpå dataene indsamles, interne procedurer i et organ, der indsamler de fremlagte oplysninger, osv.

Anvendelse af »statistiske«, verificerede historiske data eller sædvanlig bogføringspraksis

Forvaltningsmyndighederne kan ved etableringen af deres forenklede omkostningsmuligheder anvende statistiske data (fra forskellige kilder), **verificerede** historiske data (om projekter eller operationer, der finansieres af en fond under forordningen om fælles bestemmelser) ([17]) eller sædvanlig bogføringspraksis.

Når forvaltningsmyndigheden beslutter at anvende statistiske eller verificerede historiske data, bør den beskrive:

— De omfattede omkostningskategorier.

— Den anvendte beregningsmetode.

— Længden af den serie, der skal indsamles: Der bør indhentes **data over en repræsentativ tidsperiode** for mindst de sidste tre år med henblik på at identificere potentielle ekstraordinære omstændigheder, der måtte have påvirket de faktiske omkostninger for et bestemt år, samt tendenser i omkostningernes størrelse. Denne referenceperiode bør bruges for at tage højde for årlige udsving. En periode på tre år kan f.eks. betragtes som repræsentativ. Hvis forvaltningsmyndigheden imidlertid kan påvise, at anvendelsen af data over en periode på mindre end tre år er berettiget, kan dette være acceptabelt (hvis der f.eks. er oprettet et nyt program, og der kun foreligger data for to år, kan dette være tilstrækkeligt, og hvis der ikke foreligger data for tre år, kan dataene for to år accepteres, afhængigt af sagens særlige omstændigheder). Dette skal vurderes fra sag til sag.

([17]) Det planlagte budget (f.eks. fra en tidligere indkaldelse af forslag) kan ikke anvendes som datakilde til beregningsmetoden i overensstemmelse med artikel 53, stk. 3, litra a), og artikel 94, stk. 2, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser, da de historiske data skal verificeres.
Det planlagte budget for den specifikke operation kan anvendes til at etablere forenklede omkostningsmuligheder på grundlag af et budgetforslag i overensstemmelse med artikel 53, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser for operationer på under 200 000 EUR og i overensstemmelse med artikel 94, stk. 2, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser.

— Det referencebeløb, der skal anvendes, f.eks. de gennemsnitlige omkostninger i referenceperioden eller omkostningerne som registreret gennem de seneste år.

— Eventuelle tilpasninger, der måtte være nødvendige for at opdatere referencebeløbet. Der kan foretages en justering af de foregående års ajourføringsomkostninger i forhold til løbende priser.

I henhold til artikel 53, stk. 3, litra a), nr. ii) og iii), kan forvaltningsmyndigheden også anvende individuelle modtagerspecifikke data til at fastsætte forenklede omkostningsmuligheder for individuelle støttemodtagere. I lyset af kravene til brug af modtagerspecifikke data udgør metoderne forenklinger for f.eks. støttemodtagere, som vil gennemføre mange projekter i programmeringsperioden.

Verificerede historiske data for individuelle støttemodtagere

Denne metode er baseret på indsamlingen af tidligere regnskabsoplysninger fra støttemodtageren vedrørende faktiske omkostninger, som er afholdt i forbindelse med de kategorier af støtteberettigede omkostninger, der er omfattet af den fastlagte forenklede omkostningsmulighed. Disse data skal om nødvendigt kun omfatte det/den af støttemodtagerens omkostningssteder eller afdelinger, der er forbundet med operationen. Det forudsætter reelt tilstedeværelsen af et analytisk bogføringssystem hos støttemodtageren. Det forudsætter desuden, at eventuelle ikkestøtteberettigede udgifter holdes ude af den beregning, der ligger til grund for de forenklede omkostningsmuligheder.

Anvendelse af individuelle støttemodtageres sædvanlige praksis for omkostningsberegning

Sædvanlig regnskabspraksis er den praksis, støttemodtageren bruger med henblik på bogføring af alle sine sædvanlige daglige aktiviteter og finanser (herunder dem, som ikke hænger sammen med EU-støtte). Disse metoder skal være i overensstemmelse med nationale regnskabsregler og -standarder. Det er ikke afgørende, hvor længe metoden har været anvendt. En regnskabsmetode er ikke »sædvanlig«, hvis den er blevet tilpasset en eller flere bestemte operationer, f.eks. dem, der modtager EU-støtte, og afviger fra den eller de regnskabsmetoder, der anvendes i andre tilfælde.

Det er vigtigt at skelne mellem faktiske omkostninger og omkostninger, der fastsættes i henhold til de enkelte støttemodtageres sædvanlige praksis for omkostningsberegning.

Ved faktiske omkostninger forstås omkostninger, der er beregnet så nøjagtigt som muligt (»omkostninger, der faktisk er afholdt af støttemodtageren og betalt«) i operationens varighed. Eksempelvis accepteres – for personaleomkostninger pr. time – brug af standardtimer som nævner (jf. f.eks. de
1 720 timer i afsnit 2.3.2), men nævneren til beregning af de »faktiske omkostninger« er de samlede støtteberettigede personaleomkostninger for alle de personer, der arbejder med aktionen.

Omkostninger pr. time, der er baseret på støttemodtagerens praksis for omkostningsberegning, kan beregnes på grundlag af gennemsnittet for personaleomkostningerne til en større gruppe arbejdstagere. Der er normalt tale om et løntrin eller en tilsvarende foranstaltning, der nogenlunde svarer til bruttoarbejdskraftudgifterne, men der kan også være tale om et omkostningssted eller en afdeling (forbundet med operationen), hvor bruttoarbejdskraftudgifterne kan variere betydeligt inden for den samlede gruppe af arbejdstagere.

For at sikre ligebehandling mellem støttemodtagerne og for at sikre, at tilskuddet ikke omfatter ikkestøtteberettigede omkostninger, skal det dokument, der fastlægger støttebetingelserne for operationen, og som giver støttemodtagerne tilladelse til at bruge deres praksis for omkostningsberegning, derfor indeholde minimumsbetingelser. Disse minimumsbetingelser har til formål at sikre, at modtagerens praksis for omkostningsberegning teoretisk og i praksis resulterer i et rimeligt og afbalanceret system. Det forudsætter, at der findes et analytisk bogføringssystem hos støttemodtageren. Det forudsætter desuden, at eventuelle ikkestøtteberettigede udgifter holdes ude af beregningen.

Generelle krav om brug af individuelle modtagerspecifikke data

Forvaltningsmyndigheden skal kontrollere individuelle modtagerspecifikke data ved hjælp af en tilgang fra sag til sag. Dette skal ske senest, når støttemodtageren modtager det dokument, der fastsætter støttebetingelserne for operationen. Afhængigt af den garanti, forvaltningsmyndigheden har opnået fra støttemodtagerens interne ledelse og kontrolsystem, kan der være behov for, at modtagerspecifikke data attesteres af en ekstern revisor eller – hvis der er tale om offentlige myndigheder – af en kompetent og uafhængig regnskabsfører for at sikre, at de referencedata, der bruges af forvaltningsmyndigheden, er pålidelige. Attestering af historiske data kan forekomme som led i lovpligtige revisioner eller kontraktlige revisioner. Enhver attestering, der foretages på denne måde, ville kræve indgående kendskab – hos den eksterne revisor eller den uafhængige regnskabsfører – til forordningen om fælles bestemmelser og de fondsspecifikke forordninger, for så vidt angår f.eks. revisionssporet, de underliggende omkostningers støtteberettigelse og den gældende lovgivning. Derfor kan revisionsmyndigheden blive opfordret til at understøtte denne proces.

Hvis risikoen for fejl eller uregelmæssigheder i de brugte tidligere regnskabsoplysninger vurderes at være lav, kan beregningsmetoden eksempelvis baseres på data, der ikke er attesteret af en revisor på forhånd. Forvaltningsmyndigheden skal være i stand til – på en objektiv måde – at dokumentere, at risikoen rent faktisk er lav, og hvorfor den mener, at støttemodtagerens regnskabssystem er pålideligt, fuldstændigt og nøjagtigt.

Anvendelse af andre objektive oplysninger eller en ekspertvurdering

Andre objektive oplysninger kan f.eks. være:

— spørgeskemaundersøgelser, undersøgelser, markedsundersøgelser osv. (nødvendigt for at sikre korrekt dokumentation)

— oplysninger om løn for tilsvarende arbejde.

Ekspertvurderinger bør baseres på et specifikt sæt kriterier og/eller ekspertise, der er erhvervet inden for et bestemt videns-, anvendelses- eller produktområde, en bestemt disciplin, en industri osv. De skal dokumenteres og være specifikke for de særlige omstændigheder i hvert enkelt tilfælde. Forordningen om fælles bestemmelser indeholder ikke en definition af ekspertvurderinger. Det er op til forvaltningsmyndighederne at præcisere, hvilke krav en vurdering skal opfylde for at blive kvalificeret som ekspertvurdering, og sikre, at der ikke forekommer interessekonflikter. For enhver ekspert, der udvælges, skal forvaltningsmyndigheden dokumentere vedkommendes ekspertise på det relevante område samt vedkommendes uafhængighed.

Tærskler, lofter eller andre maksimumsværdier, der er fastsat i nationale regler, kan betragtes som andre objektive oplysninger. De kan dog kun anvendes af forvaltningsmyndigheden, forudsat at forvaltningsmyndigheden kan **påvise, at de repræsenterer en dagsværdi og en pålidelig indikator.**

Anvendelse af historiske data fra tidligere programmeringsperioder

Anvendelsen af verificerede historiske data fra tidligere programmeringsperioder (f.eks. 2007-2013 og 2014-2020) kan accepteres, hvis det påvises, at beløbene stadig er relevante. Det betyder, at programmyndighederne bør sikre, at disse data stadig er en pålidelig indikator for de faktiske omkostninger, og tilpasse dem, hvor det er nødvendigt.

3.2.2. *Budgetforslag*

Som fastsat i artikel 53, stk. 3, litra b), og artikel 94, stk. 2, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser er budgetforslag en anden metode til opstilling af forenklede omkostningsmuligheder.

For de forenklede omkostningsmuligheder, der anvendes på **nederste niveau:** (medlemsstat – støttemodtager), gælder dette i henhold til artikel 53, stk. 3, litra b), kun for operationer, hvis **de samlede omkostninger ikke overstiger 200 000 EUR**, og det skal fastlægges fra sag til sag og aftales på forhånd af det organ, der udvælger operationen. De samlede omkostninger ved operationen er alle de omkostninger, der er nødvendige for at gennemføre operationen, som angivet i det dokument, der fastsætter støttebetingelserne for operationen. I henhold til artikel 94, stk. 2, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser er der **ingen sådan begrænsning** for fastsættelse af forenklede omkostningsmuligheder, der anvendes på **øverste niveau** (Kommissionen – medlemsstat).

I tilfælde af små projekter, der finansieres af **Interregprogrammer**, jf. artikel 25, stk. 6, i Interregforordningen, kan den støttemodtager, der forvalter **fonden for mindre projekter** – fra sag til sag – anvende budgetforslaget til at fastsætte forenklede omkostningsmuligheder til refusion af endelige modtagere, hvis **det offentlige bidrag til det lille projekt ikke overstiger 100 000 EUR**.

Muligheden for at anvende et budgetforslag kan lette gennemførelsen af den obligatoriske anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder for små operationer (se også artikel 53, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser). Denne metode gør det faktisk muligt at beregne visse forenklede omkostninger, hvis operationen er meget specifik.

For et budgetforslag, der anvendes på **nederste niveau** som et første skridt skal forvaltningsmyndigheden (eller overvågningsudvalget for Interregprogrammer) skitsere **principper for beregningsmetoden** i eller ved siden af indkaldelsen af forslag.

I denne henseende anbefales det på det kraftigste, at forvaltningsmyndighederne (eller overvågningsudvalget for Interregprogrammer) indfører parametre eller maksimale omkostningsniveauer, der bruges til at holde i det mindste de vigtigste budgetterede omkostninger op imod disse parametre. Forvaltningsmyndigheden kan også fastsætte minimumsbenchmarks for kvaliteten af de forventede resultater. Manglen på sådanne parametre, minimumsbenchmarks eller maksimale omkostningsniveauer kan gøre det vanskeligt for en forvaltningsmyndighed (eller overvågningsudvalget for Interregprogrammer) at sikre ligebehandling og overholdelse af forsvarlig økonomisk forvaltning.

Baseret på programreglerne er det så op til **ansøgere om finansiering at udarbejde og fremlægge detaljerede og faktuelle budgetter og at fremlægge dokumentation for alle omkostninger i budgettet**. De forenklede omkostningsmuligheder (herunder milepæle for faste beløb) bør fastlægges i tæt samarbejde med ansøgerne (eller støttemodtagerne efter udvælgelsen af operationer), så de er klar over, hvad der skal leveres, og hvilken dokumentation, der skal fremlægges for at generere betalinger.

Efterfølgende **vurderes budgetforslagene af forvaltningsmyndigheden.** Selv hvis det anbefales, vil det i forbindelse med vurderingen af budgettet ikke være nødvendigt for forvaltningsmyndigheden at sammenligne det detaljerede budget, som den potentielle støttemodtager fremlægger, med sammenlignelige operationer. Når den samme støttemodtager modtager støtte flere gange, anbefales det at sammenligne det detaljerede budgetforslag med tidligere støttede operationer.

Endelig omdanner forvaltningsmyndigheden (eller overvågningsudvalget for Interregprogrammer) **budgetforslaget til forenklede omkostningsmuligheder** (dvs. faste takster, faste beløb og enhedsomkostninger) før eller efter udvælgelsen af operationer (men før udstedelsen af det dokument, der fastsætter støttebetingelserne, som skal omfatte de forenklede omkostningsmuligheder). De fastlagte forenklede omkostningsmuligheder (og mulige milepæle for faste beløb) bør afspejles i det dokument, der fastsætter betingelsen for støtte til operationen. Forvaltningsmyndigheden/overvågningsudvalget kan ikke uddelegere vurderingen og omdannelsen af budgetforslag til forenklede omkostningsmuligheder til støttemodtagerne. For små projekter, der udvælges under fonde for mindre projekter under Interregprogrammer, er det støttemodtageren, der forvalter fonden for mindre projekter, der vurderer budgetforslaget.

Forvaltningsmyndigheden (eller overvågningsudvalget for Interregprogrammer) bør **dokumentere og arkivere sin vurdering af budgetforslaget og de tilhørende bilag med henblik på at beregne eller begrunde omkostningerne for alle kategorier i budgetforslaget**. Budgetforslaget er ikke en del af det dokument, der fastsætter betingelserne for støtte til operationen, og som er udarbejdet mellem forvaltningsmyndigheden og støttemodtageren. Forvaltningsverificeringerne af operationen eller projektet vil udelukkende være baseret på typen af forenklede omkostningsmuligheder og ikke på selve budgettet.

Forenklede omkostningsmuligheder kan baseres på et budgetforslag i forhold til hele eller en del af budgettet for operationen eller projektet. F.eks. for en operation, der består af fem forskellige aktiviteter:

— Operationens aktivitet 1 og 2 refunderes på grundlag af faktiske omkostninger eller på grundlag af en anden forenklet omkostningsmulighed.

— Aktivitet 3, 4 og 5 refunderes som enhedsomkostninger, der fastsættes på grundlag af et budgetforslag.

Desuden kan de faste takster, der er fastsat i artikel 54 og 56 i forordningen om fælles bestemmelser, anvendes til at fastlægge de relevante omkostningskategorier i et budgetforslag.

De principper, der er forklaret ovenfor, gælder også for et budgetforslag, der anvendes på **øverste niveau**.

Eksempel 1

Operationerne består af et fast beløb på under 100 000 EUR til et lille forberedende projekt (f.eks. reduktion af miljøvirkningerne af sur sulfatjord).

I indkaldelsen af forslag fastsætter det bemyndigede organ 1) anvendelsen af faste beløb og definerer klart de vigtigste opgaver med henblik på at nå det resultat, de milepæle og den tidsplan for aktiviteter, der er fastsat, og 2) detaljerede kriterier, som de vigtigste budgetterede omkostninger sammenlignes med.

I sin ansøgning fremlægger modtageren sit budgetforslag og dokumenter, der begrunder alle omkostningerne i budgettet. Modtageren giver detaljerede oplysninger om hver budgetpost for hver opgave i projektet. Disse vurderes derefter af det bemyndigede organ på grundlag af 1) omkostningernes støtteberettigelse og 2) begrundelserne for omkostningerne. Om nødvendigt anmoder det bemyndigede organ om yderligere oplysninger og data (f.eks. yderligere sammenligning med lignende projekter).

Budgetforslaget er følgende:

Oversigt over udgifterne	**I alt (i EUR)**
1. Samlede lønomkostninger	58 440

2.	Udgifter til eksterne tjenesteydelser	1 000
3.	Investeringer i maskiner og udstyr	0
4.	Andre direkte omkostninger	0
5.	Indirekte omkostninger	14 026
I alt		**73 466**

Efter at have analyseret budgetforslaget godkender det bemyndigede organ de anslåede omkostninger og fastsætter et fast beløb på 73 466 EUR, der skal udbetales til støttemodtageren, når projektet er gennemført.

I projektets gennemførelsesfase kræves der ingen begrundelse for de faktiske omkostninger. Tilskuddene vil blive refunderet på grundlag af det faste beløb, der er fastsat på forhånd, og efter at resultatet er opnået.

Eksempel 2

En støttemodtager har til hensigt at tilrettelægge et seminar for 50 deltagere for at præsentere nye gennemførelsesredskaber.

Personalet bruger tid på at planlægge og tilrettelægge arrangementet, der lejes lokaler, visse talere kommer fra udlandet, og der skal offentliggøres et referat af arrangementet. Der er også indirekte personaleomkostninger (bogføringsomkostninger, direktør osv.) og omkostninger til elektricitet, telefonregninger, IT-support osv.

Budgetforslaget er følgende ([18]):

Direkte omkostninger i alt	**45 000**
Direkte personaleomkostninger	30 000
Omkostninger til lokaler	4 000
Rejseomkostninger	5 000
Måltider	1 000
Information/PR	5 000

Indirekte omkostninger i alt	**7 000**
Indirekte personaleomkostninger	4 000
Elektricitet, telefon	3 000

Budgetforslaget drøftes og vedtages af forvaltningsmyndigheden og støttemodtageren. Beregningen af den forenklede omkostningsmulighed vil blive baseret på de oplysninger, som forvaltningsmyndigheden har modtaget og verificeret.

Forvaltningsmyndigheden kan beslutte at beregne tilskuddet på grundlag af en enhedsomkostning, som er baseret på antallet af deltagere i seminaret: enhedsomkostning = 52 000 EUR/50 = 1 040 EUR/deltager.

Det dokument, der fastlægger betingelserne for støtte til operationen, og som udarbejdes mellem forvaltningsmyndigheden og støttemodtageren, skal indeholde en definition af enhedsomkostningerne (hvad er en deltager), det maksimale (mindste) antal deltagere, revisionssporet og enhedsomkostningerne (1 040 EUR).

Der skal henvises til artikel 53, stk. 3, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser i det dokument, der fastsætter betingelserne for støtte til operationen.

Bilag 1 indeholder yderligere eksempler på, hvordan metoden med forenklede omkostninger kan opstilles på grundlag af et budgetforslag.

([18]) Budgetforslaget er kun til illustration. Det skal ikke betragtes som et tilstrækkeligt detaljeret budgetforslag.

3.2.3. *Anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder fra EU-politikker*

I henhold til artikel 53, stk. 3, litra c), og artikel 94, stk. 2, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser kan forvaltningsmyndigheden gøre brug af tilsvarende enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der gælder i EU-politikker for en **lignende type operation**. Hovedformålet med denne metode er at sikre harmonisering mellem reglerne i de forskellige EU-politikker. Hensigten er at præcisere, at hvis der allerede er udviklet forenklede omkostningsmuligheder for en bestemt type operation under en EU-politik, behøver medlemsstaten ikke at gentage dette arbejde for fondene under forordningen om fælles bestemmelser og kan genanvende metoden og dens resultater.

Alle de metoder, der finder anvendelse i henhold til EU-politikker, kan anvendes til lignende operationer, hvis **EU-politikker er i kraft** på tidspunktet for fastsættelse af metoden. Metoderne fra EU-politikker kan anvendes uden yderligere beregninger.

Metoden skal bruges i sin **helhed**: f.eks. definitionen af direkte/indirekte omkostninger, støtteberettigede udgifter, anvendelsesområde, ajourføringer) og ikke kun resultatet (satsen på X %). Som et generelt princip bør alle elementer af metoden, der kunne have indvirkning på enhedsomkostningerne/det faste beløb/den faste takst, tages i betragtning. Det er nødvendigt at foretage en vurdering af hver enkelt sag.

Der er ingen indikation i forordningen om fælles bestemmelser af, hvad der forstås ved tilsvarende operationer. Det er op til forvaltningsmyndigheden at vurdere fra sag til sag, om betingelsen om lighed er opfyldt.

Hvis metoden under EU-politikken ændres i løbet af programmeringsperioden, bør samme ændring gælde for de operationer, der er udvalgt i forbindelse med indkaldelser iværksat efter ændringen.

Enhver ændring med hensyn til metoden i EU-politikken, som blev anvendt til at fastlægge en metode i henhold til artikel 94, stk. 2, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser, skal afspejles i tillæg 1 til bilag V og VI til forordningen om fælles bestemmelser via en anmodning om ændring af programmet, som skal godkendes ved en afgørelse fra Kommissionen.

Eksempler på forenklede omkostningsmuligheder i EU-politikker er:

— **Erasmus+:** Faste beløb og enhedsomkostninger (f.eks. takster for rejseafstand, sproglig bistand, forberedende besøg, kursusgebyrer, tilrettelæggelse af intensive programmer) anvendes i programmet.

— **Programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier**: Faste beløb pr. deltager i arrangementer på stedet og fysiske arrangementer er defineret i Kommissionens afgørelse om tilladelse til at anvende faste beløb til aktioner under programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier (2021-2027).

— **Horisont Europa:** Der findes tre typer forenklede omkostningsmuligheder under Horisont Europa (fast takst, enhedsomkostninger, faste beløb) som fastsat i Kommissionens afgørelser. Det gælder f.eks. enhedsomkostninger for SMV-ejere, enhedsomkostninger for personalemobilitet, faste beløb og enhedsomkostninger for Marie Skłodowska-Curie-aktioner.

— **Det Europæiske Solidaritetskorps:** Afgørelsen om tilladelse til at anvende faste beløb, enhedsomkostninger (f.eks. rejseomkostninger, organisatorisk støtte, støtte til projektledelse, personaleomkostninger, sproglig støtte, coachingomkostninger) og finansiering efter fast takst til frivilligt arbejde, praktikophold, job og solidaritetsprojekter.

3.2.4. *Anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder fra ordninger for tilskud, der finansieres fuldt ud af medlemsstaterne*

I henhold til artikel 53, stk. 3, litra d), og artikel 94, stk. 2, litra d), i forordningen om fælles bestemmelser kan forvaltningsmyndigheden gøre brug af tilsvarende enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der gælder under ordninger for tilskud, der finansieres fuldt ud af medlemsstaten for en **lignende type operation**. Forenklede omkostningsmuligheder i forbindelse med nationale støtteordninger (f.eks. stipendier, dagpenge) kan bruges uden yderligere beregning, hvis de **nationale ordninger er i kraft på tidspunktet for udformningen af metoden**.

I henhold til artikel 54, andet afsnit, i forordningen om fælles bestemmelser kan faste takster for indirekte omkostninger beregnet i overensstemmelse med artikel 67, stk. 5, litra a), i forordning (EU) nr. 1303/2013, dvs. baseret på en rimelig, retfærdig og verificerbar metode, anvendes til lignende operationer, der finansieres i programmeringsperioden 2021-2027. Disse faste takster kan anvendes med henblik på artikel 54, første afsnit, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser, dvs. til at begrunde satsen på op til 25 % af de støtteberettigede direkte omkostninger til refusion af indirekte omkostninger. Det loft på op til 25 %, der er fastsat i artikel 54, første afsnit, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser, finder således anvendelse på disse faste takster.

Alle gældende nationale metoder **kan anvendes til lignende operationer, der støttes af fondene under forordningen om fælles bestemmelser** (se kapitel 3.2.3 vedrørende begrebet »lignende«). F.eks. kan en operation, der støtter lærlingeuddannelser, som udelukkende finansieres af nationale/regionale ressourcer, betragtes som en national ordning. Metoden bør **genbruges i sin helhed** og ikke kun resultatet. Der kan også anvendes regionale eller andre lokale beregningsmetoder, men de skal normalt **gælde for det geografiske område, hvor de bruges, eller i et mindre område** (hvis en metode f.eks. kun anvendes i én region, kan den genbruges af den pågældende region, men ikke af en anden region i den pågældende medlemsstat, hvor denne metode ikke finder anvendelse). Hvis betingelserne imidlertid er tilstrækkeligt sammenlignelige, kan andre anvendte metoder tjene som eksempel eller model (se kapitel 3.2.7).

Hvis metoden ændres i løbet af programmeringsperioden, bør samme ændring gælde for de operationer, der er udvalgt i forbindelse med indkaldelser iværksat efter ændringen.

Enhver ændring med hensyn til den nationale metode, som blev anvendt til at fastlægge en metode i henhold til artikel 94, stk. 2, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser, skal afspejles i tillæg 1 til bilag V og VI til forordningen om fælles bestemmelser via en anmodning om ændring af programmet, som skal godkendes ved en afgørelse fra Kommissionen.

3.2.5. *Faste takster og særlige metoder, der er fastsat ved eller på grundlag af forordningen om fælles bestemmelser eller de fondsspecifikke forordninger*

Forordningen om fælles bestemmelser og de fondsspecifikke forordninger definerer flere specifikke faste takster, dvs. standardiserede takster. De faste takster, der er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser og Interregforordningen, behandles ovenfor i kapitel 2.2. Hensigten er at give retssikkerhed og reducere arbejdsbyrden i den indledende fase eller behovet for tilgængelige data til udvikling af systemet med faste takster. Det sker, fordi der ikke er noget krav om, at der skal foretages en beregning for at fastsætte de gældende takster. Sådanne metoder er dog ikke egnede til alle typer operationer.

Forenklede omkostningsmuligheder fastsat på øverste niveau ved Kommissionens afgørelse om godkendelse af et program eller en programændring som omhandlet i artikel 94, stk. 3, første afsnit, i forordningen om fælles bestemmelser og tillæg 1 til bilag V og VI i forordningen om fælles bestemmelser kan anvendes på nederste niveau på grundlag af artikel 53, stk. 3, litra e), i forordningen om fælles bestemmelser for det specifikke program. Den forenklede omkostningsmulighed kan imidlertid kun anvendes, for så vidt som den er udformet til at dække støttemodtagernes omkostninger i forbindelse med en passende (eller samme) type operation, ellers ville den ikke udgøre en pålidelig indikator for de faktiske omkostninger. Desuden er de forenklede omkostningsmuligheder, der er fastsat på grundlag af artikel 94, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser, programspecifikke og kan ikke automatisk anvendes i forbindelse med gennemførelsen af andre programmer eller i andre medlemsstater. De kan imidlertid anvendes af programmyndighederne som et eksempel til at udvikle deres programspecifikke ordninger, som skal forelægges Kommissionen til godkendelse.

Der kan gælde yderligere metoder i henhold til de fondsspecifikke forordninger (jf. tabellen i kapitel 2.2.1).

Tredjeparter, der refunderes af støttemodtagere under en operation, er ikke omfattet af artikel 53-56 i forordningen om fælles bestemmelser. Det betyder, at bestemmelserne i forordningen om fælles bestemmelser eller fondsspecifikke forordninger (medmindre der specifikt henvises hertil) ikke finder direkte anvendelse på efterfølgende støtte fra støttemodtagerne til tredjeparter. I tilfælde af Interregs fond for mindre projekter er det muligt for støttemodtageren, der omfordeler støtten til slutmodtagere, at fastsætte en metode til anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder med inspiration fra forordningen om fælles bestemmelser eller Interregreglerne om forenklede omkostningsmuligheder.

3.2.6. *Anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder fra tidligere programmeringsperioder*

Det er muligt at anvende metoder, der er fastlagt i tidligere programmeringsperioder, hvis betingelserne i den foregående programmeringsperiode fortsat er relevante og gyldige for programmeringsperioden 2021-2027 (aktivitetstype, omfattede omkostningskategorier osv.), og de oprindelige data kan revideres. I dette tilfælde bør forvaltningsmyndigheden (eller overvågningsudvalget for Interregprogrammer) sikre, at metoden tilpasses den nye lovgivning, der finder anvendelse på programmeringsperioden 2021-2027. Hvis en sådan metode foreslås på øverste niveau, vil revisionsmyndigheden skulle vurdere den på nuværende tidspunkt (hvis metoden blev revideret i de foregående programmeringsperioder, kan det tidligere revisionsarbejde anvendes, forudsat at der er et tilstrækkeligt revisionsspor til rådighed).

3.2.7. *Genbrug/genanvendelse af forenklede omkostningsmuligheder, der er fastsat inden for samme medlemsstat eller fra andre medlemsstater*

Forskellige forenklede omkostningsmuligheder kan eksistere side om side i en medlemsstat, dvs. forenklede omkostningsmuligheder, der er fastsat i visse eller alle nationale/regionale programmer på øvre og/eller nederste niveau. Disse metoder kan være af interesse for forvaltningsmyndigheder fra andre programmer eller andre medlemsstater, der ønsker at oprette lignende ordninger. Da disse forenklede omkostningsmuligheder og de tilsvarende beløb/satser imidlertid er programspecifikke (eller endda indkaldelsesspecifikke), kan de ikke automatisk anvendes under andre programmer eller af andre medlemsstater. Forvaltningsmyndighederne skal revidere metoden og om nødvendigt tilpasse den til de særlige forhold, der gør sig gældende for deres program (aktivitetstype, omkostningskategorier osv.). Desuden skal datakilderne, beregningerne og beløbene også tilpasses det program, hvorunder de forenklede omkostningsmuligheder vil blive gennemført.

Disse overvejelser gælder udviklingen af forenklede omkostningsmuligheder på både øvre og nederste niveau. På øverste niveau skal den nye forenklede omkostningsmulighed vurderes af revisionsmyndigheden, inden den forelægges Kommissionen. Hvis der anvendes nye forenklede omkostningsmuligheder på det nederste niveau, anbefales det på det kraftigste at anmode revisionsmyndigheden om en forudgående vurdering.

3.3. Procedure for godkendelse af en forenklet omkostningsmulighed i programmet (øverste niveau)

I henhold til artikel 94, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser kan forenklede omkostningsmuligheder for refusion af EU-bidraget til et program baseres på de beløb og takster, der er omhandlet i Kommissionens afgørelse om godkendelse af programmet eller en programændring. Medlemsstaterne kan også anvende forenklede omkostningsmuligheder, der er fastsat i en delegeret retsakt vedtaget af Kommissionen (se kapitel 4.4).

I henhold til artikel 94, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser skal medlemsstaterne forelægge Kommissionen et forslag i overensstemmelse med modellerne i tillæg 1 til bilag V eller VI til forordningen om fælles bestemmelser som en del af indgivelsen af programmet eller en anmodning om ændring heraf. Proceduren for godkendelse eller ændring af et program finder derfor anvendelse.

Tillæg 1 skal forelægges, hvis forenklede omkostningsmuligheder anvendes på øverste niveau, uanset refusionsformen mellem forvaltningsmyndigheden og støttemodtageren. Tillæg 1 skal ikke forelægges, hvis forenklede omkostningsmuligheder udelukkende anvendes på nederste niveau eller for forenklede omkostningsmuligheder fra en delegeret retsakt. Beløb og justeringsmetoder for sidstnævnte er defineret ved en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 94, stk. 4, i forordningen om fælles bestemmelser (se kapitel 4.4).

Uformelle udvekslinger med Kommissionen forud for indgivelsen af et program eller en anmodning om ændring anbefales, da de letter og fremskynder den formelle godkendelsesprocedure.

Ved forelæggelsen af tillæg 1 til bilag V og VI til forordningen om fælles bestemmelser skal medlemsstaten/medlemsstaterne eller Interregprogrammet angive den datakilde, der er anvendt til at beregne de forenklede omkostningsmuligheder, med detaljerede oplysninger om, hvem har frembragt, indsamlet og registreret dataene, hvor de lagres, eventuelle skæringsdatoer, samt hvordan de valideres. Revisionsmyndigheden vurderer, om de anvendte data er pålidelige og relevante, som led i sin revisionsvurdering forud for forelæggelsen af tillæg 1 til bilag V eller VI til forordningen om fælles bestemmelser for Kommissionen.

Revisionsmyndighedens positive forudgående vurdering af medlemsstaternes forslag er en forudsætning for, at tillæg 1 kan forelægges Kommissionen til godkendelse.

Ved afgørelsen om godkendelse eller ændring af programmet fastsættes de typer af operationer, der er omfattet af refusion på grundlag af forenklede omkostningsmuligheder, der indgår i tillæg 1, definitionen og de beløb, der er dækket af disse forenklede omkostningsmuligheder, og metoder til tilpasning af beløbene.

Forenklede omkostningsmuligheder, der er godkendt i et program, bliver obligatoriske, og det er ikke længere muligt, at EU-bidraget til de pågældende typer operationer refunderes i en anden form (f.eks. faktisk afholdte omkostninger).

Yderligere vejledning til og eksempler på, hvordan tillæg 1 udfyldes, findes i bilag 2.

3.4. **Tidsmæssig tilpasning af forenklede omkostningsmuligheder (justeringsmetode)**

Metoden til fastsættelse af forenklede omkostningsmuligheder kan omfatte en beskrivelse af en justeringsmetode for beløbene for de forenklede omkostningsmuligheder. Justering af beløbene er ikke obligatorisk, men det **anbefales kraftigt**, navnlig for forenklede omkostningsmuligheder, der anvendes over en længere periode, for at tage højde for inflation eller økonomiske ændringer (f.eks. i energiomkostninger, lønniveauer osv.) og for at sikre, at den forenklede omkostningsmulighed fortsat er en pålidelig indikator for de faktiske omkostninger. Hvis justeringsmetoden – for forenklede omkostningsmuligheder, der anvendes på øverste niveau – er medtaget i tillæg 1 til bilag V og VI til forordningen om fælles bestemmelser, betragtes anvendelsen af justeringen desuden ikke som en ændring af metoden til fastsættelse af forenklede omkostningsmuligheder og kræver ikke en programændring.

Metoden til fastsættelse af forenklede omkostningsmuligheder bør indeholde tilstrækkelige oplysninger om den påtænkte justeringsmetode (f.eks. det anvendte indeks, tidspunktet for og hyppigheden af justeringen, formlen for justering osv.).

Det er god praksis at knytte justeringen til det indeks, der er specifikt for de vigtigste omkostningskategorier, der er omfattet af de forenklede omkostningsmuligheder, men medlemsstaterne kan frit fastsætte andre justeringsmetoder, hvis de dokumenteres og er behørigt begrundet.

Forvaltningsmyndigheden (eller overvågningsudvalget for Interregprogrammer) kan beslutte ikke at medtage en justeringsmetode i metoden, hvis de mener, at de forenklede omkostningsmuligheder ikke behøver at blive justeret i anvendelsesperioden.

KAPITEL 4: GENNEMFØRELSE AF FORENKLEDE OMKOSTNINGSMULIGHEDER

4.1. **Valuta anvendt til forenklede omkostningsmuligheder fastsat på øverste niveau**

I henhold til artikel 87 i forordningen om fælles bestemmelser skal alle beløb, der er fastlagt i programmerne, og som medlemsstaterne har indberettet eller anmeldt til Kommissionen, udtrykkes i euro. Denne bestemmelse gælder også for tillæg 1 til bilag V eller VI til forordningen om fælles bestemmelser, da tillægget er en del af programmet. I praksis betyder dette:

— at beløbene for de forenklede omkostningsmuligheder i tillæg 1 til bilag V og VI til forordningen om fælles bestemmelser skal udtrykkes i euro,

— at afgørelsen om godkendelse af programmet eller ændringen af programmet skal indeholde beløb angivet i euro,

— og at de forenklede omkostningsmuligheder, der skal medtages i betalingsanmodninger, også skal angives i euro.

Uanset resultatet af omregningen på nationalt plan må det beløb, der skal medtages i en betalingsanmodning til Kommissionen, ikke være forskelligt fra beløbet for den forenklede omkostningsmulighed, der er godkendt ved Kommissionens afgørelse.

For medlemsstater, der ikke har indført euroen som national valuta, kan disse krav øge risikoen for forskelle mellem de beløb, der skal medtages i betalingsanmodninger, og de beløb, som forvaltningsmyndighederne refunderer støttemodtagerne i national valuta på grund af udsving i vekselkurserne mellem euroen og den nationale valuta.

Medlemsstaterne kan afhjælpe denne situation, f.eks. ved i tillæg 1 til bilag V og VI til forordningen om fælles bestemmelser at medtage:

— en fast valutakurs (f.eks. på grundlag af en fremskrivning af valutakursen)

— en justeringsmetode, der forhindrer, at de beløb, som Kommissionen refunderer i euro, afviger fra de beløb, som forvaltningsmyndighederne refunderer til støttemodtagerne (f.eks. justering af den vekselkurs, der anvendes i tillæg 1) i tilfælde af en foruddefineret afvigelse – i opadgående eller nedadgående retning – mellem den kurs, der offentliggøres på InforEuro-siden over en vis periode, og den oprindelige valutakurs på tidspunktet for forelæggelsen af tillæg 1 for Kommissionen).

4.2. **Tidsmæssig anvendelse af de forenklede omkostningsmuligheder, der er vedtaget i programmet**

Kommissionen vil begynde at refundere medlemsstaten på grundlag af forenklede omkostningsmuligheder, når disse er godkendt i et program, ved Kommissionen afgørelse om godkendelse af programmet eller ændring heraf. Først fra dette tidspunkt kan forvaltningsmyndigheden medtage de aftalte beløb i betalingsanmodninger til Kommissionen.

Det er imidlertid muligt, at forenklede omkostningsmuligheder allerede er ved at blive gennemført på støttemodtagerniveau, inden Kommissionen har godkendt den metode, der er forelagt i tillæg I til bilag V og VI til forordningen om fælles bestemmelser. Indtil der er vedtaget en afgørelse i overensstemmelse med artikel 94, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser, kan forvaltningsmyndigheden anmelde de beløb til Kommissionen, der svarer til de omkostninger, som forvaltningsmyndigheden har refunderet til støttemodtagerne (nederste niveau). Det betyder, at forvaltningsmyndighederne kan medtage udgifterne til de forenklede omkostningsmuligheder i kolonne B i betalingsanmodningen (bilag XXIII til forordningen om fælles bestemmelser) i overensstemmelse med artikel 91, stk. 4, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser (se kapitel 4.3 for yderligere oplysninger om betalingsanmodninger). De udgifter, der er anmeldt i kolonne B, bør dog ikke medtages igen i kolonne C i betalingsanmodningen.

For så vidt muligt at undgå potentielle uoverensstemmelser mellem de metoder, der er godkendt på de to niveauer for de samme forenklede omkostningsmuligheder, henstilles det til medlemsstaterne at forelægge den forenklede omkostningsmulighed i henhold til artikel 94 i forordningen om fælles bestemmelser og indhente Kommissionens godkendelse for det øverste niveau, inden de anvender de pågældende forenklede omkostningsmuligheder på det nederste niveau.

Når afgørelsen om programmet eller ændringen heraf er vedtaget, vil Kommissionen begynde at refundere EU-bidraget til et program på grundlag af de forenklede omkostningsmuligheder heri. Forvaltningsmyndigheden medtager disse beløb i kolonne C i betalingsanmodningen (bilag XXIII til forordningen om fælles bestemmelser) i overensstemmelse med artikel 91, stk. 4, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser (se også kapitel 4.3).

Kommissionens afgørelse om godkendelse af en forenklet omkostningsmulighed i henhold til artikel 94 i forordningen om fælles bestemmelser har ingen indvirkning på udgifternes støtteberettigelse, dvs. at ingen nye udgifter bliver støtteberettigede som følge af denne afgørelse. Reglerne om udgifters støtteberettigelse er fastsat i national lovgivning og i artikel 63 i forordningen om fælles bestemmelser. Kommissionens afgørelse påvirker kun refusionstypen mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

4.3. **Hvordan angives forenklede omkostningsmuligheder i betalingsanmodningerne?**

I henhold til artikel 91, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser skal betalingsanmodninger indgives i overensstemmelse med bilag XXIII til forordningen om fælles bestemmelser pr. prioritet (specifik målsætning og aktionstype for AMIF-, IGFV- og FIS-programmerne) og, hvor det er relevant, pr. regionskategori.

For de forenklede omkostningsmuligheder, der anvendes på **øverste niveau**, skal de beløb, der er godkendt ved Kommissionens afgørelse som omhandlet i artikel 94, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser eller fastsat i den delegerede retsakt som omhandlet i artikel 94, stk. 4, i forordningen om fælles bestemmelser, angives i **kolonne C i bilag XXIII til forordningen om fælles bestemmelser**.

Beløbene for de forenklede omkostningsmuligheder, som medlemsstaten har fastsat på nederste niveau for medlemsstaternes refusion af støttemodtageren, og **som ikke er omfattet af forenklede omkostningsmuligheder, der anvendes på øverste niveau**, skal medtages i **kolonne B i bilag XXIII til forordningen om fælles bestemmelser**. I henhold til artikel 91, stk. 4, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser er de beløb, der indgår i en betalingsanmodning, for tilskud, der refunderes i form af forenklede omkostningsmuligheder, de omkostninger, der beregnes på det relevante grundlag (dvs. de forenklede omkostningsmuligheder).

De beløb, der refunderes til støttemodtagere i de tilfælde, der er omfattet af artikel 91, stk. 4, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser, dvs. refusion af EU-bidraget i form af forenklede omkostningsmuligheder, der er indberettet i kolonne C, må ikke medtages i kolonne B for at undgå dobbeltfinansiering af de samme udgifter. Der er forskelle i den måde, hvorpå forenklede omkostningsmuligheder anmeldes i betalingsanmodninger og regnskabet. Navnlig er alle de samlede støtteberettigede udgifter, der er anmeldt med henblik på refusion, medtaget i regnskabets kolonne A (dvs. faktiske omkostninger, finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, og alle forenklede omkostningsmuligheder, uanset om de er omfattet af artikel 94 i forordningen om fælles bestemmelser eller ej).

De beløb, der godkendes ved Kommissionens afgørelse, er bindende, og medlemsstaterne skal derfor anmelde de godkendte beløb til Kommissionen, dvs. at de ikke kan medtage beløb i betalingsanmodningerne, som ville være forskellige fra beløbene i afgørelsen om godkendelse af programmet (eller ændringen heraf). Enhver ændring af de beløb, der ikke er omfattet af justeringsmetoden i afgørelsen om godkendelse af programmet (eller ændringen heraf), vil kræve en ændring af afgørelsen.

I henhold til artikel 93, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser må støtten fra fondene til en prioritet ved betaling af saldoen for det sidste regnskabsår ikke overstige nogen af følgende beløb:
— det offentlige bidrag, der angives i betalingsanmodninger
— støtte fra fondene, som er betalt eller skal betales til støttemodtagere
— det beløb, som medlemsstaten har anmodet om.

4.4. Anvendelse af de forenklede omkostningsmuligheder, der er fastsat i Kommissionens delegerede retsakter

I henhold til artikel 94, stk. 4, i forordningen om fælles bestemmelser kan Kommissionen vedtage en delegeret retsakt, der på EU-plan definerer enhedsomkostninger, faste beløb, faste takster, deres beløb og justeringsmetoder efter beregningsmetoderne i artikel 94, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser.

Efter vedtagelsen af den delegerede retsakt kan medlemsstaterne anmode om refusion af EU-bidraget til programmet ved at anvende de beløb og satser, der er fastsat i retsakten (og, hvis det er relevant, justeret i overensstemmelse med de justeringsmetoder, der er godkendt i den delegerede retsakt). Disse beløb skal angives i **kolonne C i bilag XXIII til forordningen om fælles bestemmelser**. Det er vigtigt, at reglerne i den delegerede retsakt overholdes i forbindelse med gennemførelsen af operationen – bl.a. om støtteberettigede aktiviteter og revisionssporet. Medlemsstaterne kan indgive deres betalingsanmodninger med det tilsvarende beløb, der er fastsat i den delegerede retsakt, uden Kommissionens forudgående godkendelse.

KAPITEL 5: HORISONTALE PRINCIPPER

5.1. Offentlige indkøb og brug af forenklede omkostningsmuligheder

Siden programmeringsperioden 2021-2027 kan forenklede omkostningsmuligheder også anvendes i en operation eller et projekt, der indgår i en operation, som udelukkende gennemføres af støttemodtageren gennem offentlige udbud.

Operationer, der er omfattet af offentlige indkøbskontrakter, betragtes af Kommissionen som operationer, der gennemføres ved tildeling af offentlige kontrakter i overensstemmelse med direktiv 2009/81/EF, direktiv 2014/24/EU og direktiv 2014/25/EU eller ved tildeling af offentlige kontrakter under tærskelværdierne i samme direktiver baseret på nationale regler.

Der er ingen undtagelse fra den obligatoriske anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder for operationer under 200 000 EUR, der udelukkende gennemføres gennem offentlige udbud. Forvaltningsmyndighederne (eller overvågningsudvalgene for Interregprogrammer) skal sikre foreneligheden mellem reglerne om forenklede omkostningsmuligheder og EU-reglerne og de nationale regler om tildeling af offentlige kontrakter.

Hvorvidt hele en operation er omfattet af et udbud, bør ikke have nogen indvirkning på de beregningsmetoder, der er fastsat i artikel 53, stk. 3, og artikel 94, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser, som er de samme for alle typer operationer, uanset om de er omfattet af et udbud eller ej. Forvaltningsmyndighederne bør udforme en metode, der er baseret på tilstrækkelige pålidelige data, og anvende justeringsmetoder, som vil sikre, at beløbene for forenklede omkostningsmuligheder stadig er en indikator for de faktiske omkostninger under gennemførelsen af operationerne. Det er ikke tilladt at justere beløbet for forenklede omkostningsmuligheder med de priser, der følger af offentlige udbudsprocedurer, der er tildelt inden for rammerne af den pågældende operation. Desuden skal forvaltningsmyndighederne på forhånd fastsætte forenklede omkostningsmuligheder, herunder en eventuel justeringsmetode, og de bør medtages i det dokument, der fastsætter støttebetingelserne.

5.2. Forenelighed mellem forenklede omkostningsmuligheder og statsstøttereglerne

Det bør understreges, at statsstøttereglerne i traktaten finder generel anvendelse. Når finansiering i form af forenklede omkostningsmuligheder på nederste niveau udgør statsstøtte i henhold til artikel 107 i TEUF, skal disse regler overholdes.

Forvaltningsmyndighederne (eller overvågningsudvalgene for Interregoperationer) skal derfor sikre, at de omkostningskategorier, for hvilke der er fastsat forenklede omkostningsmuligheder, er støtteberettigede i henhold til både reglerne for fondene under forordningen om fælles bestemmelser og statsstøttereglerne. De skal også sikre, at de maksimale støtteintensiteter, der er fastsat i statsstøttereglerne, og tilskyndelsesvirkningen overholdes. Ved kompensation for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, som udgør statsstøtte, skal kompensationsbeløbet overholdes.

EU's statsstøtteregler kræver forudgående anmeldelse til Kommissionen af alle nye støtteforanstaltninger. Medlemsstaterne skal afvente Kommissionens afgørelse, før de kan gennemføre foranstaltningen. Gruppefritagelsesforordninger, dvs. den generelle gruppefritagelsesforordning (EU) nr. 651/2014 (den generelle gruppefritagelsesforordning) ([19]) og bl.a. gruppefritagelsesforordningen for fiskeri (EU) 2022/2473 (FIBER) ([20]), fastsætter undtagelser fra medlemsstaternes forpligtelse til at anmelde støtteordninger og ad hoc-støtte, der opfylder de deri fastsatte betingelser, til Kommissionen. Afgørelsen om statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste i forbindelse med tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ([21]) (»afgørelsen om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse«) fastsætter betingelserne for, hvornår statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, er fritaget for kravet om forudgående anmeldelse. Andre dokumenter, f.eks. sektorspecifikke retningslinjer fra Kommissionen ([22]), bør også tages i betragtning ved udformningen af statsstøtte, da de fastsætter betingelserne for, at anmeldt statsstøtte kan betragtes som forenelig med det indre marked.

Det er imidlertid ikke al støtte, der ydes af offentlige myndigheder, der er omfattet af EU's statsstøtteregler. For det første bør det vurderes, om støtten til en operation betragtes som statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF. Yderligere oplysninger om begrebet statsstøtte findes i Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte ([23]), som præciserer Kommissionens forståelse af artikel 107, stk. 1, i TEUF som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol. Bestemmelserne i forordningerne ([24]) om »de minimis«-støtte bør også tages i betragtning. Støtte, der udgør »de minimis«-støtte, udgør ikke statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF. Hvis en operation, der finansieres af fondene under forordningen om fælles bestemmelser, henhører under anvendelsesområdet for den relevante de minimis-forordning, betyder det derfor, at bidraget fra disse fonde ikke udgør statsstøtte. I forbindelse med de minimis-støtte er det således ikke nødvendigt at vurdere, om statsstøttereglerne er overholdt, men kun om reglerne vedrørende fondene under forordningen om fælles bestemmelser er overholdt, og om betingelserne for at betragte støtten som de minimis-støtte er opfyldt.

Kompensation for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse er muligvis heller ikke statsstøtte og kan derfor falde uden for statsstøttereglernes anvendelsesområde. I Kommissionens meddelelse om regler for kompensation for levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ([25]) forklares det, under hvilke omstændigheder dette sker.

Generelle principper for foreneligheden af forenklede omkostningsmuligheder med statsstøttereglerne for refusion af tilskud ydet af medlemsstaterne til støttemodtagerne

Ved anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder skal statsstøtte og de minimis-regler tages i betragtning i forbindelse med udarbejdelsen af metoden samt i forbindelse med udvælgelsen af operationer/gennemførelsen, afhængigt af de enkelte tilfælde.

([19]) Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1).

([20]) Kommissionens forordning (EU) 2022/2473 af 14. december 2022 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af statsstøtte til virksomheder, der beskæftiger sig med fremstilling, forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter (EUT L 327 af 21.12.2022, s. 82).

([21]) Kommissionens afgørelse 2012/21/EU af 20. december 2011 om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlige tjenester ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT L 7 af 11.1.2012, s. 3.).

([22]) Se f.eks. retningslinjerne for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi (2022/C 80/01).

([23]) Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT C 262 af 19.7.2016, s. 1).

([24]) Kommissionens forordning (EU) 2023/2831 af 13. december 2023 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (EUT L 2023/2831, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2831/oj), Kommissionens forordning (EU) nr. 717/2014 af 27. juni 2014 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i fiskeri- og akvakultursektoren (EUT L 190 af 28.6.2014, s. 45.), Kommissionens forordning (EU) 2023/2832 af 13. december 2023 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT L 2023/2832, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2832/oj).

([25]) Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af Den Europæiske Unions statsstøtteregler på kompensation for levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT C 8, 11.1.2012, s.4).

For at sikre, at operationerne for fondene under forordningen om fælles bestemmelser er i overensstemmelse med den generelle gruppefritagelsesforordning, andre gruppefritagelsesforordninger, afgørelsen om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse og Kommissionens relevante retningslinjer, skal følgende elementer tages i betragtning:

— **Støtteberettigelse af omkostninger, der er omfattet af forenklede omkostningsmuligheder, med den generelle gruppefritagelsesforordning og reglerne for fondene under forordningen om fælles bestemmelser**

For det første bør betingelserne for tildeling af støtte, når forvaltningsmyndigheden ønsker at yde støtte, der anses for at udgøre statsstøtte, kontrolleres i henhold til den relevante støttekategori/fritagelsesbestemmelse i den generelle gruppefritagelsesforordning.

Forvaltningsmyndigheden bør derefter sikre, at de **forventede omkostninger ved en operation inden for rammerne af denne støttekategori er støtteberettigede, både på grundlag af de relevante fritagelsesbestemmelser i den generelle gruppefritagelsesforordning og reglerne for fondene under forordningen om fælles bestemmelser**.

I den forbindelse giver artikel 7, stk. 1, i den generelle gruppefritagelsesforordning mulighed for at beregne støtteberettigede omkostninger i henhold til den generelle gruppefritagelsesforordning i overensstemmelse med de forenklede omkostningsmuligheder, der er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser, forudsat at operationen i det mindste delvis finansieres gennem en EU-fond, der giver mulighed for at anvende disse forenklede omkostningsmuligheder, og at omkostningskategorien er støtteberettiget i henhold til den relevante fritagelse i den generelle gruppefritagelsesforordning.

Dette betyder, at når der er indført en forenklet omkostningsmulighed i overensstemmelse med forordningen om fælles bestemmelser eller de fondsspecifikke forordninger, vil det beløb, der refunderes på grundlag af den forenklede omkostningsmulighed, blive anvendt til kontrol af overholdelsen af statsstøttereglerne, **forudsat at omkostningskategorien som sådan er støtteberettiget i henhold til statsstøttereglerne, og at støtten opfylder alle betingelserne i den generelle gruppefritagelsesforordning**.

Hvis der gøres brug af forenklede omkostningsmuligheder, bør de omkostningskategorier, der beregnes på grundlag af de forenklede omkostningsmuligheder, identificeres i den metode, der anvendes til at nå frem til beløbet for de forenklede omkostningsmuligheder. Hvis der gøres brug af forenklede omkostningsmuligheder som defineret i forordningen om fælles bestemmelser eller andre regler for de enkelte fonde, bør dette sikres af forvaltningsmyndigheden, når den udsteder indkaldelser af forslag til operationer, der kan være underlagt statsstøttereglerne, ved at fastsætte de omkostningskategorier, som vil blive finansieret af fondene under forordningen om fælles bestemmelser, for den pågældende operation, og som også er i overensstemmelse med den generelle gruppefritagelsesforordning. Det bør endvidere anføres i det dokument, der fastsætter betingelserne for støtte til operationen, hvilke omkostningskategorier der betragtes som støtteberettigede til den pågældende operation.

Forvaltningsmyndighederne skal, når de indkalder forslag til operationer, der kan være omfattet af statsstøttereglerne, for støtteansøgerne fastsætte de omkostningskategorier, der vil blive finansieret af fondene under forordningen om fælles bestemmelser for den pågældende operation, hvilket gør det muligt at kontrollere, at de overholder en af bestemmelserne i den generelle gruppefritagelsesforordning, dvs. at omkostningskategorierne er korrekt defineret og er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i den generelle gruppefritagelsesforordning. Der er kategorier af omkostninger, der er berettigede til godtgørelse fra fonde under forordningen om fælles bestemmelser, men som ikke er støtteberettigede i henhold til bestemmelserne i den generelle gruppefritagelsesforordning.

Bilag 3 giver et eksempel på metoden med forenklede omkostningers forenelighed med statsstøttereglerne.

— **Støtteberettigelse af omkostninger, der er omfattet af forenklede omkostningsmuligheder, med afgørelsen om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse og reglerne for fondene under forordningen om fælles bestemmelser**

Operationen bør være omfattet af det kombinerede anvendelsesområde for Kommissionens afgørelse 2021/21 om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse og de relevante bestemmelser om anvendelsesområdet for støtte i forordningen om fælles bestemmelser og de fondsspecifikke forordninger.

— **Sikring af overholdelse af den maksimale støtteintensitet eller det maksimale støttebeløb i henhold til den generelle gruppefritagelsesforordning eller kompensation i henhold til afgørelsen om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse**

Hvis der er indført en forenklet omkostningsmulighed i overensstemmelse med artikel 53-56 i forordningen om fælles bestemmelser eller de relevante bestemmelser i de fondsspecifikke forordninger, vil dette beløb blive anvendt til kontrol af overholdelsen af statsstøttereglerne.

Forvaltningsmyndighederne skal anvende en rimelig og forsigtig hypotese for at sikre, at beløbene for forenklede omkostningsmuligheder udgør en pålidelig indikator for de faktiske omkostninger. Dette gør det muligt at anvende beløbene for forenklede omkostningsmuligheder til at lette påvisningen af overholdelse af den maksimale støtteintensitet, de maksimale støttebeløb eller anmeldelsestærsklerne i henhold til den generelle gruppefritagelsesforordning eller kompensationsniveauet i henhold til afgørelsen om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Metoden vil blive underlagt revision for at sikre, at den er i overensstemmelse med de gældende regler for fondene under forordningen om fælles bestemmelser og statsstøtteregler.

Bilag 3 indeholder et eksempel.

— **Sikring af overholdelse af tilskyndelsesvirkningen**

I henhold til artikel 6 i den generelle gruppefritagelsesforordning finder den generelle gruppefritagelsesforordning for de fleste kategorier af støtte kun anvendelse på støtte, der har en tilskyndelsesvirkning. Støtten anses for at have en tilskyndelsesvirkning, hvis støttemodtageren har indgivet en skriftlig støtteansøgning til den pågældende medlemsstat med det indhold, der kræves i henhold til artikel 6, stk. 2, i den generelle gruppefritagelsesforordning, inden arbejdet med projektet eller aktiviteten påbegyndes (for ad hoc-støtte til store virksomheder gælder også de yderligere betingelser i artikel 6, stk. 3, i den generelle gruppefritagelsesforordning).

Hvis støtten udgør statsstøtte, er forvaltningsmyndighederne forpligtet til på forhånd at sikre, at tilskyndelsesvirkningen overholdes, uanset om der anvendes forenklede omkostningsmuliheder eller ej. Forvaltningsmyndighederne skal sikre, at støttemodtagerne ikke har indgået nogen form for kontraktlige aftaler, der viser, at de er villige til at fortsætte driften, selv uden støtte. Denne forudgående kontrol kan foretages ved at kræve en egenerklæring fra støtteansøgeren om, at denne ikke har indgået en fast retlig forpligtelse (påbegyndelsen af arbejdet) som defineret i den generelle gruppefritagelsesforordning inden indgivelsen af ansøgningen. Egenerklæringer kan accepteres for at påvise tilskyndelsesvirkningen, forudsat at der findes et effektivt kontrolsystem, der gør det muligt at foretage stikprøvekontrol af disse egenerklæringer.

Særlige bestemmelser i den generelle gruppefritagelsesforordning og anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder

Artikel 25, stk. 3, litra e), i den generelle gruppefritagelsesforordning indfører en fast sats på op til 20 %, som kan anvendes i forsknings- og udviklingsprojekter til beregning af yderligere generalomkostninger og andre driftsudgifter, herunder udgifter til materialer, forsyninger og lignende produkter, der afholdes i direkte tilknytning til projektet. Anvendelsen af den faste takst i henhold til artikel 25, stk. 3, litra e), i den generelle gruppefritagelsesforordning er et alternativ til anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder, der er fastsat for programmerne under forordningen om fælles bestemmelser eller en anden EU-fond, der tillader anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder, og uden at dette berører dem. Den faste takst anvendes på de samlede støtteberettigede omkostninger til forsknings- og udviklingsprojekter, jf. artikel 25, stk. 3, litra a)-d), i den generelle gruppefritagelsesforordning. Medlemsstaten kan anvende den faste takst, der er indført ved den generelle gruppefritagelsesforordning for operationer, der medfinansieres af fondene under samhørighedspolitikken i overensstemmelse med artikel 53, stk. 3, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser, som en tilsvarende fast takst, der gælder i EU-politikker for en lignende type operation ([26]). Ved anvendelsen af de metoder, der anvendes i andre EU-politikker, skal medlemsstaten sikre, at metoden anvendes i sin helhed, og at metoden anvendes på lignende typer operationer.

For uddannelsesstøtteordninger, der er omfattet af artikel 31 i den generelle gruppefritagelsesforordning, er det muligt at anvende den faste takst for indirekte omkostninger beregnet på grundlag af de direkte omkostninger, der er anført i artikel 54, første afsnit, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser, på uddannelsesstøtteordninger, der er omfattet af artikel 31 i den generelle gruppefritagelsesforordning. For at sikre forenelighed bør indirekte omkostninger i henhold til artikel 54, første afsnit, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser beregnet som en procentdel af de direkte omkostninger kun beregnes på grundlag af de kategorier af direkte omkostninger, der er defineret som støtteberettigede i artikel 31, stk. 3, i den generelle gruppefritagelsesforordning, under hensyntagen til de specifikke begrænsninger for hver af dem, der er fastsat i samme bestemmelse i den generelle gruppefritagelsesforordning.

5.3. Specifikt for EFRU og ESF+: krydsfinansiering

I henhold til artikel 25, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser kan krydsfinansiering, når EFRU eller ESF+ yder støtte til hele eller en del af en operation, hvortil omkostningerne er støtteberettigede under den anden fond (»krydsfinansiering«), anvendes op til en grænse på 15 % af støtten fra disse fonde til hver prioritet i et program. Reglerne for støtteberettigelse for den anden fond, dvs. den fond, som krydsfinansieringen stammer fra, finder anvendelse på den pågældende (del af) operationen.

Med undtagelse af faste takster kan der anvendes en enkelt forenklet omkostningsmulighed i forbindelse med udgifter, der er støtteberettigede inden for rammerne af den ene eller den anden fond. Anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder kræver stadig, at medlemsstaterne overholder ovennævnte loft på 15 %.

Specifikt gælder det for finansiering efter fast takst i forbindelse med krydsfinansiering, at der bør gælde separate faste takster i forbindelse med hver »ESF+«- og »EFRU«-del af operationen. Faste takster for ESF+ og EFRU for lignende operationer vil blive anvendt til henholdsvis ESF+- og EFRU-delene. Det er ikke muligt at anvende gennemsnittet af de to takster, da udgifterne skal kunne spores for at sikre, at det samlede loft på 15 % for krydsfinansiering overholdes. Hvis der ingen sats findes for den anden fond for en lignende type operation (f.eks. fordi reglen ikke gælder for den anden fond, eller fordi der ikke er lignende operationer, der finansieres af den anden fond), skal forvaltningsmyndigheden bestemme den gældende sats i henhold til de almindelige retsprincipper i artikel 53, stk. 3, og artikel 54 i forordningen om fælles bestemmelser.

([26]) For yderligere oplysninger om beregningsmetoden i artikel 53, stk. 3, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser henvises til kapitel 3.2.

Eksempel 1: Eksempel på ESF+/EFRU-krydsfinansiering med enhedsomkostninger eller faste beløb

Hvis enhedsomkostningen på 6 EUR/time x deltager i tilfælde af en ESF+-operation omfatter køb af infrastruktur til 0,50 EUR pr. time som støtteberettiget inden for rammerne af EFRU, vil det krydsfinansierede beløb blive 0,50 EUR x antal »timer x deltager«, der er gennemført.

Det samme princip gælder for faste beløb: Hvis det detaljerede budgetforslag indeholder nogle »krydsfinansierede udgifter«, vil de blive regnskabsført og overvåget separat. Eksempelvis udgør EFRU-udgiftstypen 5 000 EUR – af et fast beløb på 20 000 EUR, der finansieres af et ESF+-program. Ved afslutningen af operationen er det krydsfinansierede beløb det beløb, der er fastlagt på forhånd (5 000 EUR ud af 20 000 EUR) eller »nul«, hvis tilskuddet ikke er betalt, fordi det på forhånd fastsatte output ikke er nået. Det binære princip for faste beløb gælder også for krydsfinansierede udgifter, medmindre det begrænses som følge af fastsatte delmål.

Eksempel 2: Eksempel på ESF+/EFRU-krydsfinansiering med finansiering efter fast takst

Hvis der anvendes en fast takst for indirekte omkostninger baseret på direkte omkostninger, vil det krydsfinansierede beløb være beløbet for »krydsfinansierede direkte omkostninger« plus indirekte omkostninger beregnet på grundlag af den faste takst, der gælder for disse »krydsfinansierede direkte omkostninger«.

Eksempelvis udgør »ESF+-typen« af direkte omkostninger 3 000 EUR – af en operation på 15 000 EUR, der finansieres af et EFRU-program – og de indirekte omkostninger beregnes som 15 % af de direkte omkostninger (450 EUR). Det krydsfinansierede beløb ville således beløbe sig til 3 450 EUR. Hvis de direkte omkostninger bliver reduceret ved afslutningen af operationen, vil det krydsfinansierede beløb (herunder til indirekte omkostninger) blive reduceret efter samme formel.

5.4. **Krav vedrørende indsamling, lagring og offentliggørelse af data**

I henhold til artikel 72, stk. 1, litra e), i forordningen om fælles bestemmelser er forvaltningsmyndigheden forpligtet til elektronisk at registrere og lagre de data om hver enkelt operation, der er nødvendige med henblik på overvågning, evaluering, finansiel forvaltning, verificeringer og revisioner, jf. bilag XVII til forordningen om fælles bestemmelser.

I henhold til indledningen til bilag XVII til forordningen om fælles bestemmelser bør kun datafelter, der er relevante for den pågældende operation, udfyldes. Der er datafelter, der er specifikke for refusion i form af forenklede omkostningsmuligheder, enten for refusion af tilskud til støttemodtageren (felt 86-96) eller for refusion af EU-bidrag til programmer (felt 112-114).

Oplysninger i datafelt 23 og 24 om kontrahenter, deres reelle ejere, kontrakter og underkontrahenter skal ikke registreres og lagres i tilfælde af indirekte omkostninger, der er omfattet af en fast takst, enhedsomkostninger eller faste beløb ([27]). Når en forenklet omkostningsmulighed omfatter både direkte og indirekte omkostninger, gælder kravet om at registrere og lagre data om kontrahenter, deres reelle ejere, kontrakter og underkontrahenter kun for de direkte omkostninger.

I henhold til artikel 49, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser skal forvaltningsmyndighederne desuden på deres websted offentliggøre en liste over operationer, der er udvalgt til at modtage støtte fra fondene. De oplysninger, der kræves i henhold til artikel 49, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser, bør baseres på bilag XVII til forordningen om fælles bestemmelser, og der bør ikke indsamles yderligere data ud over dem, der er medtaget i bilag XVII til forordningen om fælles bestemmelser, med henblik på artikel 49, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser. Som nævnt ovenfor behøver forvaltningsmyndighederne ikke at registrere og lagre elektroniske data om kontrahenter i bilag XVII til forordningen om fælles bestemmelser for indirekte omkostninger, der er omfattet af en enhedsomkostning, et fast beløb eller en fast takst. Forpligtelsen til at offentliggøre navnet på støttemodtagerens kontrahenter, jf. artikel 49, stk. 3, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser, finder derfor ikke anvendelse på kontrahentens navn i forbindelse med offentlige udbud vedrørende indirekte omkostninger, der er omfattet af en forenklet omkostningsmulighed.

([27]) Bemærk, at oplysningerne i felt 23 om kontrahenter, deres reelle ejere og kontrakter kun skal registreres, hvis operationen gennemføres i overensstemmelse med Unionens regler for offentlige udbud (dvs. offentlige udbud over de tærskler, der er fastsat i direktiv 2014/24/EU eller direktiv 2014/25/EU). Oplysninger om underkontrahenter i felt 24 skal kun registreres på det første underkontrahentniveau, hvis der er registreret oplysninger om en kontrahent i felt 23, og kun for underkontrakter på over 50 000 EUR i samlet værdi.

5.5. **Forenklede omkostningsmuligheder og støtteberettigelsesperiode**

I artikel 63, stk. 2, andet afsnit, i forordningen om fælles bestemmelser fastsættes det, at for enhedsomkostninger og faste beløb skal de **aktioner, som udgør grundlaget for refusionen,** gennemføres mellem datoen for programmets indgivelse til Kommissionen, dog senest den 1. januar 2021, og den 31. december 2029. Det betyder, at det ikke er den faktiske dato for modtagerens betaling af de faktisk afholdte omkostninger, der er relevant for støtteberettigelsesperioden, men snarere de aktioner, der udgør grundlaget for refusionen.

Hvad angår de faste takster, er det kun de kategorier af omkostninger, som den faste takst anvendes på (basisomkostninger), der – hvis de er baseret på faktiske omkostninger – skal afholdes af støttemodtageren og betales i forbindelse med gennemførelsen af operationer inden for den støtteberettigelsesperiode, der er fastsat i artikel 63, stk. 2, første afsnit, i forordningen om fælles bestemmelser. Hvis indirekte omkostninger f.eks. beregnes i form af en fast takst på op til 25 % af de støtteberettigede direkte omkostninger i overensstemmelse med artikel 54 i forordningen om fælles bestemmelser, skal basisomkostningerne til beregning af den faste takst (de støtteberettigede direkte omkostninger ved operationen) afholdes af støttemodtageren og betales i forbindelse med gennemførelsen af operationer inden for støtteberettigelsesperioden, dvs. senest den 31. december 2029.

KAPITEL 6: FORVALTNINGSVERIFICERINGER OG REVISION

Forenklede omkostningsmuligheder, bortset fra standardiserede forenklede omkostningsmuligheder, kræver en **forhåndsvurdering af omkostningerne** baseret på f.eks. historiske eller statistiske data. Da der er tale om gennemsnitlige eller medianbeløb eller resultatet af andre statistisk forsvarlige metoder, er det uundgåeligt, at forenklede omkostningsmuligheder i begrænset omfang kan overkompensere eller underkompensere de faktiske omkostninger, som støttemodtagerne har afholdt og betalt i forbindelse med gennemførelse af operationer. Dette anses dog for acceptabelt i henhold til de gældende regler, da forenklede omkostningsmuligheder, der er fastlagt på grundlag af en korrekt metode, anses for at være en pålidelig indikator for de faktiske omkostninger. En sådan overkompensation udgør ikke uberettiget berigelse.

Når der anvendes forenklede omkostningsmuligheder, kontrollerer forvaltningsverificeringer og revisioner ikke efterfølgende de omkostninger, som støttemodtagerne faktisk har afholdt. Herved kontrolleres det, at fremgangsmåden for etablering af forenklede omkostningsmuligheder på forhånd er i overensstemmelse med de gældende regler, og at den anvendes korrekt.

I dette kapitel beskrives strategien for forvaltningsverificeringer og revisioner af forenklede omkostningsmuligheder.

6.1. **Generel tilgang til forvaltningsverificeringer og revision**

Når forenklede omkostningsmuligheder anvendes på nederste niveau med henblik på at fastslå udgifternes lovlighed og formelle rigtighed, vil både Kommissionens og de nationale revisioner kontrollere den korrekte udformning af metoden. Korrekt anvendelse af metoden vil blive verificeret i forbindelse med Kommissionens og nationale revisioner og forvaltningsverificeringer.

Det fremgår således af artikel 74, stk. 1, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser, at **forvaltningsmyndigheden skal verificere, at medfinansierede produkter og tjenesteydelser er blevet leveret, og at operationen er i overensstemmelse med gældende ret, programmet og betingelserne for støtte til operationen**.

Desuden fastsættes det i artikel 74, stk. 1, litra a), nr. ii), i forordningen om fælles bestemmelser, at forvaltningsmyndigheden for omkostninger, der refunderes på grundlag af forenklede omkostningsmuligheder, skal **verificere, at betingelserne for udgiftsrefusion til støttemodtagerne er opfyldt**.

Kravene i artikel 74, stk. 1, litra a), og artikel 77, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser og bilag XIII til forordningen om fælles bestemmelser om, at de medfinansierede produkter og tjenesteydelser er blevet leveret, og at **operationen er i overensstemmelse med gældende ret**, indebærer ikke, at der ved forvaltningsverificeringer og revisioner ikke skal kontrolleres eller anmodes om dokumentation for de underliggende omkostninger (f.eks. fakturaer og betalingsdokumentation). **Forvaltningsverificeringer og revisioner vil ikke omfatte de faktiske omkostninger, som støttemodtageren har afholdt (f.eks. fakturaer og kvitteringer), eller specifikke offentlige udbudsprocedurer, der ligger til grund for de udgifter, der refunderes på grundlag af forenklede omkostningsmuligheder.** Som følge heraf bør der ikke anmodes om disse underliggende finansielle dokumenter eller udbudsdokumenter med henblik på at kontrollere de beløb (udgifter), som støttemodtageren faktisk har afholdt og betalt.

For forenklede omkostningsmuligheder, der er godkendt af Kommissionen for **øverste niveau**, jf. artikel 94, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser, **vil forvaltningsverificeringer og revisioner udelukkende have til formål at kontrollere, at betingelserne for Kommissionens refusion er opfyldt**.

Reglerne for støtteberettigelse skal overholdes, uanset hvilken form for refusion der er tale om. Selv når der anvendes forenklede omkostningsmuligheder i operationer, skal det derfor sikres, at operationen, støttemodtageren og deltagerne (hvis det er relevant) er støtteberettigede.

Revisionsspor

Alle dokumenter, der kræves til revisionssporet som fastsat i bilag XIII til forordningen om fælles bestemmelser, skal opbevares i henhold til artikel 69, stk. 6, i forordningen om fælles bestemmelser.

Forenklede omkostningsmuligheder og risikobaserede forvaltningsverificeringer

I henhold til artikel 74, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser foretages forvaltningsverificeringer på grundlag af en forudgående risikovurdering. Hvis forvaltningsmyndigheden ifølge risikovurderingen skal kontrollere udgifter, der er anmeldt under en forenklet omkostningsmulighed (forenklede omkostningsmuligheder skal ikke automatisk udelukkes fra risikovurderingen), vil kontrollerne omfatte de specifikke punkter, der er beskrevet i dette kapitel.

Interessekonflikter

Interessekonflikten skal også håndteres i forbindelse med operationer, hvor der anvendes forenklede omkostningsmuligheder. Kommissionens vejledning ([28]) om undgåelse og håndtering af interessekonflikter i henhold til finansforordningen finder anvendelse. Der gives relevante eksempler i denne vejledning. Det afgøres fra sag til sag, om udgifterne er støtteberettigede, afhængigt af omfanget af den konstaterede interessekonflikt (hele operationen eller kun en del af operationen).

Eksempel: Den Europæiske Socialfond (ESF) støttede et forskningsprojekt på et universitet. Projektet modtog finansiel støtte til ansættelse af forskere med tidsbegrænset ansættelse (refusionen blev foretaget på grundlag af standardenhedsomkostninger pr. måned pr. forsker). Projektet blev godkendt gennem en konkurrencepræget udvælgelsesproces. En revision af projektet afdækkede interessekonflikter i forskerudvælgelsesprocessen. På trods af regler, der kræver upartiskhed, gennemgik nogle evaluatorer ansøgninger, hvor de havde været medforfattere til publikationer sammen med ansøgerne, som ikke blev korrekt offentliggjort eller behandlet af universitetet eller forvaltningsmyndigheden. Revisorerne identificerede derfor dette som en interessekonflikt, der kompromitterede udvælgelsesprocessens gennemsigtighed og retfærdighed. Revisorerne satte spørgsmålstegn ved lovligheden af de anmeldte udgifter for de involverede forskere.

6.2. **Verificering af den korrekte fastlæggelse af metoden for den forenklede omkostningsmulighed**

Metoden vil blive verificeret af forvaltningsmyndigheden eller det bemyndigede organ.

Revisionsmyndigheden vurderer fastlæggelsen af metoden på forhånd eller under gennemførelsen som følger:

— For forenklede omkostningsmuligheder, der anvendes på øverste niveau (artikel 94 i forordningen om fælles bestemmelser), er det obligatorisk, at revisionsmyndigheden vurderer metoden på forhånd, inden tillæg 1 til bilag V og VI til forordningen om fælles bestemmelser forelægges for Kommissionen. Efter Kommissionens godkendelse af den forenklede omkostningsmulighed vil metoden ikke blive revideret igen af Kommissionen.

— For forenklede omkostningsmuligheder, der anvendes på nederste niveau (artikel 53 i forordningen om fælles bestemmelser), anbefales det på det kraftigste, at revisionsmyndigheden vurderer metoden på forhånd og fremlægger resultatet af sin vurdering forud for gennemførelsen. Alternativt vil revisionsmyndigheden vurdere det under gennemførelsen, når den reviderer udgifter, der refunderes til støttemodtagere på grundlag af forenklede omkostningsmuligheder. Revisionsmyndighedens forudgående vurdering og validering af metoden kan reducere risikoen for uregelmæssigheder betydeligt. Desuden kan revisionsmyndigheden anvende resultatet af sin vurdering til fremtidige (sikkerheds)revisioner, når der udtages stikprøver af operationer, der anvender forenklede omkostningsmuligheder. For programmet har denne tilgang den fordel, at den forhindrer systemiske fejl, der kan få finansielle konsekvenser, hvis de først opdages under gennemførelsen. Hvis forhåndsvurderingen foretages, og revisionsmyndigheden når frem til en positiv konklusion (dvs. formel validering af metoden med forenklede omkostningsmuligheder), kan revisionsmyndigheden anvende resultatet af sin vurdering til fremtidige revisioner, når der udtages stikprøver af operationer, hvor de samme forenklede omkostningsmuligheder anvendes.

Der vil **normalt** blive foretaget kontrol af metoden med forenklede omkostningsmuligheder for **et program (eller dele heraf) eller flere programmer under forvaltningsmyndighedens eller et bemyndiget organs ansvar**. For forenklede omkostningsmuligheder baseret på støttemodtagernes egne data, jf. artikel 53, stk. 3, litra a), nr. ii) og iii), og litra b), i forordningen om fælles bestemmelser, foretages denne kontrol for specifikke støttemodtagere.

([28]) Meddelelse fra Kommissionen Vejledning om undgåelse og håndtering af interessekonflikter i henhold til finansforordningen (EUT C 121 af 9.4.2021, p. 1)eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021XC0409(01).

I praksis kontrollerer revisionsmyndigheden, om metoden med forenklede omkostningsmuligheder blev indført i overensstemmelse med kravene til beregningsmetoder i artikel 53, stk. 3, for nederste niveau og artikel 94, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser for øverste niveau og de relevante bestemmelser, som programmyndighederne har fastsat for en sådan forenklede omkostningsmulighed.

Revisionsmyndighedens vurdering af den metode, som forvaltningsmyndigheden har udviklet for enhver form for forenklede omkostningsmuligheder, vil omfatte:

— Kontrol af, at metoden er udformet på grundlag af de metoder, der er beskrevet i forordningen om fælles bestemmelser, og at den er korrekt beskrevet.

— Verificering af, at de omkostningskategorier, der er omfattet af metoden med forenklede omkostningsmuligheder, er støtteberettigede.

— Verificering af, at revisionssporet for resultater er beskrevet og tilstrækkeligt.

— Hvis det er muligt at kombinere flere forenklede omkostningsmuligheder og/eller faktiske omkostninger i samme operation, kontrol af, at der ikke er risiko for dobbeltfinansiering (f.eks. at omkostningskategorier, der er omfattet af faste takster, er klart adskilt).

— Hvis der foreslås en justeringsmetode, en vurdering af, om justeringsmetoden er relevant for den specifikke forenklede omkostningsmulighed.

— Hvis metoden med forenklede omkostningsmuligheder vil blive anvendt i operationer, der er omfattet af statsstøttereglerne, er de omkostninger, der dækkes af metoden med forenklede omkostningsmuligheder, støtteberettigede i henhold til statsstøttereglerne.

Derudover skal følgende elementer kontrolleres:

For forenklede omkostningsmuligheder baseret på en rimelig, retfærdig og verificerbar beregningsmetode:

— Kontrol af, at oplysninger om beregningsmetoden er dokumenterede, let sporbare og korrekte.

— Verificering af, at de omkostninger, der indgår i beregningerne, er relevante og støtteberettigede.

— Verificering af dataenes pålidelighed/nøjagtighed.

For forenklede omkostningsmuligheder baseret på et budgetforslag:

— Verificering af, at budgettet er blevet gennemgået og godkendt på forhånd af forvaltningsmyndigheden. Hvis der er tale om forenklede omkostningsmuligheder på nederste niveau, vil revisionerne verificere, at de samlede omkostninger ved operationen ikke overstiger 200 000 EUR eller 100 000 EUR i tilfælde af projekter, der gennemføres under en fond for mindre projekter (artikel 25 i Interregforordningen).

For forenklede omkostningsmuligheder baseret på tilsvarende enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der gælder i EU-politikker:

— Reglerne om tilsvarende forenklede omkostningsmuligheder i EU-politikker var stadig gældende på tidspunktet for indkaldelsen af forslag (for forenklede omkostningsmuligheder på nederste niveau) eller på tidspunktet for indsendelsen af programændringen til Kommissionen (for forenklede omkostningsmuligheder på øverste niveau)

— Verificering af, at hele metoden blev genbrugt.

— Verificering af, at metoden med forenklede omkostningsmuligheder anvendes til lignende operationer.

For forenklede omkostningsmuligheder baseret på tilsvarende enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der gælder i medlemsstaterne:

— Reglerne om tilsvarende forenklede omkostningsmuligheder i medlemsstaterne var stadig gældende på tidspunktet for indkaldelsen af forslag (for forenklede omkostningsmuligheder på nederste niveau) eller på tidspunktet for indsendelsen af programændringen til Kommissionen (for forenklede omkostningsmuligheder på øverste niveau)

— Verificering af, at hele metoden blev genbrugt.

— Verificering af, at metoden med forenklede omkostningsmuligheder under den nationale politik anvendes under ordninger for tilskud, der finansieres fuldt ud af medlemsstaten.

— Verificering af, at den forenklede omkostningsmulighed anvendes til lignende operationer.

Revisionen af metoden med forenklede omkostningsmuligheder fokuserer på at kontrollere, at bestemmelserne i forordningen om fælles bestemmelser om fastlæggelse af en metode overholdes. Valget af beregningsmetode er fortsat forvaltningsmyndighedens eneansvar. Forvaltningsmyndigheden bør føre fyldestgørende optegnelser over den etablerede beregningsmetode og bør kunne dokumentere, på hvilket grundlag faste takster, enhedsomkostninger eller faste beløb blev fastsat. De fortegnelser, der føres med henblik på at dokumentere beregningsmetoden, vil være underlagt kravene om adgang til dokumenter, jf. artikel 82 i forordningen om fælles bestemmelser.

For så vidt angår faste takster, faste beløb og enhedsomkostninger, der er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser eller de fondsspecifikke forordninger, som ikke kræver en beregning for at fastlægge den gældende takst (de standardiserede forenklede omkostningsmuligheder), vil revisionsmyndighedens verificering fokusere på fastlæggelsen af omkostningskategorier (f.eks. direkte omkostninger, indirekte omkostninger, direkte personaleomkostninger). Revisorerne verificerer, at de kategorier af omkostninger, der er omfattet af de faste takster, er fastsat enten af medlemsstaten i de nationale regler eller af forvaltningsmyndigheden (eller overvågningsudvalget for Interregprogrammer) i programmet eller i de iværksatte indkaldelser af forslag, og dobbeltfinansiering undgås.

6.3. **Forvaltningsmyndighedens verificering og revision af den korrekte anvendelse af metoden under gennemførelsen**

— Når der bruges en fast takst, en enhedsomkostning eller et fast beløb, er det ikke nødvendigt at begrunde de faktiske omkostninger, der ligger til grund for de udgiftskategorier, som er omfattet af de forenklede omkostningsmuligheder, herunder afskrivninger og naturaydelser, når det er relevant ([29]).

— Verificeringen af overholdelsen af statsstøttereglerne skal foretages, når der anvendes forenklede omkostningsmuligheder på nederste niveau, dvs. som refusionsmetode for støttemodtagerne (se kapitel 6.5).

— Der er ikke noget retsgrundlag for at kontrollere de omkostninger, der faktisk er afholdt og betalt for omkostningskategorier, der er omfattet af forenklede omkostningsmuligheder, der er fastsat i overensstemmelse med forordningen om fælles bestemmelser, og der skal derfor ikke anmodes om dokumentation, der begrunder de faktiske omkostninger (f.eks. behøver støttemodtagerne ikke at fremlægge fakturaer for faktiske omkostninger for at verificere, om støttemodtageren rent faktisk havde afholdt indirekte omkostninger på 15 %, da artikel 54, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser blev anvendt).

— Verificeringen af den korrekte anvendelse af den fastlagte metode vil blive foretaget på forvaltningsmyndighedsniveau for forenklede omkostningsmuligheder, der anvendes på øverste niveau, og på støttemodtagerniveau for forenklede omkostningsmuligheder, der anvendes på nederste niveau.

Forvaltningsmyndigheden/det bemyndigede organ verificerer, at metoden med forenklede omkostningsmuligheder anvendes korrekt under forvaltningsverificeringer. Revisionsmyndigheden verificerer den under sine revisioner (revisioner af operationer, tematiske revisioner, systemrevisioner).

6.3.1. *Verificering af, at de faste takster anvendes korrekt*

Verificering af den korrekte anvendelse af ordningen med finansiering efter fast takst vil omfatte kontrol af følgende elementer:

— Forvaltningsmyndigheden (eller overvågningsudvalget for Interregprogrammer) har defineret de kategorier af omkostninger, der er omfattet af den faste takst, og dem, som den faste takst finder anvendelse på (»basisomkostningerne«). **Forvaltningsmyndighederne bør enten give en klar definition af omkostningskategorierne** eller udarbejde en på forhånd fastlagt liste over alle kategorier af støtteberettigede omkostninger, der er omfattet af den faste takst, og dem, som den faste takst er baseret på (og, hvis det er relevant, de andre kategorier af støtteberettigede omkostninger).

— Anvendelsen af den faste takst er fastsat i det dokument, der fastsætter støttebetingelserne.

— De omkostninger, der anvendes som beregningsgrundlag (kaldet »basisomkostninger«), er støtteberettigede, lovlige og formelt rigtige ([30]).

([29]) Bidrag i naturalier som omhandlet i artikel 67, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser kan tages i betragtning ved beregningen af værdien af en fast takst, en enhedsomkostning eller et fast beløb, forudsat at artikel 67, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser overholdes. Når der anvendes forenklede omkostningsmuligheder, er det dog ikke nødvendigt at kontrollere tilstedeværelsen af naturaydelser og dermed, at betingelserne i artikel 67, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser er opfyldt.

([30]) Og korrekt beregnet, hvis de anmeldes på grundlag af forenklede omkostningsmuligheder.

— Der er ingen dobbeltanmeldelse af den samme udgiftspost (beregningsgrundlaget eller andre faktiske omkostninger omfatter ikke nogen udgiftspost, der er omfattet af den faste takst). Hvis administrationsomkostninger f.eks. er omfattet af en fast takst for indirekte omkostninger, bør de ikke anmeldes på grundlag af de faktisk afholdte omkostninger.

— Det anmeldte beløb beregnes korrekt ved at anvende den faste takst på »basisomkostningerne«.

— Det beløb, der beregnes ved at anvende den faste takst, justeres forholdsmæssigt, hvis værdien af de basisomkostninger, som den faste takst anvendes på, er blevet ændret. En eventuel reduktion af det støtteberettigede beløb for »basisomkostninger«, der accepteres efter kontrol af de kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst anvendes (f.eks. efter en finansiel korrektion), vil have proportional indvirkning på det beløb, der accepteres for de kategorier af omkostninger, der beregnes ved anvendelse af en fast takst på »basisomkostningerne«.

— Hvis der er fastsat andre betingelser i det dokument, som fastsætter støttebetingelserne, skal opfyldelsen af disse betingelser også kontrolleres i forbindelse med forvaltningsverificeringer og revisioner

— Hvis det er relevant, overholdes statsstøttereglerne for forenklede omkostningsmuligheder, der anvendes til at refundere støttemodtagere (se kapitel 6.5)

— De omkostningskategorier, der er omfattet af den faste takst, er nødvendige for gennemførelsen af operationen. På udvælgelsesstadiet kontrollerer forvaltningsmyndigheden, om de kategorier af omkostninger, der er omfattet af den faste takst, er nødvendige baseret på de aktiviteter, der er nødvendige for at gennemføre projektet, og som er specificeret i finansieringsansøgningen og det dokument, der fastsætter støttebetingelserne.

Der skal **ikke foretages kontrol** af:

— De faktiske omkostninger, som støttemodtageren har afholdt, eller tilhørende (finansielle) bilag for de beløb, der er godtgjort på grundlag af en fast takst.

— Dokumentation til kontrol af, at modtageren har brugt den faste takst på den korrekte omkostningskategori.

— Modtagernes regnskabssystem.

Da teknisk bistand, der refunderes på grundlag af en fast takst ([31]), beregnes automatisk i SFC2021 på grundlag af anmeldte udgifter, skal forvaltningsmyndigheden eller revisionsmyndigheden ikke foretage kontrol. Nedsættelser af de udgifter, der danner grundlag for beregningen af den faste takst efter anvendelse af finansielle korrektioner, påvirker den automatiske beregning af den faste takst, hvilket resulterer i en forholdsmæssig nedsættelse af støtten til teknisk bistand.

6.3.2. *Verificering af korrekt anvendelse af enhedsomkostninger*

Kontrollen af den korrekte anvendelse af enhedsomkostninger omfatter en vurdering af, **hvorvidt betingelserne i form af proces, output og/eller resultater for refusion af omkostninger er opfyldt**.

Verificering af den korrekte anvendelse af enhedsomkostningerne vil omfatte kontrol af følgende elementer:

— Anvendelsen af enhedsomkostningerne er fastsat i det dokument, der fastsætter støttebetingelserne.

— De enheder, der leveres af projektet i form af kvantificerede input, output eller resultater, der dækkes af enhedsomkostningerne, er dokumenteret og dermed kontrollerbare og er reelle. Enhedsomkostninger i forbindelse med output og resultater, der ikke er opnået, kan ikke anmeldes.

— Det anmeldte beløb svarer til den fastsatte enhedsomkostning ganget med de faktiske enheder leveret af projektet.

— Der er ingen dobbeltanmeldelse af den samme omkostningspost (omkostninger, der anmeldes under andre former for refusion, omfatter ikke nogen omkostningspost, der er omfattet af enhedsomkostningen).

([31]) I henhold til artikel 36, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser og artikel 27, stk. 2, i Interregforordningen for Interregprogrammer.

— Hvis der er fastsat andre betingelser i det dokument, som fastsætter støttebetingelserne, skal opfyldelsen af disse betingelser også kontrolleres i forbindelse med forvaltningsverificeringer og revisioner

— Hvis det er relevant, overholdes statsstøttereglerne for forenklede omkostningsmuligheder, der anvendes til at refundere støttemodtagere (se kapitel 6.5)

Der skal **ikke udføres kontrol** af:

— De faktiske omkostninger, som støttemodtageren har afholdt, eller tilhørende (finansielle) bilag for de beløb, der er godtgjort på grundlag af enhedsomkostninger.

— Dokumentation til kontrol af, at modtageren har brugt det beløb, der blev refunderet som enhedsomkostninger, på den korrekte omkostningskategori.

— Modtagernes regnskabssystem.

6.3.3. *Verifikation af, at de faste beløb anvendes korrekt*

I forbindelse med faste beløb er det vigtigt at **få sikkerhed for, at de indberettede output/resultater er reelle**. Kontrollen består således i at kontrollere følgende elementer:

— Anvendelsen af det faste beløb er fastsat i det dokument, der fastsætter støttebetingelserne.

— De aftalte trin (milepæle, hvis det er relevant) i projektet blev afsluttet fuldt ud, og output/resultater blev leveret i overensstemmelse med de betingelser, som programmyndighederne har fastsat for anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder (output/resultater skal dokumenteres).

— Der er ingen dobbeltanmeldelse af den samme omkostningspost (omkostninger, der anmeldes under andre former for refusion, omfatter ikke nogen omkostningspost, der er omfattet af det faste beløb).

— Hvis der er fastsat andre betingelser i det dokument, som fastsætter støttebetingelserne, skal opfyldelsen af disse betingelser også kontrolleres i forbindelse med forvaltningsverificeringer og revisioner

— Hvis det er relevant, overholdes statsstøttereglerne for forenklede omkostningsmuligheder, der anvendes til at refundere støttemodtagere (se kapitel 6.5)

Der skal **ikke udføres kontrol** af:

— De faktiske omkostninger, som støttemodtageren har afholdt i forbindelse med de leverede output/resultater.

— Dokumentation for de faktiske omkostninger som begrundelse for, at det faste beløb faktisk blev brugt af modtageren på de foruddefinerede typer omkostninger/aktiviteter.

— Modtagernes regnskabssystem.

6.4. **Verificering af, at der ikke er tale om dobbeltfinansiering, når der anvendes forenklede omkostningsmuligheder**

Fravær af dobbeltfinansiering inden for samme operation

Dobbeltfinansieringsaspektet skal allerede behandles i forbindelse med udformningen af metoden ved klart at definere og skelne mellem de kategorier af omkostninger, der er omfattet af forenklede omkostningsmuligheder, og dem, der refunderes ved hjælp af andre former for refusion. I tilfælde af en kombination af forenklede omkostningsmuligheder skal det ved forvaltningsverificeringerne og revisionerne ud over de kontroller, der kræves for de enkelte typer forenklede omkostninger, der er beskrevet ovenfor, bekræftes, at alle omkostninger ved operationen kun anmeldes én gang. Dette omfatter kontrol af, at de anvendte metoder sikrer, at ingen udgifter ved en operation kan bogføres under mere end én type forenklet omkostningsmulighed og, hvis det er relevant, direkte omkostninger (dobbelt anmeldelse af omkostninger, f.eks. både som direkte og indirekte omkostninger).

Ved forvaltningsverificeringer og revisioner bør det også kontrolleres, at der ikke er nogen dobbelt anmeldelse af den samme omkostningspost, dvs. at »basisomkostningerne« eller andre faktiske omkostninger ikke omfatter nogen omkostningspost, der normalt falder ind under en fast takst. For eksempel må regnskabsomkostninger, der er omfattet af en fast takst for indirekte omkostninger i henhold til artikel 54, ikke medtages i en anden omkostningskategori, f.eks. direkte omkostninger til ekstern ekspertise, hvis de også omfatter regnskabsomkostninger, for at undgå risikoen for dobbeltfinansiering.

Fravær af dobbeltfinansiering fra andre eu-fonde, -programmer og -instrumenter

Dobbeltfinansiering kan forhindres på forskellige niveauer (programmering, udvælgelse eller gennemførelse). Medlemsstaterne kan udforme (og anmode støttemodtagerne om at gennemføre) passende foranstaltninger til at undgå dobbeltfinansiering. I dette kapitel vil vi præsentere eksempler på foranstaltninger til at undgå dobbeltfinansiering på hvert af disse niveauer.

Partnerskabsaftalen skal indeholde koordinering, afgrænsning og komplementaritet mellem fondene og, hvor det er relevant, koordinering mellem nationale og regionale programmer.

Eksempel 1: Klar afgrænsning

Det fremgår af partnerskabsaftalen, at den pågældende medlemsstats program X vil finansiere nationale veje, mens program Y vil finansiere landeveje, eller der er en klar geografisk afgrænsning.

I tilfælde, hvor partnerskabsaftalen ikke indeholder en klar afgrænsning, **skal der træffes passende foranstaltninger på medlemsstatsniveau for at undgå dobbeltfinansiering**.

Eksempel 2: Verificeringer på udvælgelsesstadiet

Forvaltningsmyndigheden for et program forelægger sin liste over operationer, der foreslås udvalgt, for andre forvaltningsmyndigheder i samme medlemsstat og anmoder dem om at sammenligne med deres egne lister over udvalgte projekter for at undgå klare overlapninger (f.eks. modtager samme lokale myndighed tilskud fra to kilder for at konsolidere det samme stykke af en flodbred).

Eksempel 3: Tematiske verificeringer foretaget af forvaltningsmyndighederne

Koordineringsorganet i en medlemsstat har udviklet et AI-værktøj, der sammenligner listerne over operationer fra programmer, der overlapper på finansieringsområderne, og scanner for lignende støttemodtagere og beskrivelser af operationer. I tilfælde af match advarer den personalet hos de respektive forvaltningsmyndigheder, som foretager yderligere kontrol for at undgå dobbeltfinansiering.

Under en tematisk gennemgang af det personale, der var ansat i de operationer, der blev finansieret via forenklede omkostningsmuligheder, identificerede forvaltningsmyndigheden den samme person, der var ansat i den samme periode på tre forskellige projekter. For to af projekterne blev personaleomkostningerne refunderet på grundlag af faktiske omkostninger, og for ét projekts vedkommende blev personaleomkostninger refunderet på grundlag af timesatser. Efter at have kontrolleret de timer, der var anmeldt for de to første projekter for den pågældende person, fastslog forvaltningsmyndigheden, at den samlede tilladte arbejdstid i henhold til de nationale regler var overskredet. Dette indebar, at den berørte person ikke kunne have arbejdet på et yderligere projekt, selv med refusion på grundlag af timesatser.

I henhold til artikel 63, stk. 9, i forordningen om fælles bestemmelser kan operationen modtage støtte fra en eller flere fonde eller fra et eller flere programmer og fra andre EU-instrumenter, så længe de samme udgifter kun anmeldes én gang. **Det skal sikres og kontrolleres, at der ikke forekommer dobbeltfinansiering, selv når refusionen til støttemodtagerne sker i form af forenklede omkostningsmuligheder.**

Eksempel 4: Kontrol på støttemodtagerniveau

Forvaltningsmyndigheden udfører forvaltningsverificeringerne på støttemodtagerniveau. Ved operationen anvendes den faste takst på 40 %, der anvendes på direkte personaleomkostninger. Som led i forvaltningsmyndighedens kontrol af personaleomkostningerne (basisomkostninger) kontrolleres en persons jobbeskrivelse. I jobbeskrivelsen nævnes det, at 100 % af de aktiviteter, der udføres af det respektive personale, vedrører operationer, der finansieres af EFRU, mens den verificerede operation finansieres via ESF+.

I sidste ende er det medlemsstatens ansvar at udforme og gennemføre de nødvendige foranstaltninger til at undgå dobbeltfinansiering i overensstemmelse med artikel 63, stk. 9, i forordningen om fælles bestemmelser. Kommissionens revisioner vil navnlig fokusere på at sikre, at sådanne foranstaltninger er truffet, og hvis dette ikke er tilfældet, træffes der afhjælpende foranstaltninger.

Egenerklæringer fra støttemodtagere om, at de ikke vil anmode om finansiering til samme type aktiviteter fra andre fonde, kan anvendes, hvis de i hvert enkelt tilfælde underbygges med yderligere informationskilder. Forvaltningsverificeringerne og revisionerne kan omfatte søgning i de nationale eller europæiske databaser og kontrol af de reklameforanstaltninger, som støttemodtagerne har truffet på deres websteder og lokaliteter.. I tvivlstilfælde skal forvaltnings- og revisionsmyndighederne foretage mere dybtgående kontroller og indsamle yderligere oplysninger fra støttemodtagerne.

Eksempel 5: Mistanke om dobbeltfinansiering

På støttemodtagerniveau blev der identificeret to projekter vedrørende etablering af en cykelsti, og det projekt, der blev finansieret af EFRU, var genstand for en revision af operationer. Revisorerne konstaterede, at en del af cykelstien blev indsendt som led i projekter én gang med henblik på EFRU-finansiering og en anden gang med henblik på ELFUL-finansiering. Den kontrol, som forvaltningsmyndigheden foretog efter anmodning fra revisorerne, bekræftede, at udgifterne til skiltning blev finansieret af både EFRU og ELFUL, hvilket resulterede i dobbeltfinansiering af en del af operationen.

6.5. Verificering af overholdelsen af statsstøttereglerne ved anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder som refusionsform

Når der anvendes forenklede omkostningsmuligheder til refusion af støttemodtagere, er det nødvendigt at foretage kontrol af statsstøtte- og de minimis-regler. Hvis støtten betragtes som statsstøtte, vil forvaltningsverificeringerne og revisionerne med henblik på at kontrollere overholdelsen af statsstøttereglerne omfatte følgende elementer:

— **Støtteberettigelse af omkostninger, der er omfattet af forenklede omkostningsmuligheder, med den generelle gruppefritagelsesforordning og afgørelsen om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse**

Hvis statsstøttereglerne finder anvendelse (se kapitel 5.2), skal de omkostninger, der er omfattet af forenklede omkostningsmuligheder, være støtteberettigede i henhold til reglerne i den generelle gruppefritagelsesforordning eller afgørelsen om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. For at kontrollere dette kontrollerer forvaltningsmyndigheden og revisionsmyndigheden, at de kategorier af omkostninger, der er identificeret på metodeniveau, offentliggjort i indkaldelserne af forslag og anført i det dokument, der fastsætter støttebetingelserne, er støtteberettigede i henhold til reglerne i den generelle gruppefritagelsesforordning eller afgørelsen om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.

For operationer, der anvender de foruddefinerede faste satser fra forordningerne, kontrolleres omkostningernes støtteberettigelse ved at kontrollere det dokument, der fastsætter støttebetingelserne, for at sikre, at kun støtteberettigede kategorier af omkostninger finansieres af operationen.

— **Den maksimale støtteintensitet eller det maksimale støttebeløb/den maksimale kompensation er overholdt**

Hvis der er indført forenklede omkostningsmuligheder i overensstemmelse med artikel 53-56 i forordningen om fælles bestemmelser eller de relevante bestemmelser i de fondsspecifikke forordninger, vil dette beløb blive anvendt til kontrol af overholdelsen af den maksimale støtteintensitet eller, for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, kompensationen. I lighed med anvendelsen af de faktiske omkostninger i henhold til den generelle gruppefritagelsesforordning eller afgørelsen om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse vil beløbet for den forenklede omkostningsmulighed derfor blive anvendt til at kontrollere overholdelsen af den maksimale støtteintensitet under den relevante statsstøttekategori eller til at beregne kompensationsbeløbet i henhold til reglerne om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.

— **Tilskyndelsesvirkningen er overholdt i henhold til artikel 6 i den generelle gruppefritagelsesforordning**

Forvaltningsmyndigheden skal på forhånd kontrollere, at støttemodtageren overholder tilskyndelsesvirkningen.

Både forvaltnings- og revisionsmyndigheden skal kontrollere, at støttemodtageren ikke har indgået nogen form for kontraktlig aftale, der viser, at de er villige til at fortsætte projektet, selv uden støtte. Denne kontrol kan foretages ved at kræve en egenerklæring fra støtteansøgeren om, at denne ikke har indgået en fast retlig forpligtelse (påbegyndelsen af arbejdet) som defineret i den generelle gruppefritagelsesforordning inden indgivelsen af ansøgningen. Egenerklæringer kan accepteres for at påvise tilskyndelsesvirkningen, forudsat at der findes et effektivt kontrolsystem, der gør det muligt at foretage stikprøvekontrol af disse egenerklæringer.

6.6. **Sager om svig og alvorlige mangler**

Eventuelle påstande om svig i forbindelse med operationer, der finansieres gennem forenklede omkostningsmuligheder, vil blive behandlet enten af det nationale system, eller, hvis Kommissionen modtager sådanne oplysninger, vil de blive videregivet til OLAF, nationale organer til undersøgelse af svig og Den Europæiske Anklagemyndighed, alt efter hvad der er relevant, og forfulgt på samme måde som påstande om svig, hvor forenklede omkostningsmuligheder ikke er en del af programmet.

Det kompetente organs afgørelse samt den nationale lovgivning skal tages i betragtning. Det bør dog erindres, at en endelig domfældelse, hvorved en bestemt person pålægges et strafferetligt ansvar for en svigagtig handling, der begås i forbindelse med EU-midler, ofte ikke vil være nødvendig for at fastslå en uregelmæssighed og foretage finansielle korrektioner ([32]).

I tilfælde, hvor svig påvirker operationer, der refunderes ved hjælp af forenklede omkostningsmuligheder, vil de udgifter, der anmeldes ved hjælp af disse forenklede omkostningsmuligheder, også blive betragtet som uregelmæssige.

Hvis der er tegn på en alvorlig mangel, som der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger for, kan Kommissionen afbryde eller suspendere de dertil knyttede betalinger (artikel 96 og 97 i forordningen om fælles bestemmelser). Hvis Kommissionen konkluderer, at der er en alvorlig mangel, som har bragt den støtte fra fondene, der allerede er udbetalt til programmet, i fare, vil den foretage finansielle korrektioner ved at reducere støtten fra fondene til et program (artikel 104 i forordningen om fælles bestemmelser).

6.7 **Potentielle fejl eller uregelmæssigheder i forbindelse med anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder**

Resultater, der kan betragtes som fejl **i forbindelse med fastlæggelsen af metoden**, omfatter følgende:

— Den metode, der blev anvendt til at beregne de forenklede omkostningsmuligheder, overholder ikke de lovgivningsmæssige betingelser (f.eks. var den metode, der blev anvendt til at udvikle en forenklet omkostningsmulighed, ikke rimelig, retfærdig og verificerbar). Enhedsomkostningerne for et uddannelseskursus blev f.eks. fastsat udelukkende på grundlag af data fra fire projekter. Kilden til dataene var ikke klar, og relevansen af de projekter, der blev taget i betragtning for de historiske data, var ikke dokumenteret.

— Den stikprøve, der er taget i betragtning ved beregningen af de forenklede omkostningsmuligheder, er ikke repræsentativ. F.eks. var de fastlagte enhedsomkostninger for lønninger baseret på individuelle projektdata for seks måneder (juli-december), mens der var udsving i lønomkostningerne i løbet af året. Stikprøven blev ikke anset for at være repræsentativ, da den ikke dækkede forskellige udsving i lønomkostningerne i løbet af et år.

— Resultaterne af beregningsmetoden er ikke blevet anvendt korrekt til at fastlægge de forenklede omkostningsmuligheder. I tilfælde af en enhedsomkostning for timesatser, der er fastsat på grundlag af personaleomkostninger fra den foregående programmeringsperiode, blev resultaterne af beregningsmetoden f.eks. justeret med et indeks, der ikke var relateret til udviklingen i lønomkostningerne.

— Ikkestøtteberettigede omkostninger indgår i beregningen med henblik på at fastlægge de forenklede omkostningsmuligheder. I tilfælde af en enhedsomkostning for en timesats, som blev fastsat på grundlag af historiske data, blev der f.eks. medtaget en valgfri forsikring for ansatte, som ikke blev betragtet som en støtteberettiget omkostning, i beregningen.

— De forenklede omkostningsmuligheder blev fastlagt og baseret på anvendelsen af tilsvarende enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der anvendes under ordninger for tilskud, som finansieres fuldt ud af medlemsstaten for en lignende type operation, men den nationale ordning blev ikke anvendt i sin helhed. I tilfælde af enhedsomkostninger, der er fastsat for lønomkostninger baseret på aflønning af medarbejdere, der arbejder på området af offentlig interesse, fastsatte den nationale lovgivning f.eks. betingelser for anciennitetsniveau (et vist antal års erfaring) for at anvende enhedsomkostningerne. Disse betingelser var ikke medtaget i enhedsomkostningsmetoden.

([32]) Forekomsten af en uregelmæssighed forudsætter en kombination af tre elementer, nemlig for det første, at der foreligger en tilsidesættelse af gældende ret, for det andet, at denne tilsidesættelse er en følge af en økonomisk aktørs handling eller undladelse, og for det tredje, at der foreligger en faktisk eller potentiel skade for Unionens budget. Adfærdens forsætlige eller uagtsomme karakter anses ikke for at være et ufravigeligt element for, at der kan konstateres en uregelmæssighed (Domstolens dom af 1.10.2020, Elme Messer, C-743/18, EU:C:2020:767, navnlig præmis 62).

Resultater, der kan betragtes som fejl eller uregelmæssigheder **i forbindelse med anvendelsen af metoden**, omfatter følgende:

— En støttemodtager har ikke anvendt de forenklede omkostningsmuligheder, som forvaltningsmyndigheden har fastsat, til at anmelde udgifter.

— Forenklede omkostningsmuligheder anvendes med tilbagevirkende kraft: Metoden til fastsættelse af en fast takst blev f.eks. ændret, og den faste takst blev forhøjet fra 2 % til 3 % for nyligt udvalgte projekter. Den nye faste takst på 3 % blev imidlertid anvendt til at refundere udgifter til allerede udvalgte operationer.

— Dobbelt anmeldelse af samme udgiftspost: Som »basisomkostning« (beregnet på grundlag af princippet om faktiske omkostninger, faste beløb eller enhedsomkostninger) og som støtteberettigede omkostninger (omfattet af den faste takst). Hvis omkostninger, der er omfattet af en fast takst, også anmeldes som faktiske omkostninger, anses det beløb, der anmeldes som faktiske omkostninger, for ikke at være støtteberettiget.

— For faste takster, hvis »basisomkostningerne« reduceres uden en forholdsmæssig nedsættelse af de »beregnede« støtteberettigede omkostninger (medtaget i den faste takst). Hvis der konstateres en uregelmæssighed i de kategorier af støtteberettigede omkostninger, som der anvendes en fast takst på, under forvaltningsverificeringen eller under en revision, skal den samlede refusion under den faste takst også reduceres.

— For faste beløb manglende dokumentation for output eller output, som kun delvist er dokumenteret, men som er betalt fuldt ud.

— Det faste beløb svarende til det specifikke resultat blev anmeldt til Kommissionen, men efter en revision anses resultatet ikke for opnået. Hvis resultatet opnås på et senere tidspunkt, kan det tilsvarende beløb anmeldes på det pågældende tidspunkt.

— Alle uregelmæssigheder vedrørende metoder til forenklede omkostningsmuligheder og deres anvendelse skal korrigeres.

Eksempel 1: EFRU

En kommune modtager et tilskud for et beløb på højst 1 000 000 EUR i støtteberettigede omkostninger til anlæggelse af en vej.

Betalingsanmodningen for projektet omfatter følgende:

Projekt 1: bygge- og anlægsarbejde (offentlig udbudsprocedure)	**700 000 EUR**
Projekt 2: andre omkostninger:	**300 000 EUR**
Direkte personaleomkostninger (type 1)	*50 000 EUR*
Andre direkte omkostninger (type 3)	*242 500 EUR*
Indirekte omkostninger (type 2)	*Direkte personaleomkostninger x 15 % = 7 500 EUR*
Samlede anmeldte omkostninger	**1 000 000 EUR**

De udgifter, som støttemodtageren har anmeldt, kontrolleres af forvaltningsmyndigheden. Der opdages ikkestøtteberettigede udgifter i de anmeldte direkte personaleomkostninger.

Den accepterede betalingsanmodning er følgende:

Projekt 1: bygge- og anlægsarbejde (offentlig udbudsprocedure)	**700 000 EUR**
Projekt 2: andre omkostninger:	**288 500 EUR**
Direkte personaleomkostninger (type 1)	*40 000 EUR*
Andre direkte omkostninger (type 3)	*242 500 EUR*

Indirekte omkostninger (type 2)	*Direkte personaleomkostninger x 15 %* = **6 000 EUR**
Samlede støtteberettigede omkostninger efter pro rata-fradrag:	**988 500 EUR**

Eksempel 2: ESF+

Der betales en enhedsomkostning på 5 000 EUR for hver deltager, som afslutter kurset.

Kurset starter i januar, slutter i juni, og der forventes 20 deltagere. De forventede støtteberettigede udgifter beløber sig til 20 x 5 000 EUR = 100 000 EUR. Hver måned sender kursusudbyderen en faktura svarende til 10 % af tilskuddet: 10 000 EUR i slutningen af januar, 10 000 EUR i slutningen af februar osv.

Eftersom ingen deltagere har afsluttet kurset inden udgangen af juni, kan disse betalinger ikke anmeldes til Kommissionen. Først når det er dokumenteret, at nogle personer har afsluttet kurset, kan de relevante udgifter anmeldes til Kommissionen: Hvis f.eks. 15 personer har afsluttet kurset, kan 15 x 5 000 EUR = 75 000 EUR anmeldes til Kommissionen.

BILAG 1

Eksempler på brug af forenklede omkostningsmuligheder

Dette bilag indeholder et eksempel med et tilskud til en støttemodtager, der har til hensigt at **tilrettelægge et seminar for 50 deltagere** for at præsentere nye gennemførelsesredskaber. Personalet bruger tid på at planlægge og tilrettelægge arrangementet, der lejes lokaler, visse talere kommer fra udlandet, og der skal offentliggøres et referat af arrangementet. Der er også indirekte personaleomkostninger (bogføringsomkostninger, direktør osv.) og omkostninger til elektricitet, telefonregninger, IT-support osv.

Den forenklede omkostningsmulighed fastlægges på grundlag af et budgetforslag i henhold til artikel 53, stk. 3, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser.

Budgetforslaget er som følger, og dets form vil være den samme for alle muligheder, således at forskellene fremgår mere tydeligt:

Direkte omkostninger i alt	*135 000*		*Indirekte omkostninger i alt*	*15 000*
Direkte personaleomkostninger	90 000		Indirekte personaleomkostninger	12 000
Omkostninger til lokaler	12 000		Elektricitet, telefon mv.	3 000
Rejseomkostninger	15 000			
Måltider	3 000			
Information/PR	15 000			

De forskellige måder, hvorpå dette projekt ville blive behandlet, afhængigt af den valgte forenklede omkostningsmulighed, er beskrevet nedenfor.

Mulighed 1: enhedsomkostninger (artikel 53, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser)

Princip: Alle eller nogle af de støtteberettigede udgifter beregnes på grundlag af kvantificerede input, output eller resultater ganget med på forhånd fastsatte enhedsomkostninger.

For så vidt angår seminaret, kunne der fastsættes en enhedsomkostning på 3 000 EUR pr. deltager i seminaret (på grundlag af artikel 53, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser).

Omkostningerne ved operationen ville blive følgende:

Maksimalt antal deltagere i seminaret = 50

Enhedsomkostning/deltager i seminaret = 3 000 EUR

Samlede støtteberettigede omkostninger = 50 x 3 000 EUR = 150 000 EUR.

Hvis 48 personer deltager i seminaret, beløber de støtteberettigede omkostninger sig til: 48 x 3 000 EUR = 144 000 EUR

Revisionsspor for de udgifter, der refunderes på grundlag af metoden med forenklede omkostningsmuligheder:

— Den metode, der anvendes til fastsættelse af værdien af enhedsomkostningen, skal dokumenteres og opbevares.

— Enhedsomkostningen og de faktorer, der udløser betaling, skal klart fremgå af det dokument, der fastlægger støttebetingelserne for operationen.

— Dokumentation for deltagelse i seminaret (fremmødelister).

Bemærk:
I dette eksempel skal deltagernes berettigelse til at deltage ikke kontrolleres. Når målgruppen af deltagere skal have en bestemt profil, skal det imidlertid kontrolleres, at de er berettiget til at deltage.

Det fulde revisionsspor skal være i overensstemmelse med bilag XIII til forordningen om fælles bestemmelser.

Mulighed 2: faste beløb (artikel 53, stk. 1, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser)

Princip: Alle eller en del af de støtteberettigede udgifter ved en operation refunderes på grundlag af et enkelt på forhånd fastsat beløb i overensstemmelse med på forhånd fastsatte aftalebestemmelser om aktiviteter og/eller output (svarende til én enhed). Tilskuddet udbetales, hvis de på forhånd fastsatte aftalte former for aktiviteter og/eller output er afsluttet/opnået.

Der kunne fastsættes et fast beløb på 150 000 EUR for tilrettelæggelsen af seminaret (uafhængigt af antallet af deltagere) med henblik på præsentationen af nye gennemførelsesredskaber beregnet på grundlag af artikel 53, stk. 3, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser.

Refusionen af operationerne ville blive følgende:

Formålet med det faste beløb = tilrettelæggelse af et seminar for at præsentere nye gennemførelsesredskaber

Samlede støtteberettigede omkostninger = 150 000 EUR

Hvis seminaret er afholdt, og de nye gennemførelsesredskaber er blevet præsenteret, er det faste beløb på 150 000 EUR støtteberettiget. Hvis seminaret ikke er afholdt, eller de nye gennemførelsesredskaber ikke er blevet præsenteret, udbetales der ingenting.

Revisionsspor for de udgifter, der refunderes på grundlag af metoden med forenklede omkostningsmuligheder:

— Den metode, der anvendes til fastsættelse af værdien af det faste beløb, skal dokumenteres og opbevares.

— Det faste beløb og de faktorer, der udløser betaling, skal klart fremgå af det dokument, der fastlægger støttebetingelserne.

— Der stilles krav om dokumentation for afholdelse af seminaret og dets indhold (avisartikler, indbydelse og program, billeder osv.).

Det fulde revisionsspor skal være i overensstemmelse med bilag XIII til forordningen om fælles bestemmelser.

Mulighed 3: finansiering efter fast takst (artikel 53, stk. 1, litra d), i forordningen om fælles bestemmelser)

Bemærk: De beregnede beløb afrundes.

Generelt princip: Specifikke kategorier af støtteberettigede omkostninger, som er klart identificeret på forhånd, beregnes ved anvendelse af en procentsats, der er fastsat på forhånd for en eller flere andre kategorier af støtteberettigede omkostninger.

Når man sammenligner systemer med finansiering efter fast takst, skal man altid sammenligne alle nedenstående elementer af metoden og ikke kun de faste takster:

— kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst finder anvendelse (»basis«)

— selve den faste takst

— kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst

— når det er relevant, kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst ikke finder anvendelse, og som ikke beregnes med en fast takst.

Model 1: hovedreglen om »finansiering efter fast takst«

Medlemsstaten anvender artikel 53, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser til at fastlægge en fast takst på 47 %, som vil blive anvendt på alle personaleomkostninger (både direkte og indirekte) til at beregne de øvrige omkostninger ved operationen:

Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå taksten skal anvendes til at beregne de andre støtteberettigede beløb (type 1)	Personaleomkostninger = 90 000 EUR + 12 000 EUR = 102 000 EUR

Selve den faste takst	47 %
Andre kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst (type 2)	Andre omkostninger = 47 % af personaleomkostningerne = 47 % x 102 000 = 47 940 EUR
Andre kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst ikke finder anvendelse, og som ikke beregnes med en fast takst (type 3)	Ikke relevant

=> Samlede støtteberettigede omkostninger = 102 000 + 47 940 = 149 940 EUR.

Refusionen af udgifter har følgende form:

Personaleomkostninger (type 1):	102 000		Andre omkostninger (type 2) = 47 % af personaleomkostningerne	47 940
Direkte personaleomkostninger	90 000		*(beregnet)*	
Indirekte personaleomkostninger	12 000		Samlede støtteberettigede omkostninger	149 940

(Generelt baseret på faktiske omkostninger).

Revisionsspor for de udgifter, der refunderes som en forenklet omkostningsmulighed:

Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå taksten skal anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb	Direkte omkostninger = — klar definition af, hvad der forstås ved personaleomkostninger — dokumentation for disse omkostninger (lønsedler, timesedler, når det er relevant, osv.)
Den faste takst	— Den metode, der anvendes til at fastsætte værdien af den faste takst, bør dokumenteres og opbevares, herunder dokumentation for, at det er nødvendigt at dække alle de pågældende omkostningskategorier. — Det dokument, der fastlægger støttebetingelserne for operationen, med angivelse af den faste takst.

Model 2: finansiering efter fast takst for indirekte omkostninger

Medlemsstaten udformer et system med faste takster, hvor der anvendes en fast takst på 11,1 % på de støtteberettigede direkte omkostninger, jf. artikel 53, stk. 3, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser:

Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå taksten skal anvendes til at beregne de støtteberettigede indirekte omkostninger (type 1)	Støtteberettigede direkte omkostninger = 135 000 EUR
Den faste takst	11,1 %
Kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst (type 2)	Indirekte omkostninger (beregnet) = 11,1 % af de støtteberettigede direkte omkostninger = 11,1 % x 135 000 EUR = 14 985 EUR
Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst ikke finder anvendelse, og som ikke beregnes med en fast takst (type 3)	Ikke relevant, da der ikke er andre støtteberettigede omkostninger.

=> Samlede støtteberettigede omkostninger = 135 000 + 14 500 = 149 500 EUR

Refusionen har følgende form:

Direkte omkostninger (type 1)	*135 000*
Direkte personaleomkostninger	90 000
Omkostninger til lokaler	12 000
Rejseomkostninger	15 000
Måltider	3 000
Information/PR	15 000

(Generelt baseret på faktiske omkostninger).

Indirekte omkostninger (type 2) = 11,1 % af de direkte omkostninger	14 985

(beregnet)

Samlede støtteberettigede omkostninger	149 985

Revisionsspor:

Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb	Direkte omkostninger = — klar definition af, hvad der forstås ved direkte omkostninger — dokumentation for disse omkostninger (lønsedler, timesedler, når det er relevant, dokumentation for offentliggørelse og fakturering, rejsebilletter osv.)
Den faste takst	— Den metode, der anvendes til fastsættelse af værdien af den faste takst, skal dokumenteres og opbevares. — Det dokument, der fastlægger støttebetingelserne for operationen, med angivelse af den faste takst.

BILAG 2

Sådan udfyldes tillæg 1 til bilag V og VI til forordningen om fælles bestemmelser

EU-bidrag baseret på enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster

Model for indsendelse af data til Kommissionen med henblik på vurdering (artikel 94)

Dato for indsendelse af forslaget	15. maj 2024

Dette tillæg er ikke påkrævet, når forenklede omkostningsmuligheder på EU-plan som fastlagt ved den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 94, stk. 4, i forordningen om fælles bestemmelser, er anvendt.

A. **Resumé af de vigtigste elementer**

Prioritet	Fond	Specifik målsætning	Regionskategori	Anslået andel af den samlede finansielle tildeling inden for den prioritet, hvorpå den forenklede omkostningsmodel vil blive anvendt i %	Omfatte(t)(ede) operationstype(r)		Indikator, der udløser refusion		Måleenhed for den indikator, der udløser refusion	Type forenklet omkostningsmulighed (enhedsomkostninger, faste beløb eller faste takster)	Beløb (i EUR) eller procent (i tilfælde af faste takster) af den forenklede omkostningsmulighed
					Kode1 ([1])	Beskrivelse	Kode2 ([2])	Beskrivelse			
2	EFRU	RSO2.2.	Mindre udviklede regioner	0,15 %	053. Intelligente energisystemer (herunder intelligente net og IKT-systemer) og dertil knyttet oplagring	Energilagringsenheder		Den installerede energilagringsenheds kapacitet	kWh	Enhedsomkostning	100 EUR = enhedsomkostning pr. kWh energilagringsenhed for lithium-jernfosfat 70 EUR = enhedsomkostning pr. kWh energilagringsenhed for lithium-ion
2	CF	RSO2.2.		0,10 %	053. Intelligente energisystemer (herunder intelligente net og IKT-systemer) og dertil knyttet oplagring	Energilagringsenheder		Den installerede energilagringsenheds kapacitet	kWh	Enhedsomkostning	100 EUR = enhedsomkostning pr. kWh energilagringsenhed for lithium-jernfosfat 70 EUR = enhedsomkostning pr. kWh energilagringsenhed for lithium-ion

([1]) Dette henviser til koden for interventionsområdedimensionen i tabel 1 i bilag I til forordningen om fælles bestemmelser (eller koden i bilag VI til AMIF-, IGFV- og FIS-forordningerne).
([2]) Henviser til koden for en fælles indikator, såfremt relevant.

A – Resumé af de vigtigste elementer
Tabellen i del A i tillæg 1 til bilag V eller bilag VI til forordningen om fælles bestemmelser sammenfatter oplysningerne i del B for hver forenklet omkostningsmulighed. I SFC vil del A i tillæg 1 automatisk tage oplysninger fra del B og oprette oversigtstabellen opdelt efter prioritet/fond/regionskategori/specifikt mål/operationstype og indikator, der udløser refusion. Antallet af linjer i tabel A vil derfor afhænge af de særlige forhold, der gør sig gældende for ordningen/ordningerne med forenklede omkostningsmuligheder i tillæg 1. I SFC er der fire felter, der skal indføres manuelt i del A, dvs.: — Anslået andel af den samlede finansielle tildeling inden for den prioritet, hvorpå den forenklede omkostningsmodel vil blive anvendt: De oplysninger, der skal gives, er på niveau med hver linje i del A (se ovenfor for hver linje kan svare til). Hvis der er flere linjer for samme forenklede omkostningsmuligheder inden for en prioritetsakse, skal summen af alle disse poster være lig med den anslåede andel af den samlede finansielle tildeling inden for den prioritet, hvorpå den forenklede omkostningsmulighed vil blive anvendt. — Kode for den eller de typer operationer, der er omfattet: Vælg den eller de interventionsområdekode(r), som den forenklede omkostningsmulighed finder anvendelse på. Udvælgelsen foretages fra listen over operationstypekoder i bilag I til forordningen om fælles bestemmelser, som indeholder alle interventionsområdekoder (og en beskrivelse), der er gyldige for den specifikke målsætning, fonden og udvalgt i tabel 4 for den pågældende prioritet, fond, regionskategori, specifikke målsætning. For AMIF, IGFV og FIS foretages udvælgelsen fra listen over interventionsområdekoder i bilag VI til AMIF-, IGFV- og FIS-forordningerne. Hvis en ordning med forenklede omkostningsmuligheder finder anvendelse på alle/et betydeligt antal interventionstyper i programmet, vælges én interventionstype i del A (hvis det er muligt, den mest relevante for ordningen med forenklede omkostningsmuligheder) og i del B (under Beskrivelse af operationer) angives alle de andre interventionstyper, der er omfattet af ordningen med forenklede omkostningsmuligheder. — Kode for den indikator, der udløser refusion: Dette felt er obligatorisk, når den forenklede omkostningsmulighed anvender fælles indikatorer. Indikatoren skal vælges fra rullemenuen, som indeholder alle fælles indikatorkoder (og beskrivelse), output og resultat, der allerede anvendes i tabel 2 og 3 for kombinationen prioritet, fond, regionskategori og specifik målsætning). Feltet bør stå tomt, hvis den forenklede omkostningsmulighed anvender programspecifikke indikatorer. — Forenklet omkostningsmulighed ikke relevant. Det er muligt, at en specifik målsætning dækker flere prioriteter og/eller fonde og/eller regionskategorier, men nogle af disse prioriteter og/eller fonde og/eller regionskategorier er ikke omfattet af en foreslået ordning med forenklede omkostningsmuligheder i tillæg 1. Del A i tillæg 1 vil imidlertid oprette særskilte linjer for hver prioritet/fond/regionskategori, der er omfattet af den givne specifikke målsætning (dvs. selv for dem, der ikke er en del af ordningen med forenklede omkostningsmuligheder). I så fald sættes der kryds i afkrydsningsfeltet i kolonnen »Forenklet omkostningsmulighed ikke relevant« for de prioriteter/fonde/regionskategorier, som ordningen med forenklede omkostningsmuligheder ikke finder anvendelse på.

B. Nærmere oplysninger efter operationstype (udfyldes for hver operationstype)		
Spørgsmål	Observationer	Eksempel
1. Beskrivelse af operationstypen, herunder tidsplanen for gennemførelsen	Operationerne bør beskrives klart og omfatte alle elementer, dvs. støtteberettigede aktiviteter, støttemodtagere, forventede output, varighed samt operationens bidrag til opfyldelsen af programmets målsætninger. Tidsplanen for gennemførelsen bør også angives, dvs. den planlagte startdato for udvælgelsen af operationer og den forventede slutdato for deres afslutning. Desuden bør der fremlægges relevante oplysninger, der viser, at operationerne ikke er fysisk afsluttet/fuldt ud gennemført.	**EFRU** Støtte til installation af individuelle energilagringsenheder til forbrugere (husholdninger), der skal producere elektricitet til privat brug. Gennemførelsen af disse aktiviteter vil tilskynde husholdningerne til at bruge løsninger med elektricitet produceret fra vedvarende energikilder. Det er planen, at støtten vil blive ydet til husstande, der ejer en beboelsesejendom med én lejlighed eller en havebygning (et havehus), som er registreret i det nationale ejendomsregister, og hvor de har installeret et sol- eller vindenergianlæg eller har til hensigt at installere et sol- eller vindenergianlæg inden datoen for anmodningen om refusion.

	Oplysningerne skal være i overensstemmelse med del A – Omfatte(t)(ede) operationstype(r). Hvis det er relevant, skal alle interventionsfelterne i det program, der er omfattet af ordningen med forenklede omkostningsmuligheder (se forklaringerne ovenfor i del A – Kode for den eller de typer operationer, der er omfattet).	Operationen vil bidrage til opfyldelsen af målsætningerne under SM 2 under prioritet 2 i programmet for 2021-2027 – foranstaltningen »Fremme elproduktion fra vedvarende energikilder og udbredelse af energilagringsløsninger i husholdninger«. Den forventede start- og slutdato for udvælgelsen af denne foranstaltning er 3. kvartal 2024 til 2. kvartal 2028.
2. Specifik målsætning/specifikke målsætninger	Den specifikke målsætning bør være i overensstemmelse med de typer operationer, der er omfattet.	**EFRU** RSO 2.2
3. Indikator, der udløser refusion	Indikatoren bør være relevant for typen af operationer og bør være klar, målelig og enkel. Indikatorerne kunne være: — Omkostningstypebaseret: udtrykt i omkostningskategorier, som de forenklede omkostningsmuligheder finder anvendelse på — Procesbaseret: indikatorer udtrykt i inputenheder — Resultatbaseret: indikatorer, der er udtrykt i resultater, der er opnået i forbindelse med operationen. Bemærk: Når det er muligt, anbefales det at fastsætte »paraplyindikatorer« for at undgå for mange indikatorer. Eksempel: I stedet for at fastsætte tre forskellige indikatorer – de installerede vand-luft-varmepumpers kapacitet, de installerede gasvarmepumpers kapacitet, vand-vand-varmepumpernes kapacitet – kan du kun angive én indikator – kapaciteten af de varmeproducerende anlæg i husholdningerne – og definere tre forskellige mængder for hvert anlæg.	**EFRU** — den installerede energilagringsenheds kapacitet — boliger (sociale boliger) med forbedret energimæssig ydeevne — digital diagnosticering af en SMV udført — konsulentrapporter udarbejdet og godkendt — SMV'ers deltagelse i internationale messer — uddannede SMV-medarbejdere, der opnår et uddannelsesbevis. **ESF+** — gennemførte undervisningstimer — fulgte/afsluttede deltagertimer — person, der er i kontakt med arbejdsformidlinger, og som finder et job — studerende, der har gennemført et kursus. **Alle fonde** — direkte personaleomkostninger til beregning af indirekte omkostninger eller alle andre støtteberettigede omkostninger ved operationen (f.eks. rejse, ophold osv.)
4. Måleenhed for den indikator, der udløser refusion	Måleenheden skal svare til indikatoren og være relevant for operationstypen.	**EFRU:** — kilowatt-time (kWh) — antal (boliger, konsulentrapporter/SMV'er, ansatte osv.) **ESF+** — antal (timer, deltagere, personer osv.)
5. Standardsats for enhedsomkostninger, faste beløb eller faste takster	Bør svare til den type forenklede omkostningsmuligheder, der er udviklet.	**EFRU:** enhedsomkostning **ESF+** enhedsomkostning
6. Beløb pr. måleenhed eller procent (for faste takster) af den forenklede omkostningsmulighed	Det eller de individuelle beløb eller den faste takst for de forenklede omkostningsmuligheder bør angives. Bemærk: Hvis der er tale om »paraplyindikatorer«, skal feltet indeholde beløbet/beløbene for hver type individuelt resultat, der er omfattet af den forenklede omkostningsmulighed.	**EFRU:** 100 EUR = enhedsomkostning pr. kWh energilagringsenhed for lithium-jernfosfat 70 EUR = enhedsomkostning pr. kWh energilagringsenhed for lithium-ion

ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/7467/oj

7. Omkostningskategorier, der dækkes af enhedsomkostninger, faste beløb eller faste takster	En klar beskrivelse af de omkostningskategorier, der er omfattet af den forenklede omkostningsmulighed, for at sikre, at der ikke forekommer dobbeltfinansiering af omkostningerne (navnlig i tilfælde af kombinationer af forenklede omkostningsmuligheder).	**EFRU:** Enhedsomkostningen dækker følgende omkostningskategorier: udgifter til køb af en energilagringsenhed, køb af det nødvendige udstyr til installation af energilagringsenheden (oplader/hybridomformer osv.), udgifter til installation.
8. Dækker disse omkostningskategorier alle de støtteberettigede udgifter i forbindelse med operationen? (J/N)	Dette er et Ja/Nej-felt Hvis ikke alle omkostninger er omfattet af den forenklede omkostningsmulighed, beskrives det i felt 7, hvilke kategorier af omkostninger der kræves ud over dem, der er omfattet af den forenklede omkostningsmulighed.	**EFRU:** Ja
9. Justeringsmetode(r)	Angiv hyppighed, skæringsdato og tidspunkt for justeringen/justeringerne og en klar henvisning til en specifik indikator. Forklar kilder, som den er baseret på (national lovgivning eller andet, herunder et link til det websted, hvor denne indikator offentliggøres, hvis det er relevant), og hvornår anvendelsen af det justerede beløb begynder.	**EFRU:** Enhedsomkostningerne ajourføres en gang om året inden udgangen af første kvartal i år N på følgende betingelser: — under hensyntagen til den ændring af momssatsen, der er fastsat i momsloven — i overensstemmelse med ændringerne i forbrugerprisindekset, der offentliggøres af det nationale statistiske kontor. Stigningen/faldet i procent beregnes under hensyntagen til ændringen i indekset i perioden mellem den sidste måned for justering af enhedsomkostninger og måneden for justeringen. De genberegnede enhedsomkostninger vil blive anvendt på operationer under de indkaldelser, der iværksættes efter justeringen.
10. Verificering af opnåelse af måleenhederne — beskriv, hvilket eller hvilke dokumenter/systemer der vil blive anvendt til at verificere opnåelsen af de leverede enheder — beskriv, hvad der vil blive kontrolleret og af hvem i forbindelse med forvaltningsverificeringer — beskriv, hvilke ordninger der vil blive iværksat til at indsamle og lagre relevante data/dokumenter	Beskriv tydeligt det eller de dokumenter/systemer, der er anvendt til verificeringen organ(er), der skal udføre kontrol, og dokumenter, der skal kontrolleres under forvaltningsverificeringen ordninger for indsamling og lagring af relevante data.	**EFRU:** For at opnå betaling på grundlag af enhedsomkostningerne vil følgende dokumentation blive indsamlet: — dokumentation for indkøb og installation af udstyr og overtagelse (overførsel/modtagelse af udstyr, en erklæring fra kontrahenten om kvaliteten af det arbejde, der er udført i overensstemmelse med kravene i lovgivningen om installation af energilagringsanordninger), — tekniske oplysninger om udstyret (installationspas og/eller teknisk specifikation), som skal angive, hvilken type anlæg der er indkøbt (lithium-jernfosfat eller lithium-ion) og kapacitet. Forvaltningsmyndigheden udfører forvaltningsverificeringerne i overensstemmelse med de gældende procedurer. De relevante dokumenter vil blive opbevaret i overensstemmelse med beskrivelsen af forvaltnings- og kontrolsystemet og vil være tilgængelige i programmets elektroniske overvågningssystem.

11. Eventuelle uhensigtsmæssige incitamenter, afhjælpende foranstaltninger og anslået risikoniveau (højt/middel/lavt)	Forklar, hvordan anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder kan påvirke gennemførelsen af operationerne negativt (i forhold til anvendelsen af faktiske omkostninger) ved at angive risikoniveauet (lavt/middel/højt), samt hvilke afhjælpende foranstaltninger der planlægges anvendt. I tilfælde af en kombination af forenklede omkostningsmuligheder er der altid risiko for dobbeltfinansiering – beskriv foranstaltninger til at mindske risikoen.	**EFRU:** Der kan være nye teknologiske løsninger på markedet, der fører til betydelige ændringer i omkostningerne til energilagringsudstyr eller behovet for at kombinere flere teknologier, hvilket vil kræve en revision af taksterne. Risikoniveau: middel Afhjælpende foranstaltninger: Der vil blive gennemført en ny markedsprisundersøgelse for at beregne enhedsomkostninger for de nye teknologiske løsninger. Metoden vil blive forelagt Kommissionen til godkendelse via en programændring.
12. Samlet beløb (nationalt og EU), der forventes at blive refunderet af Kommissionen på dette grundlag	Bør være i overensstemmelse med Del A – Anslået andel af den samlede finansielle tildeling inden for den prioritet, hvorpå den forenklede omkostningsmodel vil blive anvendt i %. Her angives dog det samlede beløb, der skal anvendes til den forenklede omkostningsmulighed.	5 000 000 EUR

C. Beregning af standardsats for enhedsomkostninger, faste beløb eller faste takster		
Almindelige bemærkninger: På grund af begrænsningen af tegn i SFC bør oplysningerne være et kort resumé af de mere detaljerede oplysninger, der indgår i revisionsmyndighedens vurdering. Hvis det skønnes nødvendigt, kan anden støttedokumentation uploades i systemet via Generelt -> Dokumenter.		
Spørgsmål	Observationer	Eksempel
1. Kilde til de data, der anvendes til at beregne standardsatsen for enhedsomkostninger, faste beløb eller faste takster (hvem har frembragt, indsamlet og registreret dataene, hvor lagres de, skæringsdatoer, validering mv.).	Beskriv datakilder (alle data eller en stikprøve?) med tydelig angivelse af datatidsrammen. Hvis nogle projekter ikke indgik i analysen, gives en begrundelse herfor. Angiv udtømmende omkostningskategorier (omkostninger), der anvendes til at beregne en forenklet omkostningsmulighed. Beskriv ordninger, der sikrer, at de anvendte data er ajourførte. Hvis der anvendes andre objektive data eller ekspertvurderinger, skal det sikres, at dataene er tilgængelige for at vise, at beregningen er konsekvent, fuldstændig osv.	Eksempel 1: Forvaltningsmyndigheden har gennemført en undersøgelse af markedspriserne mellem april og juni 2022 ved at interviewe leverandører af nye teknologiske løsninger til energilagringsudstyr. Listen over leverandører er baseret på oplysninger om juridiske enheder og deres aktiviteter fra den nationale database, der er offentligt tilgængelig på webstedet. Databasen findes i bilaget og registreres i forvaltningsmyndighedens IT-system. Eksempel 2: Enhedsomkostningen blev beregnet på grundlag af programmets historiske data. Forvaltningsmyndigheden udvalgte alle operationer, der blev finansieret i programmeringsperioden 2014-2020 vedrørende energieffektivitet. Data lagres i forvaltningsmyndighedens IT-system og er blevet valideret ved forvaltningsverificeringer og revisioner.

2. Redegør nærmere for, hvorfor den foreslåede metode og beregning baseret på artikel 94, stk. 2, er relevant for den pågældende operationstype.	Afspejler en foreslået forenklet omkostningsmulighed virkeligheden? Hvorfor er det nødvendigt? Hvilken forenkling medfører den, og hvem påvirker den? Hvorfor anvendes en bestemt beregningsmetode? Er der brugt et gennemsnit (eller middeltal, median)? Hvorfor anvendes en specifik stikprøve (hvis relevant)?	Eksempel 1: Denne metode er hensigtsmæssig for den specifikke type foranstaltning, da undersøgelsen blev gennemført på grundlag af en markedsprisanalyse. National lovgivning vedrørende spørgsmål i forbindelse med undersøgelsen er også blevet undersøgt. Kun markedsprisanalysemetoden kan anvendes til beregning af enhedsomkostningerne, da energilagringsudstyr er nyt på markedet, da det ikke blev finansieret over noget EU-budget eller statsbudget forud for undersøgelsens start, og der derfor ikke foreligger historiske data. 80 % af alle leverandører svarede på anmodningen. Eksempel 2: De operationer, der blev finansieret i programmeringsperioden 2014-2020, og som udgør kilden til beregningerne, er af homogen karakter. Metoden er baseret på de faktiske omkostninger, der er verificeret af forvaltningsmyndigheden, og de giver objektivt målbare resultater. Samme type operationer vil blive finansieret i programmeringsperioden 2021-2027. Gennemførelsen af disse operationer på grundlag af de faktisk afholdte omkostninger er en yderst betydelig administrativ byrde for støttemodtagerne og på tværs af hele forvaltningskæden. Denne byrde reduceres betydeligt ved at refundere de støttemodtagere, der anvender forenklede omkostningsmuligheder.
3. Redegør nærmere for, hvordan beregningerne er foretaget, navnlig eventuelle kvalitative eller kvantitative forudsætninger. Hvis det er relevant, bør statistisk dokumentation og benchmarks anvendes og, hvis der anmodes herom, forelægges i et format, som Kommissionen kan anvende.	Beskriv en trinvis beregning, og hvordan beløbet/procentsatsen er fremkommet (i tilfælde af finansiering efter fast takst). Hvis der er anvendt stikprøver, forklares hvordan og hvorfor. Hvis der er udelukkede data (afvigende værdier), angives der en begrundelse. Undgå at runde op, da der kan være risiko for at overprissætte forenklede omkostningsmuligheder. En forsigtig tilgang kunne være at runde ned.	Eksempel 1: De retlige rammer for betingelserne for energilagringsudstyr i medlemsstaten blev analyseret. På grundlag af denne analyse er der fastlagt tekniske minimumskrav. Undersøgelsen blev sendt til de leverandører, der er identificeret i den nationale database. 80 % af leverandørerne besvarede undersøgelsen. Efter at have fået resultaterne af undersøgelsen blev det besluttet at skelne mellem energilagringsenhederne og deres teknologi ved beregningen af gennemsnitspriserne, da der blev konstateret betydelige prisforskelle mellem disse forskellige teknologier. De mest anvendte teknologier blev udvalgt, og der blev beregnet en enhedsomkostning som et gennemsnit af de priser, der fremgik af undersøgelsen. Beregningen findes i bilag 2 og lagres i forvaltningsmyndighedens IT-system. Den statistiske funktion x kontrollerede for afvigende værdier i dataene, og der blev ikke udelukket nogen beløb. Eksempel 2: På baggrund af historiske data blev det besluttet at skelne mellem energirenovering af individuelle boliger og kollektive boliger. Enhedsomkostningerne blev beregnet som et gennemsnit af omkostningerne til energirenovering af individuelle boliger og kollektive boliger. Beregningen findes i bilag 1 og lagres i forvaltningsmyndighedens IT-system.

4. Forklar, hvordan det er sikret, at kun støtteberettigede udgifter er medtaget i beregningen af standardsatsen for enhedsomkostninger, faste beløb eller faste takster.	Det handler om datapålidelighed. Det forventes, at der redegøres for, hvorfor de anvendte data er meningsfulde. F.eks. for så vidt angår historiske programdata, at de blev verificeret gennem forvaltningsverificeringer, og at eventuelle revisionsresultater blev korrigeret, eller, hvis der er tale om nationale statistikker, at datagrundlaget ikke omfatter noget, der ikke anses for støtteberettiget.	Eksempel 1: Beregningen af enhedsomkostningerne omfatter kun relevante data til analyse: — Ved udarbejdelsen af listen over leverandører blev nogle af de virksomheder, der oplyste, at de ikke leverede specifikke tjenesteydelser eller ikke kunne indsende en undersøgelse, fjernet. — Tekniske minimumskrav til energilagringsudstyr fra den nationale lovgivning blev overvejet. — Undersøgelsens hypoteser blev verificeret ved hjælp af et statistisk program. Beregningen af enhedsomkostningerne er baseret på resultaterne af korrelationsanalysen. Eksempel 2: Kun operationer vedrørende energieffektivitetsrenoveringer blev anvendt til beregningerne. Følgende operationer vedrørende renoveringer, der ikke er knyttet til energieffektivitet, blev udelukket: (liste over aktiviteter). Inden for de finansierede operationer blev omkostningskategorierne kontrolleret, og kun de omkostninger, der var omfattet af den forenklede omkostningsmulighed, blev taget i betragtning i beregningen. Alle de omkostningskategorier, der anvendes til at beregne enhedsomkostningerne, er blevet kontrolleret og godkendt af forvaltningsmyndigheden og revisionsmyndigheden.
5. Revisionsmyndighedens/revisionsmyndighedernes vurdering af beregningsmetoden og beløbene og ordningerne til at sikre verificering, kvalitet, indsamling og lagring af data.	Revisionsmyndighedens positive forudgående vurdering er obligatorisk og vil blive uploadet til SFC under afsnittet Generelt -> Dokumenter.	Eksempel 1: På grundlag af vurderingen af undersøgelsen om indførelse af forenklede omkostningsmuligheder kan revisionsmyndigheden bekræfte, at den foreslåede struktur opfylder de lovgivningsmæssige krav, navnlig at: a) beregningsmetoden er rimelig, korrekt og verificerbar, b) de anvendte data er baseret på andre objektive oplysninger (markedsprisundersøgelse), De anvendte data blev vurderet som pålidelige og relevante for den pågældende type operation, c) de udgiftskategorier og -typer, der tages i betragtning ved fastsættelsen af forenklede omkostningsmuligheder, overholder de relevante nationale regler og EU-regler for støtteberettigelse, navnlig dem, der er fastsat i artikel 64 og 67 i forordningen om fælles bestemmelser, d) på grundlag af de foreliggende oplysninger om strukturen af enhedsomkostningerne er der ingen risiko for dobbeltfinansiering af de samme omkostninger (de pågældende forenklede omkostningsmuligheder dækker ikke alle omkostningerne ved operationen, yderligere omkostninger, der refunderes af andre forenklede omkostningsmuligheder, overlapper ikke eller dækker ikke de samme omkostninger), e) beløbene for forenklede omkostningsmuligheder pr. fastsat måleenhed er i overensstemmelse med de antagelser, der er gjort, og de data, der er anvendt til at fastsætte beløbene, f) beskrivelsen af justeringsmetoden giver tilstrækkelige oplysninger om betingelserne og tidspunktet for dens anvendelse, betingelserne er klare og målelige, og metoden anses for hensigtsmæssig. For så vidt angår de foranstaltninger, der skal sikre kontrol, kvalitet, indsamling og lagring af data, er det planlagt, at passende dokumentation og et system skal anvendes til at bekræfte opnåelsen af det mellemliggende antal enheder og lagringen af data.

ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/7467/oj

		Eksempel 2: Positiv vurdering fra revisionsmyndigheden i henhold til revisionsmyndighedens vurderingsrapport (vedlagt).

BILAG 3

Eksempel på foreneligheden mellem forenklede omkostningsmuligheder og statsstøttereglerne

En virksomhed modtager et tilskud i henhold til en statsstøtteforanstaltning til gennemførelse af et uddannelsesprojekt rettet mod virksomhedens personale. Den offentlige støtte beløber sig til 387 000 EUR. Denne støtte ligger under den anmeldelsestærskel på 3 mio. EUR, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra n), i den generelle gruppefritagelsesforordning for uddannelse, og alle de øvrige betingelser, der er fastsat i den generelle gruppefritagelsesforordning for sådan støtte, er opfyldt. Den generelle gruppefritagelsesforordning finder derfor anvendelse.

Støttemodtageren og forvaltningsmyndigheden aftaler at bruge enhedsomkostninger til at fastsætte kursets omkostninger pr. deltager.

Artikel 31 i den generelle gruppefritagelsesforordning indeholder følgende bestemmelser om uddannelsesstøtte:

1) Uddannelsesstøtte er forenelig med det indre marked efter traktatens artikel 107, stk. 3, og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 108, stk. 3, forudsat at de betingelser, der er fastsat i denne artikel og i kapitel I, er opfyldt.

2) Der må ikke ydes støtte til uddannelse, som virksomheder gennemfører for at overholde de obligatoriske nationale standarder vedrørende uddannelse.

3) Følgende omkostninger er støtteberettigede:

   a) omkostninger forbundet med underviserne i de timer, hvor underviserne deltager i undervisningen

   b) driftsomkostninger til undervisere og deltagere i direkte tilknytning til uddannelsesprojektet såsom rejseomkostninger, omkostninger ved indkvartering, materialer og forsyninger, der er direkte knyttet til projektet, afskrivning af hjælpemidler og udstyr, i det omfang de eller det udelukkende anvendes til uddannelsesprojektet

   c) omkostninger ved rådgivning i tilknytning til uddannelsesprojektet

   d) personaleomkostninger ved deltagelse i uddannelsesprojektet og generelle indirekte omkostninger (administrationsomkostninger, leje, generalomkostninger) ved de timer, hvor deltagerne deltager i uddannelsen.

4) Støtteintensiteten må ikke overstige 50 % af de støtteberettigede omkostninger. Op til en maksimal støtteintensitet på 70 % af de støtteberettigede omkostninger kan den forhøjes således:

   a) med 10 procentpoint, hvis uddannelsen gælder dårligt stillede eller handicappede arbejdstagere

   b) med 10 procentpoint, hvis støtten ydes til mellemstore virksomheder, og med 20 procentpoint, hvis støtten ydes til små virksomheder.

5) Hvis støtten ydes inden for søtransportsektoren, kan den nå op på en intensitet på 100 % af de støtteberettigede omkostninger, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

   a) deltagerne er ikke aktive besætningsmedlemmer, men overtallige på skibet, samt

   b) uddannelsen gennemføres om bord på skibe, der er registreret i EU.

Forvaltningsmyndigheden beslutter at fastsætte enhedsomkostninger med henblik på at fastsætte projektets støtteberettigede udgifter. Den bruger statistiske data (i henhold til artikel 53, stk. 3, litra a), nr. i), i forordningen om fælles bestemmelser) om tilsvarende typer uddannelse i et givet geografisk område.

Efter passende behandling af de statistiske data bliver de gennemsnitlige omkostninger pr. udgiftspost for denne type kursus med et tilsvarende antal deltagere følgende:

Direkte omkostninger (i EUR)	
Underviser – løn	100 000
Underviser – rejseudgifter	10 000
Deltagere – godtgørelse	140 000
Deltagere – indkvartering	55 000

Indirekte omkostninger (i EUR)	
Administrative omkostninger	17 500
Husleje	15 000
Generalomkostninger	12 500
Samlede indirekte omkostninger	**45 000**

Deltagere – rejseudgifter	25 000	
Forbrugsvarer, der ikke kan afskrives	5 000	
PR	2 000	
Omkostninger ved tilrettelæggelsen	5 000	
Direkte omkostninger i alt	**342 000**	

Forvaltningsmyndigheden udelukker alle ikkestøtteberettigede omkostninger i forbindelse med databehandlingen.

Beregningen er som følger:

Samlede støtteberettigede omkostninger til kurset (samlede omkostninger – ikkestøtteberettigede omkostninger)	387 000 – 0 = 387 000 EUR
Forventet antal deltagere, der gennemfører kurset	300
Omkostninger pr. deltager, der gennemfører kurset (enhedsomkostninger)	387 000 EUR / 300 deltagere = 1 290 EUR/deltager

Den foreløbige finansiering af uddannelsesprojektet er som følger:

Offentlig finansiering (national + ESF+)	193 500 EUR
Privat finansiering (selvfinansiering)	193 500 EUR
Statsstøtteintensitet	50 %

I henhold til artikel 31, stk. 4, i den generelle gruppefritagelsesforordning er støtteintensiteten begrænset til 50 % af de støtteberettigede omkostninger (som fastsat i det dokument, som fastlægger støttebetingelserne). Det foreløbige budget overholder dette krav.

Efter gennemførelsen af projektet vil de støtteberettigede omkostninger være baseret på det faktiske antal deltagere, der har gennemført kurset. Hvis kun 200 deltagere gennemfører kurset, vil støtten være følgende:

Samlede støtteberettigede omkostninger, som skal anmeldes til Kommissionen	1 290 EUR x 200 = 258 000 EUR
Offentlig finansiering (national + ESF+)	129 000 EUR
Privat finansiering (selvfinansiering)	129 000 EUR
Statsstøtteintensitet	50 %